

9 770353 734051

INTERVJU

Glasbena družina Alatič

str. 26-27

ŠPORT

Miloš Rovšnik odkrito o stanju v NK Celje

str. 18

ZAPOSLOVANJE IN KARIERA

Preverite prosta delovna mesta!

str. 17

Št. 21 / Leto 72 / Celje, 25. maj 2017 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

AKCIJA

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT

str. 36

Ljubiteljska kultura bogati družbo

Teden ljubiteljske kulture, namenjen njeni promociji, vsakič znova dokazuje, da je v ljubiteljsko kulturo v naši državi vpetih ogromno posameznikov in društev. Zanje je to posredno tudi način povezovanja s krajem in razdajanja za kakovostnejše življenje. str. 11

Foto: GrupA

AKTUALNO

Priprave na hitro cesto za zdaj le v Ljubljani str. 2

Šaleški »ne« višjim cenam ogrevanja str. 3

GOSPODARSTVO

Regijo še vedno držijo pokonci predelovalne dejavnosti str. 4

NAŠA TEMA

Na trgu dela vedno bolj živahno str. 12-13

CELJE

Največje tveganje predstavlja onesnažena podtalnica str. 6

NA PRAZNIČNEM OBISKU V

Občini Zreče str. 28-29

PORTRET

Aleksander Milanez: Če imaš dovolj, moraš tudi deliti str. 32

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENJI
BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJIH CENAH
do 2,85 € + davek (bio + 0,30 €)
Aktualne dnevne cene: biki do 3,35 € + davek
Aktualne dnevne cene: telice do 3,20 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (+ 0,30 €).

2 x v Evropi!
TEDENSKA PRODAJA MALIH TELIČK;
cca 200–250 kg!

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.

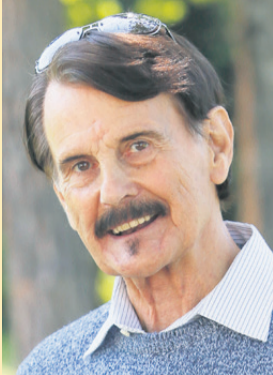
Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Turistov ne zanima-
jo zgolj gola dejstva,
potrebujejo nekaj
ocvirkov. Malenko-
sti, ki so se zgodile,
lahko postanejo velike
zgodbe.«

Adi Drame,
turistični vodnik

»Zelo se pozna, da
v regiji ni več Banke
Celje in se je središče
odločanja preselilo v
Ljubljano.«

Marko Staroveški,
predsednik uprave
Kovintrada

»Nekateri se ne se-
kirajo veliko zaradi
revščine drugih. Če
bom sam kdaj zelo
premožen, bom še več
podaril.«

Sandi Milanez, ki
rojstne dneve praznuje
z zbiranjem
dobrodelnih
prispevkov

»Žal je tako, da je za
večino ponujenih de-
lovnih mest ponujen
znesek v višini okoli
minimalne plače.«

Alenka Rumbak,
direktorica celjske
območne službe
zavoda za
zaposlovanje

»Zmernosti je treba.
Še posebej, ko gre za
ženske. Drugače pa je
recept za sto let dokaj
preprost. Umreti ne
smeš prej, pa je.«

Franc Alojz Šet,
stoletnik

Priprave na hitro cesto za zdaj le v Ljubljani

Pripravljala dela za tretji razvojno os še letos –
Občani še ne vedo, ali se bodo morali seliti

Ob nedavnem vladnem obisku v Sa-
vinjski regiji se vladni predstavniki si-
cer uradno niso z nikomer pogovarjali
o nerešenih vprašanjih glede gradnje
hitre ceste Velenje-Šentrupert. A sta
tako premier Miro Cerar kot infrastruk-
turni minister Peter Gašperšič suvereno
napovedala, da se bo vlada še v tem
letu začela pripravljati na gradnjo.
Gradbeno dovoljenje za cesto, ki je v
Spodnji Savinjski dolini ne želi nihče,
naj bi vlada pridobila v prihodnjem
letu.

Vlada vztraja. Hitra cesta med Vele-
njem in Šentrupertom bo zgrajena in to
po za mnoge nesprejemljivi trasi F2-2. A
v dolini, ki bo nosila največje breme te
hitre ceste, je informacij o tem, kdaj in
kje bo država gradila, zelo malo. Še naj-
bolj nestrpno informacije pričakujejo v
Šmartnem ob Paki, kjer bo glede na pred-
videno traso brez doma ostalo 42 družin.
»Občina nima nobenih novih informacij.
Vemo zgolj to, kar je minister povedal
ob koncu vladnega obiska v Celju. Da se
bodo še letos začela pripravljala dela. V
občini nam tudi ni znano, da bi država na
terenu izvajala kakršnekoli aktivnosti v
povezavi s tem,« pravi Janko Kopušar,
župan Občine Šmartno ob Paki, ki bo za
hitro cesto morala žrtvovati pet odstotkov
ozemlja.

Brez informacij o napredku megalomanskega projekta gradnje hitre ceste

s priključkom v Šentrupertu ostajajo
tudi v Braslovčah, kjer bodo zaradi
gradnje zgubili predvsem kakovostna
kmetijska zemljišča. Kot je povedal
župan **Branimir Strojanshek**, so žu-
pani Spodnje Savinjske doline (SSD)
na srečanju s kmetijskim ministrom
Dejanom Židanom v okviru vladnega
obiska pričakovali vsaj kakšen odgovor
na številna odprta vprašanja, a ga niso
dobili. Ob tem je Strojanshek izpostavil
še nerešena vprašanja glede poplavne
varnosti. Kot pravi, bi morala država
oba projekta voditi vzporedno in tako
iskati tudi rešitve.

Novost z brado

Novih informacij, kot pravijo sogovor-
niki, ni. Zadnji premik z mrtve točke se je
tako zgodil pred tremi meseci. Februarja
je namreč 21 oškodovancev na upravno
sodišče podalo predlog za upravni spor.
»Teh 21 tožnikov opozarja na to, da niso
imeli nobene možnosti vplivanja na po-
stopek, zato predlagajo vladi, naj osnutek
predlaganega državnega prostorskega na-
črt (DPN) zavrže,« pravi strokovni sode-
lavec združenih civilnih iniciativ **Urban
Jerih**.

Minister za infrastrukturo **Peter Ga-
šperšič** je ob obisku regije sicer povedal,
da so se pripravljavci DPN s predstavniki
lokalne skupnosti, z župani in občani v
času priprave dokumenta srečevali in da

se zagotovo še bodo. Glede pritožbe na
upravnem sodišču pa je povedal, da je
ministrstvo pripravilo stališče, kjer je po-
drobno predstavljeno, kako so se pogajali
in dogovarjali.

Brez pogovorov o cenitvah in odškodninah

Jerih je ob tem povedal, da nihče od
lastnikov kmetijskih zemljišč ali stano-
vanjskih hiš od države še ni prejel nobene
ponudbe glede parceliranja, cenitev
ali odkupa. Janko Kopušar je potrdil, da
se tudi pri njih v občini za zdaj še ni
nihče zanimal za nakup nove parcele
zaradi prisilne selitve. Poudarja, da bodo
občanom pomagali pri iskanju in naku-
pu novih parcel, če bodo pomoč želeli in
bo ta potrebna. Je pa res, da prav veliko
enakovrednih zazidljivih parcel v obči-
ni ni. A kot še pravi Kopušar, ljudje še
vedno upajo in verjamejo, da bo sodišče
odločilo njim v prid in da ta cesta ne bo
nikoli zgrajena.

Nasprotno je prepričan Gašperšič, ki
pravi, da trenutno pripravljajo dokumen-
tациjo, da se že in se še bodo pogajali z
lastniki zemljišč in da bo vlada gradbeno
dovoljenje predvidoma pridobila priho-
dnje leto. V Spodnji Savinjski dolini še
vedno upajo, da bo sodišče ustavilo, kot
pravijo, »to norijo«.

LEA KOMERIČKI
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Pobočje Gore Olike v Podgori bi lahko v prihodnjih letih močno spremenila hitra cesta Velenje-Šentrupert. Ta bi lahko pokopala kar nekaj hiš,
a ljudje, ki čakajo na odločitev sodišča, upajo in verjamejo, da se jim s tega sončnega hriba ne bo treba seliti.

Projekte je nemogoče pripravljati »na pamet«

Zanimalo nas je, kako v Mestni občini Celje pripravljajo projekte v okoliščinah,
ko razpisov oziroma javnih pozivov še ni, glede na to, da morajo biti projekti
kljub temu uvrščeni v načrt razvojnih programov občine, če se ta želi potegovati
za evropska sredstva.

»Priprava projektov na zalogo je
zelo tvegana, ker ne veš, kateri stro-
ški bodo upravičeni in kaj je sploh

mogoče prijaviti. S projekti so veliki
stroški, gre za pripravo projektne in
investicijske dokumentacije. Drugače

je pri projektih celostnih teritorialnih
naložb (CTN), s katerimi se trenutno
ukvarjamo. Proces, ki omogoča ne-
posredne potrditve projektov, smo si
v občini težko izborili. Ta postopek
omogoča, da je celjska občina vklju-
čena že v zasnovno projekta, in tako
od začetka razpolagamo z ustreznimi
informacijami,« je povedala Saša
Heath Drugovič iz MOC. Posrednik
pri izbiri projektov v okviru mehaniz-
ma CTN je Združenje mestnih občin
Slovenije.

RG

ČETRTEK

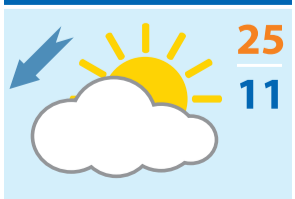
21
12

PETEK

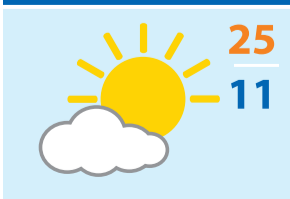
24
9

SOBOTA

25
11

NEDELJA

25
11

Vir: ARSO

Šaleški »ne« višjim cenam ogrevanja

Za Šaleško dolino dvig cene toplotne energije nedopusten in nepravilen

Svetniki Mestne občine Velenje in Občine Šoštanj so na skupni izredni seji še enkrat soglasno nasprotovali dvigu cene toplotne energije in se ob tem zavzeli za razkritje vseh v ceni upoštevanih podatkov. Za direktorja Teša so pogajanja glede nakupne cene končana, v Šaleški dolini pa se s tem nikakor ne strinjajo in bodo, če bo treba, pravico iskali tudi na sodišču.

Komunalno podjetje Velenje Šaleško dolino ogreva s toplotno energijo iz Termoelektrarne Šoštanj in je stranski produkt proizvodnje elektrike. Prebivalce je že pred časom na noge dvignilo 57-odstotno zvišanje povprečne nakupne cene megavatne ure. Velenjska komunala mora od prvega maja namesto 11 evrov Tešu za megavatno uro plačevati 17,25 evra. Ceno je s sklepom potrdila Agencija za energijo. Končna cena za uporabnike naj bi

bila zaradi podražitve višja za približno 25 odstotkov.

Pričakovali znižanje cene

Velenjski župan Bojan Kontič je poudaril, da so v Šaleški dolini upravičeno pričakovali, da bo gradnja šestega bloka pomenila znižanje cene ogrevanja. »V dolini smo, tudi zaradi vseh obljub države glede odškodnin, ves čas neomajno podpirali gradnjo šestega bloka. Zdaj pa smo za podporo lepo nagrajeni. Odškodnin ni, ogrevanje pa bo dražje,« je bil ciničen. Nižjo ceno je pričakoval tudi nekdanji direktor šoštanske termoelektrarne Uroš Rotnik: »Poraba premoega je namreč z novim blokom za tretjino nižja, manjša je obremenitev okolja, določeni stroški, kot so na primer stroški sekundarne regulacije, pa nimajo nobene zveze s toplotno energijo,« meni in dodaja, da se s prihodom od

toplotne energije poslovanja termoelektrarne ne da rešiti.

Podražitev bo prizadela 33 tisoč gospodinjstev uporabnikov in 600 poslovnih odjemalcev. Povprečno gospodinjstvo naj bi letno za ogrevanje in toplo vodo plačevalo od 200 do 400 evrov več. Za Gorenje bo podražitev znašala približno 300 tisoč evrov.

Ne zgolj končna cena toplotne energije, lokalno skupnost jezi predvsem to, da Agencija za energijo in Teš ne želita razkriti vseh podatkov, ki so vplivali na izračun cene. A sedanjí direktor Teša Arman Koritnik trdi, da so predstavniki velenjskega komunalnega podjetja že v času pogajanj jasno predstavili in obrazložili vse podatke, ki vplivajo na oblikovanje cene: »Ker v prejšnjem izračunu ni bila upoštevana

amortizacija, se je povečal fiksni delež. Poleg tega prej niso bili upoštevani stroški dela.«

»Šaleški lobi« žrtev lobistov

Bojan Kontič je prepričan, da so pot k podražitvi toplotne energije v Šaleški dolini tlakovali lobisti. »Vsi vemo, da so bili pritiski, naj se v Šaleški dolini dvigne cena ogrevanja, in da je vodstvo HSE, ki je lastnik Teša, to sprotno izkoristilo, pri čemer je odmisli vse druge posledice, ki jih ta dolina nosi. Zahtevamo enakopraven položaj na primer s Posavjem. Ne moremo pristati, da naša dolina, ki je iz dneva v dan bolj degradirana, nima zakonsko rešenih odškodnin,« opozarja in poudarja, da cena še ni dokončna, kakor tudi še ni konec pogajanj o odškodninah. Zaradi tega so pripravljeno iti celo do evropskega sodišča, pravi velenjski župan.

LEA KOMERIČKI

Nik na spletu gleda samo gasilce. Zaljubljen je v gasilstvo.

Nik je dobil ledvičko!

Natančno pred letom smo pisali o malem borcu z velikim srcem Niku Motohu iz Socke. Malček je bil do lani že tridesetkrat pod narkozo zaradi zdravljenja kronične ledvične odpovedi. Tokrat prihaja pozitivna novica iz Avstrije, kjer so mu na otroški kliniki v Gradcu pred dnevi presadili ledvičko. Nik dobro okrevava.

Čez nekaj dni ga bodo prestavili na opazovanje v UKC Ljubljana, nato se bo vrnil domov. Presaditev ledvičke je bila zanj življenjskega pomena. V Avstriji je ves čas z njim njegova mama Doroteja Blazinšek. Pred operacijo so v bolnišnici opravili še številne preiskave. »Presaditev ledvice je trajala približno pet ur. Sicer pa so nas v bolnišnici in na oddelku intenzivne terapije zelo lepo sprejeli,« je dejala Nikova mama.

Nika bomo obiskali, ko bo prišel v svoje domače okolje, in takrat spet preživeli dan z njim. Mamu smo vprašali, ali ima tudi v Gradcu s seboj gasilsko čelado. Nik je namreč zaljubljen v gasilstvo, naj spomnimo samo, da so ga lani za en dan medse sprejeli celjski poklicni gasilci in mu podarili tudi gasilsko obleko. »Zaradi sterilnosti v bolnišnici sobi gasilske čelade ne sme imeti. Ima pa tablico, kjer na spletu ves čas gleda samo gasilce,« je dejala njegova mama.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: osebni arhiv

Nekdanji direktor Termoelektrarne Šoštanj Uroš Rotnik (prvi z leve) je prepričan, da bi zaradi novega bloka 6, ki ima boljši izkoristek, kot sta ga imela bloka 4 in 5, morali plačevati nižjo ceno ogrevanja. Povsem drugače proizvodnjo toplotne energije razume sedanjí direktor Arman Koritnik (tretji z leve).

Od treh eno milijardo že razdelili

Bojan Suvorov o zamudah pri črpanju evropskega denarja

Župani občin v Savinjski regiji že nekaj časa bentijo, ker Slovenija (pre)počasi črpa evropska sredstva in ker v občinah, ker ni razpisov, ne morejo do svojega kosa evropske pogače.

O razlogih za to smo se ob obisku vlade v Savinjski regiji pogovarjali z Bojanom Suvorovom, direktorjem urada za kohezijo, ki je del vladne službe za razvoj in evropsko kohezijsko politiko (SVRK). Zakaj v tej finančni perspektivi prihaja do zamud pri črpanju evropskih sredstev, zakaj še ni razpisov?

Čprav se programsko obdobje imenuje 2014–2020, se je Slovenija z Evropsko komisijo tako o partnerskem

sporazumu kot operativnem programu dogovorila šele decembra leta 2014, kar pomeni, da smo prvo leto tega programskega obdobja zamudili. Leta 2015 smo v vladi postavili sistem in začeli izvajanje. Gre za enajst okoljskih projektov, ki so prešli iz preteklega finančnega obdobja. Leto pozneje smo v službi za evropsko kohezijsko politiko in razvoj izdali že več kot dvesto odločb o potrditvi projektov, in sicer v ob-

segu skoraj milijarde evrov, kar predstavlja tretjino vseh sredstev, ki so na razpolago. To smo uresničili v manj kot v dveh letih, kar pomeni, da niti nismo tako v zaostanku. Je pa res, da so nekatere razlike v primerjavi s preteklim finančnim obdobjem.

V Savinjski regiji je bil konec leta 2015 sprejet osnutek dogovora za razvoj regije s prednostnimi projekti: prehranska samozbrava, razvoj Vonarskega jezera in objezerskih območij, mreža podjetniških inkubatorjev in kolesarskih poti ... Kaj pomeni dogovor

Bojan Suvorov, direktor vladnega urada za evropsko kohezijsko politiko

za razvoj regij in kakšna je njegova usoda?

To pomeni, da se dvanajst slovenskih razvojnih oziroma statističnih regij z državo dogovori za financiranje tistih projektov, ki so izbrani na regijski ravni. Ti projekti morajo skozi postopke, ki so določeni v vladni uredbi o regionalni politiki, potrditi jih mora razvojni svet regije, sledijo pogajanja z vlado o izvedbi. Ali bo prišlo na prvem javnem povabilu do sklenitve dogovora za razvoj posamezne regije, težko povem, to je odvisno od posamezne regije. V osnutku vladnega gradiva so projekti, ki bodo predlagani za izvedbo. Če bo postopek, ki sem ga predstavil, uspešen, bo prišlo do prvih podpisov dogovorov za razvoj regij.

Svet Savinjske regije je pripravil še predloge sprememb operativnega programa, čeprav se ta še ni prav začel. Kdaj lahko v svetu pričakujejo, da bodo izvedeli, v kolikšni meri bodo potrjene spremembe, vredne 280 milijonov evrov?

Svetu Savinjske regije smo že odgovorili, da bomo v SVRK zasledovali usmeritve in želje, ki smo jih prejeli ne samo od Savinjske regije, marveč tudi od drugih. Če bodo pogajanja z evropsko komisijo uspešna, bo več denarja na voljo za področje vodne infrastrukture – tako za pitno kot odpadno vodo. Prav tako nameravamo objaviti razpis za financiranje izgradnje kolesarskih poti, javno gospodarsko infrastrukturo, ukrepe na protipoplavnem področju.

ROBERT GORJANC

Regijo še vedno držijo pokonci predelovalne dejavnosti

Največji delež izvoza v prihodkih v občini Prebold, največ čistega dobička v Celju, najvišja rast izgube v Rogaški Slatini, najnižje plače v Taboru

Celjska izpostava Ajpesa je objavila bolj podrobno analizo o lanskem poslovanju podjetij na Celjskem. Znano je že, da je regijsko gospodarstvo tudi lani poslovalo dobro. V primerjavi z letom 2015 so se prihodki podjetij povečali, predvsem na račun izvoza, izguba je bila približno takšna kot predlani, čisti dobiček je bil višji za četrtnino. Že tretje leto zapored je bil neto finančni učinek pozitiven, razlika med čistim dobičkom in čisto izgubo je znašala 316 milijonov evrov. Lani se je v regiji nekoliko povečala tudi neto dodana vrednost na zaposlenega, število zaposlenih v podjetjih je bilo večje za 7,2 odstotka, izboljšala se je plačilna disciplina. Podrobnejša analiza Ajpesa zdaj razkriva, kako so lani poslovali v posameznih dejavnostih, a tudi, kakšna je gospodarska slika v vsaki od 21 občin.

Podjetja na Celjskem so lani v primerjavi z letom 2015 prodajo na tujih trgih povečala za 11 odstotkov. Čisti prihodki od prodaje, ustvarjeni z izvozom, so znašali malo manj kot dve milijardi evrov in so predstavljali 33 odstotkov vseh čistih prihodkov, ki so znašali 5,957 milijarde evrov. Delež izvoza v strukturi vseh čistih prihodkov je bil najvišji v občini Prebold, znašal je kar 83 odstotkov. Glede na to, da sta v tej občini med največjimi podjetji Odelo in Bisol, ki sta pretežno izvozno usmerjeni, tako visok odstotek ne presežeča. Na drugem mestu po deležu izvoza je občina Zre-

Podjetja v celjski regiji so v zadnjih petih letih za kar 200 milijonov evrov povečala čisti dobiček, čisto izgubo pa zmanjšala za skoraj štirikrat. Prihodki so se v tem času povečali za pol milijarde evrov, neto dodana vrednost se je zvišala za 324 milijonov evrov.

če, sledijo Vitanje, Slovenske Konjice, Štore in Žalec. Delež izvoza v vseh prihodkih od prodaje v celjski občini je bil 21-odstotni. Sicer pa so podjetja na Celjskem večino blaga in storitev prodala na trgih Evropske unije. Izvoz na te trge je bil 4,5-krat večji kot na ostale trge.

Tako kot v preteklih letih so tudi lani največ – skoraj tri četrtnine prihodkov od prodaje na tujih trgih – ustvarile družbe v predelovalnih dejavnostih. Razveseljivo je, da je rast izvoza temeljila na tehnološko zahtevnejših izdelkih. Po izvozu so lani izstopale tudi družbe na področju trgovine, ki so ustvarile malo več kot 14 odstotkov vsega regijskega izvoza.

Za petino več dobička

Po podatkih Ajpesa je 3.689 gospodarskih družb, vključenih v analizo, lani imelo 366 milijonov evrov čistega dobička, kar je za približno petino več kot v letu 2015. Z dobičkom je poslovalo 70 odstotkov vseh družb. Največ čistega dobička, 214 milijonov evrov, je imelo gospodarstvo celjske občine, ki je v primerjavi s predlani dobiček povečalo za kar 40 odstotkov. Sledijo gospodarstva občin Žalec, Zreče in Slovenske Konjice, ki so skupaj s Celjem ustvarila 79 odstotkov vsega čistega dobička v regiji. Najvišjo rast čistega dobička so zabeležila podjetja v občinah Rogatec in Tabor, vendar so zneski skromni. Približno tretjino regijskega dobička so ustvarile družbe v predelovalnih dejavnostih, ki zapo-

Po obsegu čistih prihodkov od prodaje prvih pet mest na lestvici (podatkov za Engrotuš tudi letos še ni) zasedajo podjetja Unior, Cinkarna Celje, Kovintrade, Jagros in Store Steel.

slujejo skoraj 17 tisoč ljudi. Sledijo podjetja na področju prometa in skladiščenja, ki so lani v primerjavi z letom 2015 čisti dobiček povečala za 60 odstotkov.

Negativna le Rogaška Slatina

Malo več kot 1.400 gospodarskih družb, ki zaposlujejo 3 tisoč delavcev, je lansko poslovno leto zaključilo s čisti izgubo. Znašala je 50 milijonov evrov in je bila v primerjavi s predlani nekoliko višja. Približno polovico izgube so pridelala podjetja v občini Celje, približno petino ali 11 milijonov evrov pa v občini Rogaška Slatina, kjer se je obseg izgub v primerjavi s predlani povečal za kar štirikrat. Večino, kar 7,8 milijona evrov čiste izgube je imelo podjetje Radok. Gospodarstvo občine Rogaška Slatina je edino, ki je lani imelo več izgube kot dobička. Predlani je z negativnim neto finančnim učinkom v regiji poslovala le občina Slovenske Konjice.

Največ čiste izgube v regiji so imela podjetja na področju strokovnih, znanstvenih in tehničnih dejavnosti, največja rast izgube v primerjavi z letom 2015 pa je bila v družbah na področju prometa in skladiščenja.

Plače za približno desetino nižje

Povprečna mesečna bruto plača v gospodarstvu celjske regije je lani znašala 1.373 evrov, kar je za 26 evrov več kot leta 2015 in še vedno za približno desetino manj, kot so znašale povprečne bruto plače celotnega slovenskega

gospodarstva. Republiško povprečje so tako kot že vsa zadnja leta presegle le v občini Dobje, kjer je bila povprečna mesečna bruto plača 1.735 evrov, in v občini Štore, kjer so zaposleni v gospodarstvu v povprečju na mesec zaslužili 1.613 evrov bruto. Regijsko povprečje so presegle podjetja v občinah Zreče, Celje, Vitanje, Braslovče in Slovenske Konjice. Najnižje plače so tudi lani imeli v občinah Rogatec in Tabor, znašale so le malo več kot tisoč evrov bruto.

JANJA INTIHAR

Največ čistega dobička so lani imeli v podjetju Frutarom Etol (9,8 milijona evrov). Sledijo Cinkarna Celje (9,7), Novem car (9,4), Elektro Celje (9,4) in GKN Driveline (7,6).

Najbolje in najslabše plačani

občina	povprečna bruto plača (v evrih)
Dobje	1.735
Štore	1.613
Zreče	1.509
Prebold	1.296
Vransko	1.285
Laško	1.280
Kozje	1.241
Rogatec	1.057
Tabor	1.040

Vir: Ajpes

Med 21 občinami (Bistrica ob Sotli in Radeče sta vključena v analizo Posavske regije) smo jih za našo lestvico izbrali le nekaj, tiste, ki so na vrhu, na sredini in na repu. Razlika med najvišjo in najnižjo povprečno bruto plačo v gospodarstvu je kar 700 evrov. V občini Rogatec se na primer povprečne plače lani niso kaj precej spremenile, čeprav so podjetja čisti dobiček povečala za kar 124 odstotkov, na 1,5 milijona evrov. Glede na dobro poslovanje podjetij bi višje plače pričakovali tudi v občini Prebold. Tudi v celjski občini, kjer so podjetja lani skupaj imela 214 milijonov evrov čistega dobička ali 40 odstotkov več kot leta 2015, se dobri rezultati poslovanja niso poznali pri plačah. Znašale so 1.397 evrov bruto na mesec, kar je 24 evrov več od regijskega povprečja.

Celjski obrtniki prvi po dobičku in izgubi

V celjski regiji je po podatkih Ajpesa lani poslovala približno desetina vseh slovenskih samostojnih podjetnikov, ki je ponovno povečala svojo ekonomsko moč.

Podjetniki s Celjskega so namreč lani obseg poslovanja povečali za 6 odstotkov, neto dodano vrednost za 8 odstotkov, dobiček pa za 10 odstotkov. Lani so podjetniki zaposlovali za 6 odstotkov več ljudi kot leta 2015, večina delovnih mest je v predelovalnih dejavnostih, gradbeništvu, prometu, trgovini in gostinstvu. Samostojni podjetniki so lani ustvarili 580 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje. Največ, približno petino, v občine Celje, sledita občini Šentjur in Žalec, vsaka z malo manj kot 12-odstotnim deležem. Podjetniki iz celjske, šentjurske in žalske občine so lani ustvarili tudi največ dobička, ki je v celotni regiji znašal 41 milijonov evrov.

Izguba regijskih samostojnih podjetnikov se je lani v primerjavi s predlani povečala za četrtnino in je znašala 3,8 milijona evrov. Največ izgube so pridelali podjetniki v občinah Celje, Vitanje in Šentjur.

J1

Se »cinkarnarjem« obetajo višje plače?

Cinkarna Celje tudi letos posluje zelo dobro. Povečala je tako prihodke kot dobiček, čeprav je lani sredi leta ukinila svoj grafični program, s 1. januarjem letos pa še program valjane titan-cinkove pločevine.

V prvih treh mesecih je družba ustvarila 7 milijonov evrov čistega dobička, kar je sedemkrat več kot v enakem lanskem obdobju. Prihodki od prodaje so se povečali za 11 odstotkov na 45 milijonov evrov. Rezultati so precej boljši od poslovnega načrta, saj je prodaja presežena za 20 odstotkov, čisti dobiček pa za 4,5 milijona evrov.

Po besedah predsednika uprave **Tomaža Benčine** so ključni razlogi za tako dobre rezultate naraščajoče cene in tudi večja pro-

daja njihovega najpomembnejšega izdelka – pigmenta titanovega dioksida. Za letos je proizvodnja že v celoti razprodana, zato dobre rezultate pričakuje tudi do konca leta. Kljub ukinitvi dveh programov v cinkarni ne govorijo o presežkih delavcev, Benčina pa je v svojem komentarju o četrtnetnih rezultatih zapisal, da se bo dobro poslovanje zagotovo odražalo tudi pri prejemkih zaposlenih.

Lastniki cinkarne, med katerimi ima največji delež država, bodo 6. junija odločili o izplačilu dividend za leto 2016. Če bo predlog uprave podjetja in nadzornega sveta sprejet, bo cinkarna letos za dividende namenila 7,4 milijona evrov, kar je dvakrat več kot lani.

J1, foto: arhiv NT (GrupA)

Banke narekujejo razvoj

Zaradi pogodbe z bankami o prestrukturiranju dolga ima Kovintrade zvezane roke pri novih naložbah – Tudi letos 4-odstotna rast

Čeprav so v celjskem Kovintradu lani ustvarili malo več kot milijon evrov čistega dobička, kar je trikrat več kot lani in največ v zadnjih petih letih, lastniki podjetja tudi letos ne bodo dobili dividend. Program o prestrukturiranju dolga, ki ga je podjetje leta 2014 podpisalo z devetimi bankami, namreč tega ne dovoljuje. Zato bodo na seji skupščine tudi odločili, da bi celoten bilančni dobiček, ki je konec leta 2016 znašal 1,5 milijona evrov, ostal nerazporejen. Kovintrade svoje obveznosti do bank redno poravnava, trenutno ima še približno 27 milijonov evrov dolga.

»Pogodba določa, da moramo do leta 2019 znižati zadolženost. Z bankami želimo še pravočasno začeti pogovore o prehodu na normalen pogodbeni odnos,« pravi predsednik uprave Marko Staroveški. Prepoved izplačila dividend je namreč le ena od omejitev, ki so jih Kovintradu naložile banke. Še težje je, da ima zvezane roke tudi pri naložbah. »Razvoj matičnega podjetja v Sloveniji je zaradi pravil, ki jih določa program prestruk-

turiranja, začasno ustavljen. Radi bi razširili skladišče v Štorah, ki je zasedeno do zadnjega kotička in že poka po šivih, a tega ne moremo. To je na dolgi rok zelo slabo, kar pojasnjujemo tudi bankam, in upam, da nam bo uspelo doseči dogovor,« pojasnjuje Staroveški in dodaja, da žal v Sloveniji še ni razvit takšen način poslovnega sodelovanja, ko nek investitor na zemljišču podjetja postavi skladišče in mu ga potem odda v najem.

V Kovintradu bi se radi dogovorili tudi o novih pogojih vračanja posojil, kar je glede na to, da so pogodbo sklenili z devetimi bankami, zelo težko. »Zelo se pozna, da v regiji ni več Banke Celje in se je središče odločanja preselilo v Ljubljano,« meni Staroveški.

Osredotočeni na srednjo in južno Evropo

Kovintrade, ki je najpomembnejši slovenski trgovec na področju metalurgije in ogrevalne tehnike, je lani imel 119 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, kar v primerjavi z letom 2015 pomeni 4-odstotno rast.

Petčlanska uprava Kovintrade, ki jo vodi Marko Staroveški, je novembra lani dobila nov mandat. »Največji izziv uprave v naslednjih letih bo zamenjava generacij, ki se je na področju komercialne že zgodila. Pomljena ekipa je zelo dobra in velikokrat dela čudeže,« pravi Staroveški.

Prihodki celotne skupine, v kateri so poleg matičnega podjetja v Celju še hčerinske družbe na Balkanu ter v srednji Evropi, so bili nekoliko nižji od predlanskih in so znašali 150 milijonov evrov. Razloga sta opustitev posameznih nedobičkonih programov in krčenje

števila hčerinskih podjetij. Umaknili so se že iz Ukrajine in Belorusije, kmalu se bodo tudi iz Rusije. Na vseh treh trgih sicer še vedno poslujejo, vendar na drugačen način, le s posameznimi kupci.

Celjsko podjetje se zdaj bolj osredotoča na srednjo Evropo in južne evropske trge, torej na Poljsko, Češko, Slovaško in Madžarsko, ter na balkanske države od Hrvaške do Bolgarije. »Na Češkem imamo svoje najstarejše hčerinsko podjetje in ta trg je še vedno med najbolj pomembnimi, vendar je Balkan postal za nas razvojno najbolj perspektiven trg. Trenutno na njem ustvarimo približno 20 odstotkov vseh prihodkov od prodaje, ta delež pa bi radi povečali,« pravi Marko Staroveški.

Nepredvidljive cene

V Kovintradu letos spet načrtujejo 4-odstotno rast prometa, višji naj bi bil tudi dobiček. »Vse bo odvisno od cen, ki so sicer trenutno stabilne ali v rahlem porastu, vendar ne vemo, kaj bo v prihodnjih mesecih. Cene v metalurgiji so zelo nepredvidljive, pogoji na trgu se

nenehno spreminjajo, zato moramo biti ves čas na preži. Zadnja leta smo imeli velike težave zaradi Kitajcev, ki so s svojimi cenami za najbolj osnovne metalurške izdelke skoraj porušili trg. Evropa je lani začela protidampinške postopke zoper kitajske proizvajalce in tisti, ki so že končani, so pozitivno vplivali na stabilizacijo cen. Razmere na trgu so zdaj takšne, da evropskim proizvajalcem omogočajo dolgoročno preživetje, nam pa boljši zaslužek,« pojasnjuje Staroveški.

Težave pri iskanju kadra

V Kovintradu so že pred časom napovedali, da se bodo bolj usmerili v prodajo programov z več dodane vrednosti, to je v razrez metalurških izdelkov in pripravo materiala za dodatno obdelavo in proizvodnjo. Staroveški pravi, da jim pri tem ne gre najbolj po načrtih. Za takšne delovalne posele nimajo primerne prostora, saj skladišča v Štorah ne morejo razširiti, poleg tega imajo težave tudi pri iskanju primerne kadra.

JANAJ INTIHAR
Foto: GrupA

Rezervni deli kot poslovna priložnost

Kakovostna, hitra in raznolika ponudba za vzdržljivost jeklenih konjičkov in prometno varnost

Varnost avtomobilov in njihovih voznikov je eden ključnih poudarkov podjetja Avtoroma, ki je s svojo trgovino od lanskega oktobra prisotno tudi v Celju. Čeprav je cena izdelkov in storitev zelo pomembna, ljudje vedno pogosteje dajejo prednost kakovosti. Rene Derčaj, pomočnik direktorja družinskega podjetja Avtoroma s sedežem v Miklavžu na Dravskem polju, pravi, da mora biti varnost vedno na prvem mestu, vendar je ustrezne izdelke mogoče dobiti tudi po dostopnih cenah.

»Trudimo se, da v svojih prodajalnah strankam ponudimo posamezne dele različnih kakovostnih in tudi cenovnih razredov. So pa vsi izdelki preverjeni in ustrezajo vsem zahtevam. Vsi naši dobavitelji izpolnjujejo najvišje mednarodne standarde kakovosti in varnosti. Večina proizvaja izdelke za prvo vgradnjo,« poudarja Rene Derčaj. Podjetje Avtoroma je pooblaščen uvoznik in distributer več kot 150 svetovno znanih proizvajalcev delov za vse vrste osebnih avtomobilov in lahkih tovornih vozil. Lani je ponudbo skupaj z dolgotnim partnerjem hrvaškim

V podjetju Avtoroma so s poslovanjem v Celju, kjer je sicer precejšnja konkurenca, zadovoljni. V celjski prodajalni trenutno zaposlujejo štiri ljudi, skupno jih je v podjetju 26.

podjetjem Tokić še razširilo in tako je pri njih mogoče kupiti ali naročiti tudi dele za skuterje in motorna kolesa ter tovornjake in avtobuse.

Inovativno in tradicionalno

Kot pojasnjuje Rene Derčaj, je vizija družinskega podjetja, ki sta ga pred 23 leti ustanovila njegova starša, prispevati k večji varnosti tako avtomobilov kot voznikov. »Naš cilj je ustvariti podjetje, ki bo hkrati inovativno, ko gre za tehnologijo,

ampak tradicionalno, ko gre za spoštovanje človeka. Dolgoročna vizija je, da bi postali vodilni v štajerski regiji.« S svojo ponudbo je podjetje zadnjega pol leta prisotno tudi v knežjem mestu in s poslovanjem te svoje šeste trgovine so za zdaj zadovoljni, čeprav je v Celju konkurenca zelo velika. Avtoroma večino prometa ustvari v sodelovanju z manjšimi in s srednje velikimi avtomehaničnimi delavnicami. Neposredne prodaje posameznikom je malo, pravi Derčaj.

Želja je zmerna rast

V zadnjih letih podjetje beleži nenehno rast prihodkov, večja se tudi število zaposlenih. Še v začetku lanskega leta je bilo v podjetju 18 zaposlenih, danes jih je 26. Lani je promet v primerjavi z letom 2015 zrasel za 20 odstotkov in je znašal 2,7 milijona evrov, rast beležijo tudi letos. »Želimo si vsaj takšne rezultate, kot smo jih imeli lani,« pravi Rene Derčaj.

LEA KOMERIČKI

PROSTA DELOVNA MESTA

Konkurenčna prednost družbe Tehnos so zaposleni s specializiranimi znanji, ki omogočajo razvoj in izvedbo najzahtevnejših projektov. Več o podjetju: www.tehnos.si

Zaradi širitve na nova tržišča EU in nakupa nove strojne opreme vabimo v svojo ekipo nove sodelavce

KOMERCIALISTE PRODAJE

Želena znanja, lastnosti in kompetence:

- aktivno znanje vsaj dveh tujih jezikov (angleščina, nemščina, ruščina, poljščina, češčina, slovaščina, španščina, francoščina, italijanščina)
- odlična sposobnost komuniciranja
- organizacijske sposobnosti, samoiniciativnost, fleksibilnost ...
- znanje administrativnih del
- pripravljenost na službena potovanja
- najmanj V. oz. VI. ali VII. stopnja ekonomske, strojne, agronomske ali kmetijske smeri
- najmanj 1 leto delovnih izkušenj na področju prodaje

Naloge in zadolžitve:

Načrtovanje in izvedba prodajnih aktivnosti, iskanje novih poslovnih partnerjev in sodelovanje z obstoječimi, sodelovanje na demonstracijah in sejmih kmetijske mehanizacije.

PROIZVODNE DELAVCE

- orodjarje (orodja za plastiko, gume in preoblikovanje pločevine)
- operaterje na varilnih robotih
- varilce specialiste za izdelavo varilnih šablon
- vzdrževalce (mehanika, hidravlika, pnevmatika)

Zahtevana stopnja izobrazbe:

Najmanj IV. oz. V. ali VI. stopnja strojne smeri in vsaj 1 leto delovnih izkušenj.

Nudimo:

Urejeno in fleksibilno delovno okolje v mednarodno usmerjenem podjetju, možnost osebnega in profesionalnega razvoja, zaposlitev za poln delovni čas, redno plačilo in možnost dodatnega izobraževanja.

Oblika zaposlitve:

Za nedoločen čas s poizkusno dobo ali za določen čas z možnostjo podaljšanja v nedoločen čas.

Motivirani in zanesljivi kandidati oddajte vlogo na sedež podjetja, Tehnos d. o. o., Cesta ob železnici 1, 3310 ŽALEC ali na elektronski naslov finance@tehnos.si.

Za vse dodatne informacije pokličite na telefonsko številko 03 713 30 79.

Odločitve za prometno prijaznejše mesto

Svetniki soglašali z imenovanjem treh direktorjev javnih zavodov

CELJE – Majska seja mestnega sveta z letos najbolj obsežnim dnevnim redom je minila v znamenju obravnavanja dokumentov in sprejemanja odločitev, ki so povezane s prometno ureditvijo v mestu. Svetniki so med drugim sprejeli celostno prometno strategijo in odloka o načinu izvajanja javnih linijskih prevozov v mestnem prometu na podlagi koncesije ter o prevozih taksistov v mestu.

Prometna strategija v občini usmerja iskanje rešitev in prinaša nabor ukrepov za povečanje trajnostnih oblik mobilnosti. To pomeni uveljavljanje hoje, kolesarjenja in javnih avtobusnih prevozov na račun zmanjševanja avtomobilskega prometa.

Sprejet odlok o linijskih prevozih pomeni tudi prvi konkreten korak pri že dolgo napovedovani in med mnogimi Celjani težko pričakovani uvedbi javnega mestnega potniškega prometa. V skladu z odlokom o gospodarskih javnih službah je izvajanje linijskih prevozov določeno kot izbirna javna gospodarska služba, ki se izvaja v obliki

koncesije. S sprejetjem tega odloka bo celjski občini kot koncedentu dana pravna podlaga za pripravo javnega razpisa za izbiro koncesionarja.

Okvirno je določen tudi že cenik prevoznin: za 24-urno vozovnico bo treba odšteti 1 evro, za tedensko 5, mesečno 10 in za letno vozovnico 100 evrov.

Mestni svet je brez razprave potrdil imenovanje **Tine Rosina Košir** za direktorico Celjskega mladinskega centra in imenovanje **Katje Esih** za direktorico Regijskega študijskega središča. Po pričakovanju je živahno in polemično razpravo prineslo imenovanje **Alenke Obrul** za novo-staro direktorico zdravstvenega doma, ki je kljub javno izraženi neupodobnosti skupine SMC prejela pričljivo dovolj glasov za še en mandat na čelu omenjene javne ustanove.

Tako bo predvidoma že v začetku prihodnjega leta vzpostavljen mestni potniški

promet s štirimi linijami, in sicer s frekvenco voženj na dvajset minut. Na ta način bodo v mestu, kot je v obrazložitvi povedal Miran Gaberšek z oddelka za okolje in prostor ter komunalno, dosegli zmanjšanje števila osebnih vozil, kar bo pripomoglo h kakovosti zraka v mestu, k zmanjšanju hrupa in izboljšanju prometne varnosti.

Na oddelku še ocenjujejo, da bo linijski prevoz proračun letno stal 500 tisoč evrov, kar bo odvisno tudi od števila in dolžine linij ter števila avtobusnih postajališč. V začetni fazi uvedbe bosta strošek predstavljala tudi nakup avtobusov in dodatno opremljanje postajališč s sistemom za najavo prihodov avtobusov.

Svetniki so sprejeli tudi spremembo odloka o občinskih cestah in cestno prometni ureditvi, ki k parkiriščem modre cone dodaja parkirišča na Stari Mariborski cesti, zaradi obnove Muzejskega trga pa na tem mestu ukinja parkirišča za stanovalce, ki bodo odslej lahko na podlagi mesečnega zakupa parkirali na Okopih.

ROBERT GORJANC

Del severne vezne ceste pri Dvorani Zlatorog

Severna vezna bo Cesta Janeza Cvirna

CELJE – Del prihodnjega linijskega mestnega avtobusnega prometa bo speljan po severni vezni cesti, ki bo nosila ime **Cesta Janeza Cvirna**. Imenovala se bo po izjemnem, mnogo prezgodaj pokojnem celjskem zgodovinarju. Tudi ta odlok so svetniki sprejeli na majske seji.

Poimenovanje obstoječega cestnega odseka od krožišča Prijateljve ulice in Opekarniške ceste do krožišča z Ulico mesta Grevenbroich v Cesto Janeza Cvirna je predlagalo Zgodovinsko društvo Celje. Dr. **Janez Cvirn**, dolgoletni profesor na Filozofski fakulteti v Ljubljani, se je rodil leta 1960 in umrl leta 2013. Kot zgodovinar se je izjemno uveljavil ne le v slovenskem, marveč tudi v mednarodnem merilu, napisal je več knjig in učbenikov. Kot je povedal predsednik Zgodovinskega društva Celje dr. **Aleksander Žižek**, severna vezna cesta povezuje dve pomembni točki v življenju Janeza Cvirna: Novo vas, kjer je preživel otroštvo, in Hudinjo, kjer si je ustvaril družino in dom v času življenja v Celju.

»Vloga in pomen Janeza Cvirna za lokalno in slovensko zgodovino sta izjemna. S svojimi delom je zelo zaznamoval preučevanje slovenske politične zgodovine in življenja spodnještajerskih Nemcev,« je predlog za poimenovanje severne vezne ceste po Janezu Cvirnu še utemeljil Aleksander Žižek. Kot je še dodal, je v stroko uvedel tudi zgodovino vsakdanjega življenja, zanimanje za t. i. tri-

vialne teme, s svojim iskričim, vendar strokovnim načinom pisanja se je znal približati najširšemu občinstvu, ki je njegova besedila zelo rado prebiralo.

Ob tem je sogovornik spomnil na Cvirnov oris družabnega življenja v Celju v knjigi Kri v luft! Čreva na plot, ki je bila prava uspešnica. Po tej knjigi je napisal tudi scenarij za igrano-dokumentarni film Aufbiks, ki predstavlja politično in družabno življenje v Celju.

Poleg številnih drugih krajših in daljših besedil o Celju in okolici je rodnemu mestu postavil neminljiv spomenik v strokovnih monografijah Biser na Savinji (1993) in Celje (1999). Ob vsem tem ne smemo zamolčati njegove vloge urednika Celjskega zbornika, ki mu je vdihnil prerojeno in predvsem bolj znanstveno podobo.

Kot je še povedal Aleksander Žižek, možnosti, da bi za poimenovanje predlagali katero drugo ulico ali cesto v Celju, v zgodovinskem društvu niso preigravali. »Gre za cesto, ki bo v prihodnosti verjetno dobila bolj tehtno vsebino, ob njej bodo morda zgrajene nove stanovanjske in poslovne stavbe. Pošteno se nam je tudi zdelo, da s svojo pobudo ne obremenjujemo ljudi, ki bi morali zaradi preimenovanja spreminjati svoje dokumente, hišne številke ...« je še poudaril Aleksander Žižek.

ROBERT GORJANC, foto: GrupA

Največje tveganje predstavlja onesnažena podtalnica

CELJE – V postopku predvidene prodaje podjetja leta 2014 je Cinkarna Celje naročila okoljski skrbni pregled za vse svoje lokacije v Sloveniji. Ob poročilu poljskega podjetja Environ se je izkazalo, da je na območju sedeža Cinkarne Celje nasipan debel sloj odpadkov iz nekdanje metalurške dejavnosti. Podobno so raziskovalci ugotovili za območja odlagališč Bukovžlak in Za travnikom. Zato je cinkarna julija 2015 nemškemu podjetju CDM Smith naročila, naj pripravi oceno tveganja za zdravje ljudi in okolje ter določi možne tehnike sanacije. Ugotovitve so nemški strokovnjaki javno predstavili pred tednom.

V delnem poročilu, ki so ga predstavili pred letom, so

Nemci predlagali dodatne preiskave. Problematična je bila predvsem podtalnica na območju tovarne, za oceno tveganja pa je bilo treba pogledati, ali to staro breme povzroča negativen vpliv tudi izven ograje podjetja. Vse zbrane informacije so strokovnjaki ocenili na osnovi

nemškega zakona o zaščiti tal, ki določa mejne vrednosti za najpogostejše škodljive parametre.

Raziskovalci so s pomočjo vrtin zbrali vzorce tal in podtalnice ter površinske vode in pregledali ter vključili še obstoječe podatke prejšnjih meritev. Ugotovili so, da

glavno tveganje predstavljajo stara bremena na območjih cinkarne in odlagališč, ne pa aktualna proizvodnja. Onesnažena tla vplivajo zlasti na podtalnico, ki s cinkom, svincem, z arzenom in s klorbenzenom dodatno onesnažuje Hudinjo in Vzhodno Ložnico, a te koncentracije

po naši zakonodaji ne presejajo mejnih vrednosti. Oba vodotoka predstavljata tudi hidravlično oviro, ki preprečuje prenos onesnažil na drugo stran vode. A glede na nemško zakonodajo bi bili ukrepi vseeno potrebni, menijo strokovnjaki CDM Smith.

Več milijonov za ukrepe

Predlagali so več možnih ukrepov, ki zadržijo onesnažila na določenem mestu in omogočajo dolgoročno zniževanje njihove vsebnosti. Ocenjeni stroški bi znašali od 3,3 do 5,8 milijona evrov. Lahko pa bi določili tako imenovane vroče točke onesnaženosti in s tem ukrepe bolj lokalno usmerili, skrajšali čas sanacije in znižali stroške.

Na odlagališču Za travnikom posebni ukrepi po mnenju nemških strokovnjakov niso potrebni. V Bukovžlaku, kjer nekatere aktivnosti za urejanje deponije cinkarna že izvaja, Nemci priporočajo dodatne drenažne sisteme na pobočju vzdolž ceste proti Proseniškem in priključitev na obstoječi sistem zbiranja in čiščenja. Menijo tudi, da bi bilo dobro vzorčiti tla in rastline na območju med odlagališčem in cesto proti Proseniškem, da bi ugotovili morebiten negativen vpliv deponije.

Pri nadaljnji sanaciji Cinkarne Celje pričakuje več sodelovanja države. Že omenjene raziskave so stale skoraj dva milijona evrov.

TC, foto: arhiv NT (GrupA)

Gradnja krožišča po načrtih

PREBOLD – Gradnja krožišča v Latkovi vasi naj bi bila končana v enem mesecu. Krožišče bo v občini predvsem omogočalo boljšo pretočnost prometa, saj se na tem mestu stikajo pomembne cestne povezave.

Večletna prizadevanja prebolske občine bodo junija obrodila sadove. Gradnja krožišča v Latkovi vasi gre po načrtih in naj bi bila končana sredi ju-

nija. Da gre za pomembno pridobitev v občini, je prepričan župan **Vinko Debelak**: »Tukaj se križata dve državni cesti. Sem prihajajo iz Zasavja, Trbovelj in iz Celja proti Ljubljani. Prometa je vedno več, zato so težave tudi velike.«

Župan ocenjuje, da je projekt dobro zastavljen, saj zaenkrat ni prišlo do nepredvidenih stroškov. Celotna vrednost del znaša približno 870 tisoč evrov,

približno 200 tisoč evrov je zagotovila občina, ostalo Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo.

Zaradi del so sicer trenutno na tem območju možni manjši zastoji, a končano krožišče bo omogočalo boljšo pretočnost prometa in bo izboljšalo prometno varnost, saj bo delovalo kot element umirjanja prometa, so sporočili iz direkcije za infrastrukturo. EP

Sredstva za malo čistilno napravo

VELENJE – Občina je na svoji spletni strani objavila razpis za dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za gradnjo malih komunalnih čistilnih naprav za letos.

Občina bo sofinancirala do petdeset populacijskih enot, višina sofinanciranja pa znaša tisoč evrov za stanovanjsko stavbo, ki se bo priključila na malo komunalno čistilno napravo. Sredstva lahko dobijo samo fizične osebe in le za čiščenje komunalnih odpadnih vod iz gospodinjstva v stanovanjski stavbi. Vsi, ki želijo pridobiti sredstva, morajo vlogo oddati najkasneje do konca letošnjega avgusta. EP

Za preživetje in izpolnitev sanj

CELJE – Rotary klub Celje – Barbara Celjska praznuje letos 10-letnico delovanja. Z 31 člani je drugi po velikosti v Sloveniji in sodi med najbolj aktivne klube. V desetih letih je zbral za približno 225 tisoč evro pomoči in jo razdelil družinam v stiski ter nadarjenim mladim, ki potrebujejo pomoč pri šolanju.

Kot je na novinarski konferenci ob jubileju poudaril trenutni predsednik kluba **Henrik Dvoršak**, je cilj rotarijcev pomagati nekaterim preživeti in drugim dosanjati sanje glede izobrazbe. Ob jubileju so v klubu izdali almanah, ki predstavlja dosedanje projekte in predsednike. Glavna projekta, s katerima klub zbira denar, sta vsakoletni tradicionalni koncert, ki je bil letos v znamenju muzikala z odličnimi domačimi in tujimi glasbeniki, ter dobrodelni rotarijski ples, kjer so v programu tokrat nastopili celjski poulični pevci. Z avkcijo likovnih del, ki so nastala na likovni koloniji, so zbrali več kot tri tisoč evrov. »Ponosni smo na zbran denar,« pravi **Miran Gracer starejši**, ki bo julija za leto prevzel predsedniško vlogo. Načrtovali so sicer,

Nagrado za odličnost Barbare Celjske, ki pomeni finančno pomoč pri šolanju mladih, je Rotary klub Celje – Barbara Celjska na slavnostni akademiji podelil Klementini Krulec in Neži Šporer (na sliki). Ob njej sta predsednik kluba Henrik Dvoršak (levo) in sekretar Tomaž Fludernik.

da bodo zbrali 25 tisoč evrov, a bo na koncu denarja malo manj, kljub temu pa to ne bo okrnilo izvedbe zastavljenih aktivnosti.

Kot je povedal sekretar kluba **Tomaž Fludernik**, so letos pomagali družini, ki ji je gro-

zila deložacija, saj sta se starša znašla v osebnem stečaju. Največkrat pomagajo tako, da plačajo položnice, kupijo kurivo ali kaj podobnega, sicer pa prej na terenu preverijo razmere. Drugi sklop pomoči je namenjen mladim. Tako

bosta dva otroka s cerebralno paralizo s spremljevalcema šla na morje, skupina otrok iz socialno ogroženih družin pa bo letovala v Trentu.

Del denarja namenijo tudi za delovanje podmladkov, to sta interact in rotaract klub,

Zveza rotary klubov Slovenije je v letih 2015/16 povezovala 47 rotary klubov, 22 rotaract in 8 interact klubov ter dva inner wheel (ženska) kluba. Skupaj so izpeljali za 500 tisoč evrov projektov.

ter za mladinske izmenjave in taborne.

Že tretje leto klub podeljuje nagrado odličnosti Barbare Celjske, kjer na osnovi razpisa izbere mlade nadarjene ljudi, ki za izobraževalno pot potrebujejo finančno pomoč. Letos sta jo na torkovi slavnostni akademiji ob desetletnici kluba prejeli dijakinja Klementina Krulec, ki bo študirala v Abu Dhabiju, in študentka flavte Neža Šporer, ki se glasbeno že izobražuje v Avstriji.

Postavitev mestne ure na Trgu celjskih knezov v Celju je eden zanimivih projektov kluba v prihodnje.

Ker je po odločitvi predsednika Dvoršaka klub zadnje leto več poudarka dal tudi športnim kolektivom, je donacijo v višini tisoč evrov namenil tudi celjskemu ženskem košarkarskemu klubu, saj je ta navdušil z odličnimi rezultati. Donacijo

je Dvoršak izročil predsedniku kluba Borutu Kopu.

Henrik Dvoršak:
»Prav je, da pove-
mo, kaj delamo,
da ljudje, ki potre-
bujejo pomoč, iz-
vedo za nas in da
lahko pomagamo
po svojih močeh.«

Pod Gracerjevim predsedovanjem bo klub ohranil tradicionalni prireditvi – koncert in ples – ter uveljavljene oblike pomoči. Ob tem je napovedal, da bodo več poudarka dali obisku kulturnih društev in ustanov ter se posebej poklonili spominu pokojnih štirih članov.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

V Področniku že drugi blok

MOZIRJE, NAZARJE – V Zgornji Savinjski dolini je stanovanjska gradnja oživila. Vlagatelja gradita nova bloka tako v Mozirju kot Nazarjah. V Mozirju je začel vlagatelj pred kratkim graditi že drugi blok, v katerem bo (tako kot v prvem) 25 stanovanj. Stanovanja v prvem bloku so že na trgu.

V mozirskem Področniku je vlagatelj družba Graditelj iz Kamnika, ki je v preteklosti gradila predvsem bloke v okolici Ljubljane. Tam je Graditelju uspelo prodajati stanovanja tudi v letih splošne gospodarske krize. Kamničani so se odločili za gradnjo prvega bloka v Mozirju že predlani, ko si marsikateri morebitni investitor tega še ni upal. Kot so povedali v Kamniku, je v prvem bloku trenutno šest stanovanj že prodanih, za štiri imajo rezervacije. Gradnja drugega bloka v Mozirju, ki se je začela letos, naj bi bila končana spomladi prihodnje leto.

V sosednjih Nazarjah je gradnja novega bloka v zaključni fazi, delavci opravljajo zaključna obrtniška dela. Tehnični pregled bo predvidoma julija. V bloku je 26 stanovanj ter trije lokali. Od tega bo pet stanovanj odkupila občina. Vlagatelj je družba Gradiatim iz Šmartnega ob Paki. Gradiatim gradi v Nazarjah že svoj drugi blok. Prvega mu je uspelo zgraditi – ter prodati njegova stanovanja in lokale – celo v letih splošne gospodarske krize.

BJ
Foto: GrupA

Oživila stanovanjska gradnja v Zgornji Savinjski dolini. Tako je bilo videti gradbišče že drugega mozirskega novega bloka pred zadnjimi prazniki.

Je pitna voda odlična ali slaba?

VOJNIK – Ali pijejo občani v tej občini kakovostno vodo oziroma ali je voda iz njihovih pip od državnega povprečja bistveno slabša? Podatki se namreč zelo razlikujejo. Po podatkih javnega podjetja Vodovod-kanalizacija je namreč voda v tej občini kakovostna, kar pa ne velja za ugotovitve študije Zdravje v občini 2017.

Po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje je namreč mikrobiološka kakovost vode na območju vojniške občine od slovenskega povprečja bistveno slabša. Gre namreč za razliko med vodovodi, ki jih ima na skrbi javno podjetje, in nekaterimi drugimi, vaškimi vodovodi.

»Oba podatka sta točna,« poudarja župan **Branko Petre**. »Iz vodovodnega sistema Vodovoda-kanalizacije negativnih vzorcev praktično ni. Poleg tega imamo v občini še več malih vodovodnih sistemov, ki jih imajo na skrbi režijski odbori,«

dodaja župan. Vzorci vode iz malih vodovodov so prav tako preverjeni, vendar se kakovost njihove vode od vode, ki jo nudi Vodovod-kanalizacija, zelo razlikuje. »Posledica izračuna vseh teh vzorcev skupaj je neugoden objavljen podatek nacionalnega inštituta. V primeru slabše kakovosti vode gre le za manjši del gospodinjstev.

Občina si skupaj z javnim podjetjem prizadeva za dogovor z občani, da bi tudi te male vodovodne sisteme upravljalo podjetje Vodovod-kanalizacija. »Tako bi lahko javno podjetje z vlaganji doseglo, da bi bili ti vodni viri stalni, torej tudi v sušnem obdobju. Prav tako bi bila kakovost pitne vode bistveno višja in manj povezana z nihanji,« poudarja župan. Z nasprotnimi podatki o kakovosti vode v vojniški občini so se seznanili vojniški občinski svetniki na zadnji seji občinskega sveta.

BJ

Šoli učilnice, vežici nadstrešek

VOJNIK – Občina bo začela v občinskem središču kmalu izvajati dve večji naložbi. Gre za vlaganje v nove, to je dodatne prostore vojniške osnovne šole in v postavitve nadstreška ob poslovilni stavbi tamkajšnjega pokopališča.

Prva naložba je zaradi prostorske stiske in druga zato, da udeleženci pogrebov ne bodo izpostavljeni slabemu vremenu. Z obema se je na svoji zadnji seji tudi uradno seznanil občinski svet. V vojniški šoli bo občina poskrbela med drugim za tri učilnice, kabinet in različne pomožne prostore. Izvajalec je izbran, delati naj bi začel takoj po koncu šolskega pouka, to je konec prihodnjega meseca. Če bo vse po sreči, bo naložba končana do začetka novega šolskega leta.

Na pokopališču bo postavljen velik nadstrešek, dolg približno trideset metrov in širok več kot petnajst metrov. Uvedba izvajalca v delo je že opravljena, opravil naj bi ga v poletnih mesecih. Občina je veliko vlagala v pokopališče že v preteklih letih. BJ

Pred tehničnim pregledom

MOZIRJE, NAZARJE, REČICA OB SAVINJI – V mozirskih Lokah že opravljajo poskusne mokre zagone nove čistilne naprave, ki so jo skupaj postavile tri sosednje občine. Dosedanja čistilna naprava namreč služi le za tri tisoč prebivalcev in je stara že tri desetletja.

Nova naprava, ki je povezala občine Mozirje, Nazarje in Rečica ob Savinji, zadošča za šest tisoč prebivalcev. Opravljena je že tudi njena zunanja ureditev, ki je v bistvu rekonstrukcija stare, in sicer z bistveno povečano zmogljivostjo. Uradno odprtje bo 26. maja, pred koncem meseca pa je napovedan tudi njen tehnični pregled. Po uspešno opravljenem tehničnem pregledu bo sledilo polletno poskusno obratovanje.

Nova čistilna naprava, ki bo precej povečala kakovost Savinje, bo stala več kot milijon evrov. Upravljalški nadzor nad napravo opravlja javno podjetje Komunala Mozirje. BJ

Z državne mize drobtine, z evropske še to ne

Prvi kongres slovenskih občin

PODČETRTEK – 130 županov in županov in še pol stotnje drugih predstavnikov občin se je prejšnji teden zbralo na dvodnevem srečanju v Termah Olimia. Na prvem kongresu slovenskih občin so razpravljali o vlogi in položaju občin, o tem, kako uspešne so pri izpolnjevanju svojega poslanstva in kako bi lahko še izboljšale učinkovitost lokalnega upravljanja. Med izpostavljenimi temami je bilo tudi združevanje predstavniških organizacij. Trenutno se občine povezujejo v tri, kar bistveno krni njihov pogajalski položaj v odnosu do države.

Občine so kljub velikemu številu upravičile svoj obstoj, so prepričani župani. Da še vedno nimamo regij, naj bi bili krivi politiki na državni ravni, ki na ta način ne ožogotijo dela svojih pristojnosti. Morda bomo do pokrajin prišli po sistemu od spodaj navzgor. Župani so se strinjali, da decentralizacijo v državi potrebujemo, četudi bodo zaradi tega tudi sami izgubili del svojih pristojnosti. Prevelike pristojnosti in nadzor države na področjih, ki jih morajo v celoti financirati in podpirati prav občine, so najbolj boleči. Takoj za večno problematiko prenizke povprečnine, ki že več let ne sledi zakonskim obvezam in najeda investicijske zmožnosti vsake posamezne občine. V zvezi s tem je mo-

Častni gost prvega kongresa slovenskih občin je bil tudi predsednik države Borut Pahor. Kot gostitelja sta ga pozdravila župan Podčetrčka Peter Misja in velenjski župan Bojan Kontič, tokrat tudi v vlogi predsednika Skupnosti občin Slovenije.

ral največ puščic presteči minister za javno upravo Boris Koprivnikar, ki se mu tektonska reforma lokalne samouprave vseeno ne zdi potrebna. Trenutno župani bijejo plat zvona predvsem v zvezi s programskimi cilji aktualne evropske finančne perspektive. »Kar naprej poslušamo, da preveč vlagamo v ceste in beton, ampak če je komu nerodno, da v marsikateri občini še nimamo vodovodov in kanalizacije, je to težava politikov,« je dejal

Leo Kremžar, župan Občine Miklavž na Dravskem polju. Če bosta temu končno prisluhnili tudi vlada in Evropska komisija, bomo videli v naslednjih mesecih.

Prvi kongres sta organizirala Skupnost občin Slovenije in Združenje mestnih občin Slovenije, ki sta vedno bližje združitvi v enotno organizacijo. V nadaljevanju bo predvidoma sprejet sklep, po katerem članstvo v obeh – torej hkrati tudi Združenju občin Slovenije – ne bo več

mogoče. Tako bi teoretično v letu ali dveh lahko prišli do enotne predstavniške organizacije lokalnih skupnosti. Med največjimi težavami občin v pogajanjih z državo sta namreč neenotnost in razdrobljenost. Nekateri župani so pomenljivo dodali, da tudi enotna organizacija bistveno ne bo spremenila razmerij. Župani so usodni udarec namreč doživeli v trenutku, ko so jih vrgli iz parlamenta.

StO
Foto: arhiv PM

Odprli svoja vrata, kmalu tudi novo enoto

ŽALEC – Socialnovarstveni zavod Dom Nine Pokorn Grmovje je minuli teden odprl svoja vrata in pripravil dogodek Grmovje poje. Že jeseni pa bodo v Žalcu začeli graditi novo bivalno enoto zavoda.

V Domu Nine Pokorn v Žalcu predvsem zadnja tri leta opozarjajo na prezasedenost na varovanem oddelku in s tem na težke bivalne razmere. Do prezasedenosti prihaja, ker različne ustanove tja

dodeljujejo osebe, ki po mnenju vodstva ne sodijo v omenjeni zavod. Kot je pojasnil direktor Doma Nine Pokorn **Tomaž Lenart**, je vzrok prezasedenosti nameščanje oseb s sklepom sodišča, predvsem tistih, ki ne morejo živeti v domačem okolju: »Rešujemo socialno stisko oseb, ki so v stiski zaradi deložacij, ali tistih, ki so končale obvezno psihiatrično zdravljenje na forenzičnem oddelku mari-borske psihiatrije.«

Na pozive vodstva, da zavod potrebuje nove prostore, sta se odzvali tako občina kot država. Trenutno pristojni pripravljajo projekt, država ga bo sofinancirala v višini 500 tisoč evrov. 700 tisoč evrov bo za novo enoto namenil dom, Občina Žalec pa je zagotovila brezplačno parcelo in oprostitve komunalnega prispevka.

Gradnja nove bivalne enote, ki bo stala v Žalcu med trgovinama Lidl in Hofer, naj bi se začela septembra, v stavbi pa

bo prostore dobila tudi lekarna. Kot je pojasnil Lenart, se bo z novimi prostori povečala tudi potreba po zaposlovanju: »Kapacitete za zaposlovanje se bodo povečale za deset odstotkov. Ker bomo imeli v domu 24 stanovančev več (trenutno jih je 245), bo to prineslo približno deset novih zaposlitev.«

Gradnja nove bivalne enote naj bi bila končana konec prihodnjega leta.

EP

V Domu Nine Pokorn so oba dogodka izvedli v sklopu Tedna vseživljenjskega učenja in Galiških dni.

Za konec še občinska stavba in kulturni center

ROGAŠKA SLATINA – Župan Branko Kidrič je pred dnevi z izvajalcem podpisal pogodbo za energetske obnove občinske stavbe in kulturnega centra. Gre za 800 tisoč evrov vredno naložbo, ki jo bo izvedlo podjetje Makro 5 gradnje. Občina je iz kohezijskega sklada EU in državnega proračuna uspela pridobiti 240 tisoč evrov nepovratnih sredstev.

Na upravni stavbi občine bodo izvedli toplotno izolacijo hladnega podstrešja, zamenjali bodo dotrajano stavbno pohištvo, vgradili toplotno črpalko in zamenjali plinski kotel. Ker ima stavba status nepremične kulturne dediščine, ni mogoče izvesti toplotne izolacijske fasade, bodo pa obnovili obstoječo. Kulturni center Rogaška Slatina je bil v zadnjih letih že deležen znatnih investicijskih vlaganj, pri čemer najbolj izstopa milijonska naložba v prenovu notranjih prostorov in gradnjo parkirne ploščadi. To so leta 2015 podprli tudi s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj. Tokrat bodo v okviru energetske obnove zamenjali še stavbno pohištvo, izvedli toplotno izolacijsko fasado in vgradili toplotno črpalko. Poseben del projekta je ureditev prve javne polnilne postaje za električne avtomobile na širšem območju Rogaške Slatine. Postaja bo na parkirišču pri kulturnem centru v neposredni bližini priključka na glavno cestno omogočala hitro polnjenje dveh avtomobilov hkrati. Dela se bodo predvidoma začela junija in bodo na občinski stavbi letos končana. Večina del na kulturnem centru pa je predvidena v prvi polovici prihodnjega leta. Celoten projekt želijo končati do občinskega praznika prihodnje leto.

StO

Celostna prometna strategija v nizkem štartu

ŠENTJUR – Občinski svet je na zadnji seji potrdil in sprejel Celostno prometno strategijo Občine Šentjur. Gre za strateški dokument, na katerem bodo temeljili nadaljnji občinski ukrepi in investicije na področju infrastrukture. Predvsem pa je dokument nujen pogoj, če želi občina kandidirati za finančna sredstva na morebitnih infrastrukturnih razpisih.

Občina je pogodbo s podjetjem Appia iz Ljubljane kot z najugodnejšim ponudnikom podpisala junija lani. Projekt je stal 39 tisoč evrov, k čemur je občina prispevala 25 tisoč evrov. V približno letu so izvedli številne aktivnosti, v katere so želeli vključiti čim širši krog občanov. Izkušnje, navade in želje ljudi so bile namreč za izdelavo trajnostno naravnane celostne prometne strategije bistvenega pomena. Dokument bo v finančne in izvedbene načrte občine vključen do leta 2022. Akcijski načrt temelji na petih stebrih. Prvi se nanaša na trajnostno načrtovanje in osveščanje javnosti, drugi na spodbujanje in prometno omogočanje varnega pešačenja, tretji steber predvideva največji delež stroškov in spodbud za uveljavitev kolesarjenja in ureditev ustrezne infrastrukture, četrti govori o uporabnikom prijaznem javnem potniškem prometu, peti steber pa se nanaša na urejanje in optimizacijo motornega prometa in parkiranja. Če izpostavimo zgolj kolesarjenje, gre za eno najslabše razvitih področij tudi na ravni države. O realnem stanju veliko pove to, da je kolesarska povezava na glavni prometni črti Šentjur–Štore–Celje še vedno samo na papirju. Vsi resni premiki na področju urejanja preceh točk in bolj prijaznega mobilnega okolja za ranljive skupine so v Šentjurju sicer bolj ali manj vezani na gradnjo navezovalne ceste Dramlje–Črnolica. Dokler se bo skozi središče mesta valil ves tranzitni promet proti Rogaški Slatini in Sevnici, bo CPS verjetno ostajala črka na papirju.

StO

Vino in salame

VOJNIK – Na prireditvi Praznik vina, salam in kruha so bila podeljena priznanja najboljšim pridelovalcem vin in izdelovalcem salam. Gre za priznanja, ki jih podeljuje Vinogradniško-vinarsko društvo občine Vojnik.

V letu 2016 so imeli vinogradniki veliko skrbi zaradi pozebe, snega pred prvim majem in toče. Kljub temu jih je veliko pridelalo vrhunska vina. Med 117 vzorci ocenjenih vin jih je na društvenem ocenjevanju prejela polovica oceno, ki je bila vredna zlate diplome. Med osmimi kandidati je postal vinar leta že šesto leto **Miran Kovač** iz Dednega Vrha, ki je tudi kletar društvenega vina Vojničan. Vinar leta lahko postane tisti, ki pridobi med vzorci vin rednih trgatev za različne sorte tri najvišje povprečne ocene. Kovačev modri pinot je prejel tudi priznanje šampiona rednih trgatev. Zaradi slabih lanskih razmer v vinogradih je bilo ocenjeno le eno vino posebnih kakovosti, ki ga je pridelal **Benjamin Krajnc**. Ocenjevalno komisijo je vodila specialistka **mag. Tadeja Vodovnik Plevnik**.

Naziv salamar leta je prejela družina Zajc iz Tovstega, na drugo mesto se je uvrstil **David Lešer** in na tretje **Dušan Fijavž**. Ocenjevanje salam je vodil Edvard Kužner. Komisija je ocenjevala okus, vonj, teksturo, barvo in sestavo prerezave ter videz. Med 35 vzorci jih je osem prejelo zlato priznanje.

BJ

Z leve mentorica Ingrid Zupanc Brečko, člani ekipe Black&White Tea Simič (8. razred), Matevž Bervar (9. razred), Miha Kužner (7. razred), Gašper Bervar (6. razred), Matija Pilko (9. razred) in Lia Kužner (8. razred), Natalija Premužič in mentor Žan Močivnik.

Inovacija bo peljala osnovnošolce v Washington

CELJE – Šestčlanska ekipa učencev I. osnovne šole po imenu Black&White je bila izbrana med dvajsetimi polfinalisti za inovativno nagrado First Lego League in bo 18. junija odšla v Washington. Tam bodo učenci predstavili svoj projekt StayBW in nenazadnje tudi Slovenijo.

First Lego League je mednarodni program za otroke in mladino od devetega do šestnajstega leta in mlade navdušuje za naravoslovje in tehnolo-

gijo. Ekipa se ustvarjale na temo Živalski zavezniki – raziskovanje odnosov med ljudmi in živalmi. Komisija je sicer izbirala med prispevki iz kar tridesetih držav, celjski osnovnošolci pa so se med najboljših prebili z vakuumskim držalom za psa. Tea Simič iz Black&White je povedala, da se je mladim inovatorjem ideja utrnila pri opazovanju vsakodnevnih navad: »Ugotovili smo, lastniki psov v Celju nimajo kam privezati svojega

psa, na primer pred trgovino. Zato smo razvili StayBW, ki ga pritrdimo na gladko površino, pes, lažji od petnajst kilogramov, pa ostane na mestu.«

Ustvarjalnosti se ne vrednoti z oceno

Za izvedbo First Lego League v Sloveniji skrbi zavod Superglavce, ki letos v Sloveniji deluje peto leto, je pojasnila predstavnica zavoda Natalija Premužič: »Gre za mednaro-

dni program, ki mlade navaja na skupinsko delo in spodbuja ustvarjalnost ter podjetnost.« Program je sestavljen iz robotskega in raziskovalnega dela ter vrednot in slednje so tiste, ki program razlikujejo od vseh podobnih programov po svetu.

Ekipa Black&White bo v Washingtonu z ostalimi polfinalisti sodelovala na dvodnevem dogodku, kjer bodo organizatorji pripravili izobraževalne aktivnosti in vrhunec dogodka s podelitvijo glavne nagrade dvajset tisoč dolarjev ter dveh za pet tisoč dolarjev. S projektnim delom se je ekipa Black&White včeraj, 24. maja, predstavila še na odprtem evropskem prvenstvu na Danskem.

EP

Po vinski poti

SMARTNO OB PAKI – Minuli konec tedna so vinogradniki ob podpori društva vinogradnikov in Turističnega društva Šmartno ob Paki obiskovalce prvič popeljali po Vinski turistični poti.

Šmartno ob Paki ne sodi med najbolj znane vinograde v Sloveniji, a kljub temu tam ni malo uspešnih vinogradnikov. Ravno z namenom promocije lokalnega vina in kulinarike so se lokalni ponudniki združili in pripravili projekt Vinska turistična pot. »Želimo dokazati ostalim Slovincem, da znamo pridelati

dobro vino, čeprav bi kdo v to podvomil glede na okoliš, kjer občina leži,« je povedala koordinatorka projekta Mojca Praprotnik. »Čeprav ljudje ne vedo, je naš okoliš vinorodni, in sicer zadnji pred Kamniško-Savinjskimi Alpami, pri čemer res pridelujemo dobra vina.« Nameni projekta so tako tudi promocija občine Šmartno ob Paki in oživitve ter obogatitve turizma.

Pomagala tudi občina

Občinski svetniki so na aprilski seji lokalnim ponu-

dnikom omogočili izvajanje degustacij v imenu Turističnega društva Šmartno ob Paki. Pred spremembo pravilnika je bila degustacija vina obravnavana kot storitev, torej kot gostinska dejavnost, za katero je bilo treba registrirati gostinski obrat. Lastniki kmetij, ki v sklopu projekta ponujajo degustacijo vin, tako zdaj potrebujejo le dovoljenje, da lahko gostinsko dejavnost opravljajo tudi izven gostinskih obratov in ne več v sklopu prijavljene gostinskega obrata.

Organizatorji sicer upajo, da se bodo na Vinsko turistično pot prijavljale različne skupine – od kolektivov do tistih, ki želijo svoj rojstni dan praznovati nekoliko drugače – ali skupine,

ki bodo želele drugače preživeti in si popestriti popoldne. Vsekakor se bodo pred obiskom morale najaviti.

Vinsko turistična pot sicer ne bo le sezonski projekt. Organizatorji si želijo, da bi bila zanimiva v vseh letnih časih, še posebej v času martinovanja, a tudi pozimi, saj sneg ne predstavlja ovire za obisk poti. Vsekakor želijo predvsem pritegniti čim več turistov in glas o občini ter dobrem lokalnem vinu ponesti čim dlje.

EP

Podjetniška ideja za privlačnejše Šmartinsko jezero

CELJE – Na vseslovenskem tekmovanju za najboljšo podjetniško idejo med mladimi – Popri – je svojo zamisel predstavil tudi Tim Milohnoja, študent Fakultete za komercialne in poslovne vede Celje. Med 130 poslovnimi idejami in več kot 400 tekmovalci se je njegova ideja uvrstila med deset najboljših.

Tekmovanje Popri že deset let mladim omogoča razvoj inovativnosti, ustvarjalnosti in podjetnosti. Študent drugega letnika fakultete, ki se je odločil za študij turizma, se je za sodelovanje na tekmovanju odločil na pobudo predavateljice mag. Petre Vovk Škerl. S svojo poslovno idejo Kamp Jezero je sodeloval v kategoriji študenti in mladi do 29 let in prejel bronasto priznanje.

Tim se v prostem času veliko ukvarja s kolesarjenjem in pogosto se vozi tudi ob Šmartinskem jezeru. »Jezero mi je pri srcu, a me boli, da nima nobene kakovostne ponudbe, čeprav je gostov veliko. Nuditi bi moralo še kaj, da bi ljudje tam pustili denar,« meni in zato njegova poslovna ideja vsebuje kakovostno namestitve v naravi z aktivnim preživljanjem prostega

časa in z bogato ponudbo dodatnih dejavnosti. Kamp na polotoku ob jezeru bi po njegovem mnenju lah-

ko imel 25 mest in kakovostno ponudbo vsega, kar sodi zraven. Namenjen bi bil mladim družinam, starejšim parom in posameznikom, kot so ribiči, prehodni gostje ..., torej vsi, ki s počitniško prikolico ali z avtodomom zavijejo z avtoceste. Kamp bi organiziral pohode, delavnice, izposajo opreme, kot so kolo, čoln, sup, ribiška oprema ... V ponudbo bi bile vključene bližnje turistične kmetije, sicer pa Celje z okolico po njegovem mnenju ponuja vrsto privlačnih zanimivosti, ki bi jih ponujal gostom.

Na predstavitvi in zagovoru v Novi Gorici je bila poslovna ideja komisiji všeč, predlagala je le ožjo usmeritev pri zeleni strukturi gostov in tudi naložba se ji je zdela visoka. Tim meni, da si prevelike specializacije pri nas ni mogoče privoščiti, začetni vložek, približno 800 tisoč evrov, pa je velik zato, ker bi bilo treba urediti vse od lastništva zemljišča, do postavitve stavb in nakupa opreme za izposajo.

Zamislil glede ureditve ponudbe ob jezeru je bilo doslej že veliko, a rešitve očitno končajo v predalu, meni Tim Milohnoja in dodaja, da sta pri tem najpomembnejša volja in spoznanje, da majhni vložki denarja ne mo-

rejo prinesiti takojšnjih velikih zaslužkov, kot marsikdo misli. Morda se bo našel kdo, ki bo videl izziv v njegovi zamisli, vsekakor pa je vsaka izvirna izkušnja za študenta dobrodošla.

TC

Tim Milohnoja, študent Fakultete za komercialne in poslovne vede Celje, se je s svojo poslovno idejo o kampu ob Šmartinskem jezeru uvrstil deset najboljših na tekmovanju Popri.

Tudi mladi lahko izboljšajo lokalno turistično ponudbo

ŠENTJUR – Kulturni turizem je vse bolj priljubljen. Mladinski center Šentjur je mlade opozoril na odlično priložnost, ki jo prav v tej povezavi predstavlja s kulturno dediščino bogato okolje domačih krajev.

V turističnem projektu pod okriljem MC Šentjur oziroma Razvojnega agencije Kozjansko

bodo mladi lahko razvijali svojo idejo ali sodelovali v širši projektni skupini. Osredotočili se bodo na turiste, ki so željni spoznavanja in doživljanja pristne kulture obiskanega območja. Ob tem je zelo pomemben tudi trajnostni vidik turizma, saj je eno temeljnih izhodišč kakršnega koli razvoja prihodnosti varovanje naravnih vi-

rov in okolja. Kulturni turizem mora ob vsem tem ponuditi še privlačno obliko neformalnega izobraževanja. V okviru projekta so mlade povabili, da razmišljajo o boljši interpretaciji dediščine, o storitvah in produktih, ki bi jih bili turisti v povezavi s tem pripravljeno plačati.

StO

DOGODKI OB PRAZNIKU OBČINE ŠTORE

četrtak, 25. maj 2017, ob 10.00 in ob 14.00	PREDSTAVITEV SLOVENSKE VOJSKE IN POLICIJE NOGOMETNI TURNIR	nedelja, 28. maj 2017, ob 10.00	VSI NA KOLO
Lokacija:	Športni park Lipa	Lokacija:	Športni park Lipa
petek, 26. maj 2017, ob 14.00	ŠTORSKI TURISTIČNI SEJEM	torek, 30. maj 2017, ob 13.00	OTVORITEV PRENOVLJENE ZP ŠTORE
Lokacija:	Pri kozolcu Pečovje-Laška vas	Lokacija:	Zdravstvena postaja Štore
petek, 26. maj 2017, ob 15.00	TENIS TURNIR	torek, 30. maj 2017, ob 18.00	OTVORITEV OBNOVLJENE CESTE V KOMPOLAH
Lokacija:	Športni park Lipa	Lokacija:	Kompole
sobota, 27. maj 2017, ob 8.00	ŠPORT IN ŠPAS	sreda, 31. maj 2017, ob 19.00	PRIREDITEV OB OBČINSKEM PRAZNIKU
Lokacija:	Igrišče Lipa	Lokacija:	Kulturni dom Štore
sobota, 27. maj 2017, ob 9.00	TURNIR V BALINANJU	sobota, 3. junij 2017, ob 7.00	RIBIŠKO TEKMOVANJE ZA POKAL OBČINE ŠTORE
Lokacija:	Športni park Lipa	Lokacija:	Opoka

V Šmarju slavili Ljubljančanka in Šentjurčani

Na Festivalu amaterskega in neodvisnega filma nagrada občinstva OŠ Hruševac

Strokovno žirijo drugega festivala amaterskega filma v Šmarju pri Jelšah je najbolj prepričal film *Mine dan*, začne se jutro Line Eržen. Nagrado občinstva so dobili mladi filmarji iz OŠ Hruševac.

Knjižnica Šmarje pri Jelšah je drugi konec tedna v maju organizirala drugi Festival amaterskega in neodvisnega filma, s katerim želi v šmarski kulturni dom pritegniti ustvarjalce kratkih dokumentarnih filmov, ki se ne uspejo nikjer predstaviti. Organizator je bil nad številom prijavljenih filmov, letos jih je bilo 29, in njihovo kakovostjo zelo zadovoljen. Trem najboljšim filmom so podelili strokovne nagrade.

Največ točk je dobil film o človeški stiski z naslovom *Mine dan*, začne se jutro, katerega avtorica je Lina Eržen iz Ljubljane. Na drugem mestu je bil film *Preobrazba Davida Beline*, tretje mesto je po številu točk dobil film (A)socialnost *Zana Žvižaja*. »Glavno tematiko vseh filmov sta predstavljala človeška stiska in iskanje smisla. V komisiji smo ugotavljali, da pogrešamo film z malo bolj optimistično vsebino,« je povedal direktor Knjižnice Šmarje pri Jelšah Jože Čakš.

Mladi filmarji iz Šentjurja

Prvo nagrado, v vrednosti 300 evrov, so podelili na

sobotnem večeru, v sredo popoldne pa so podelili še nagrado občinstva. Letos so občinstvo navdušili učenci OŠ Hruševac s filmom *Jaz*, ki je bil posnet po pesmi Janeza Menarta z istoimenskim naslovom. Za isti film so učenci prejeli tudi zlato priznanje in prvo mesto na tekmovanju Književnost v filmu 5.

Jože Čakš je še dodal, da se je na festival prijaviло precej mladih ustvarjalcev, ki jih sedma umetnost zelo privlači. »Filmi so bili zelo kakovostno posneti, poleg tega so se režiserji zelo potrudili in našli primerne igralce.« Za naslednje leto si Čakš želi, da bi v kulturnem domu v Šmarjah pri

Razdvojenost mlade osebe in tegobe sodobnem mladine so predstavljale tematiko filma, s katero so navdušili učenci OŠ Hruševac.

Jelšah imeli malo več obiskovalcev ter da bi filme prihodnje leto razvrstili v

dve kategoriji, in sicer v kategorijo avtorjev osnovnošolcev in v kategorijo

ustvarjalcev, starejših od petnajst let.

BGO, foto: ROBERT GAJŠEK

Katalog del Konrada Topolovca

Center sodobnih umetnosti je izdal katalog del akademskega slikarja Konrada Topolovca. Katalog ponuja vpogled v umetnikov bogat opus, ki je nastajal več kot tri desetletja intenzivnega ustvarjanja.

V Centru sodobnih umetnosti so letos v začetku leta pripravili pregledno razstavo del celjskega umetnika Konrada Topolovca. Že v času razstave je bila napovedana predstavitev kataloga, a je bila zaradi tiskarske zamude kasneje odpovedana. Katalog je kasneje izšel

brez predstavitve. Za izdajo obširnega kataloga so se v centru odločili, saj želijo tako pomembnega ustvarjalca predstaviti tudi širši slovenski javnosti. Razstava in katalog sodita v serijo preglednih razstav umetnikov, ki so zaznamovali celjski prostor. »Konrad Topolovec je odlični slikar, vendar je premalo znan širši strokovni javnosti. Je tip umetnika, ki se ne promovira naokoli in ne tke različnih mrež poznanstev med kustosi. To je umetnik, ki dela v ateljeju, črpa iz svojega notranjega

Razstavo Konrada Topolovca si je v Centru sodobnih umetnosti ogledalo veliko ljudi.

sveta, dela intenzivno in mu slikarstvo pomeni življenje,« je povedala urednica kataloga in kustosinja Irena Čerčnik.

Po besedah kustosinje je Konrad Topolovec zelo svojstven in v delih, ki so zbrana v tem katalogu, je prikazan likovno zelo dovršen umetnik, ki ima izrazito zanimiv motivni svet. »Njegove slike človeka pritegnejo, nekaj živega imajo v sebi. Lahko jih gledaš zelo dolgo. Ko smo imeli pregledno razstavo, so se nekateri ljudje redno vračali v razstavnici prostor in uživali v njegovem slikarstvu. Njegove slike so čisti užitek slikarstva,« je zaključila Irena Čerčnik.

BGO
Foto: SHERPA

V službi zla

Nebeški odred v SLG Celje

Zadnja predstava v Slovenskem ljudskem gledališču Nebeški odred se ukvarja s tematiko druge svetovne vojne in koncentracijskih taborišč. Zanj so se v gledališču odločili, saj menijo, da se 75 let po grozovitih dejanjih nacistične Nemčije ponovno krepijo vzorci, ki so zelo podobnim tistim, ki so nekoč privedli do holokavsta. Med namestitvenimi begunskimi centri in nacističnimi taborišči ni veliko razlik, razmišljajo ustvarjalci predstave.

Dogajanje drame je postavljeno v Auschwitz in pripoveduje zgodbo o taboriščnih »sonderkommandih«. Ti so v taboriščnem jeziku

imenovani tudi nebeški odred in se morajo odločiti, ali bodo takoj ubiti ali si bodo življenje podaljšali s sodelovanjem z SS-ovci. Režiser pretresljive drame, ki opozarja na grozote vojne, je mladi Juš A. Zidar. Nagrada besedilo zastavlja vprašanje, ali je holokavst dal zadostno obrambo pred tem, da se kaj podobnega ne bi ponovilo. »Mislim, da se je kasneje v 20. stoletju pokazalo, da Auschwitz ni izoliran primer etičnega čiščenja. Zato je treba z občutljivostjo in s sočustvovanjem do žrtev ponovno izprašati vsakdan.« Besedilo odpira tudi vprašanje, kako daleč je človek pripravljen iti za ohranitev lastnega življenja

in kaj vse je sposoben storiti sočloveku, da bi rešil sebe, dodaja Juš A. Zidar. »Predstava ne govori samo o nemškem zločinu, ampak tudi o tem, da je množična morija mogoča v administrativno-birokratsko do skrajnosti organizirani družbi, kjer se vsa odgovornost prelaga na izvrševalce, ki so prisiljeni v morijo oziroma nimajo nobene izbire.«

V sklopu prve slovenske uprizoritve drame je v sodelovanju z Muzejem novejši zgodovine Celje v gledališču do konca junija na ogled razstava z naslovom Slovenci v koncentracijskih taboriščih in njihova zapuščina.

BGO
Foto: Jaka Babnik

Drama Nebeški odred je Đorđe Lebović napisal z Aleksandrom Obrenovićem po lastnih izkušnjah v drugi svetovni vojni v nemškem koncentracijskem taborišču Auschwitz.

JEANS GENERACIJA
mnzrc
metropol

Črno-Beli Časi

V ŽIVO Z JANKOM ŠOPARJEM IN GOSTI
25. maj 2017 ob 19.00
Mestni kino Metropol

PROJEKCIJA VIDEO POSNETKOV CELJA IZ ARHIVA RTV SLOVENIJE IZ 60. IN 70. LET 20. STOLETJA. JANKO ŠOPAR, SEDAJ ŽE UPOKOJENI NOVINAR, BO SE ENKRAT PRIJEL ZA VODITELJSKI MIKROFON IN PRED KINEMATOGRAFSKIM PLATNOM Z GOSTI POKOMENTARIL. TELEVIZJSKE ČRNO-BELE CASE V CELJU.

Ljubiteljska kultura, ujeta v objektiv

V Tednu ljubiteljske kulture so v šentjurski knjižnici odprli razstavo fotografij s prireditv, ki so jih v zadnjem letu organizirale izpostave celjske koordinacije javnega sklada za kulturne dejavnosti.

Celjska koordinacija javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) ima devet izpostav - Celje, Mozirje, Laško, Rogaška Slatina, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Žalec - ki vsako leto pripravijo približno sto srečanj, revij in ostalih prireditev ter približno dvajset izobraževanj z vseh področij ljubiteljske kulture. Bogata in razvejana ljubiteljska kultura je predstavljena na fotografijah, ki so po sklopih razpostavljene v Knjižnici Šentjur. »Da je razstava prav v Šentjurju, je preiščena odločitev,« je na odprtju razstave povedala vodja šentjurske izpostave **Nastija Močnik**. »Šentjur je kulturno pestra občina, kjer imamo na eni strani veliko kulturnih ustvarjalcev in na drugi strani še več odjemalcev. V naši občini imamo trideset kulturnih društev, ki pripravljajo vedno več kulturnih prireditev.« Knjižnico Šentjur vsak dan obišče veliko ljubiteljev knjig, ki si bodo poleg izposoje knjig lahko ogledali še fotografije s pevskih, folklornih, plesnih, glasbenih nastopov ljubiteljev kulture vseh generacij.

Razstavo je postavil vodja celjske izpostave **Tomaž Črnej**, ki je avtor številnih fotografij.

BGO, foto: Grupa

Razstavo je odprl direktor JSKD mag. Marko Repnik.

Fotografije krasijo prostore moderne šentjurske knjižnice. V naslednjih mesecih se bodo prestavile v ostale kraje celjske koordinacije JSKD.

OB ROBU

Ljubiteljem ljuba kultura

Teden ljubiteljske kulture ponuja razmislek, ali takšen teden, ki je prepoln različnih kulturnih dogodkov, po vsej Sloveniji se jih je namreč zvrstilo tisoč, sploh potrebujemo in kaj je njegov namen. Zagotovo je osnovni namen promocija kulture, ki je vpeta v vse pore slovenske družbe. O tem, kako močno je zlita s slovensko družbo, pričajo izjemne številke. 5 tisoč kulturnih društev in skupin, v katere je vključenih 107 tisoč Slovencev, organizirana na leto 25 tisoč vokalnih, instrumentalnih, gledaliških, folklornih in plesnih prireditev ter razstav. V enem letu se na njihovih prireditvah zvrsti kar 4 milijone obiskovalcev. Samo za primerjavo: v največjem slovenskem kulturnem hramu, Cankarjevem domu, v kulturno-umetniškem programu v enem letu naštejejo 350 tisoč obiskovalcev. Takšne obsežne številke govorijo samo o tem, kako je ljubiteljska kultura dostopna in zlita z okoljem. Ljubiteljski kulturniki se lahko skorajda kosajo s številom prostovoljnih gasilcev, a če sem malce pikra, denar, ki ga na občinskih in državnih ravneh namenijo gasilstvu, je precej višji od denarja števil, ki ga namenijo kulturi. Verjetno bom slišala glasen pomislek, kaj mi bo kultura, če mi bo hiša gorela. Da, tukaj padem. Lahko le uglašeno prepevam in deklamiram. A kulturnikom in gasilcem je skupno to, da se oboji prostovoljno razdajajo za krajanje. Če jih v

BARBARA GRADIČ OSET

manjših okrajih ni, družabno življenje izumira.

Sama sem v ljubiteljsko kulturo vpeta od srednješolskih dni. Ker prihajam iz manjšega kraja, je bila zame kultura način povezovanja s krajem in razdajanja za kakovostnejše življenje. V zboru, v katerem pojem že skoraj dvajset let, sem spletla dobre prijateljske vezi, spoznala podobno misleče v sosednjih krajih in izboljšala svoje glasbene sposobnosti. Pogosto ima ljubiteljska kultura malce manjvredne prizvok, da je za tiste, ki jim profesionalno ne uspe. A številna društva s svojimi uspehi dokazujejo, da se lahko kosajo s profesionalnimi kulturniki. Veliko se jih izobrazi na ljubiteljski ravni in kasneje posežejo po profesionalnosti.

Namen ljubiteljske kulture nista nastopaštvo in razkazovanje vpeta od srednješolskih dni. Ker prihajam iz manjšega kraja, je bila zame kultura način povezovanja s krajem in razdajanja za kakovostnejše življenje. V zboru, v katerem pojem že skoraj dvajset let, sem spletla dobre prijateljske vezi, spoznala podobno misleče v sosednjih krajih in izboljšala svoje glasbene sposobnosti. Pogosto ima ljubiteljska kultura malce manjvredne prizvok, da je za tiste, ki jim profesionalno ne uspe. A številna društva s svojimi uspehi dokazujejo, da se lahko kosajo s profesionalnimi kulturniki. Veliko se jih izobrazi na ljubiteljski ravni in kasneje posežejo po profesionalnosti.

Mladi gledališčniki po celjskih ulicah

3. ulični gledališki festival celjskih osnovnih šol Fran Razigran

Ulično gledališče ima svoje zakonitosti in drugačno občinstvo kot v zaprtih dvoranah. Učenci nekaterih celjskih šol in gimnazijci so poskušali s svojimi nastopi pritegniti mimoidoče, da bi jim prisluhnili.

Ulično gledališče je posebna zvrst gledališča. Njegova pobudnica v Celju je OŠ Frana Roša, ki ji pri organizaciji pomaga celjska izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti. Organizatoriki sta za tretji festival uličnega gledališča k sodelovanju privabili šest različnih šol. Sodelovale so OŠ Lava, OŠ Frana Kranjca, OŠ Frana Roša, OŠ Glazija Celje in III. osnovna šola, letos se jim je na ulicah prvič pridružila tudi Gimnazija Celje - Center. Če so imele prvo in drugo leto še manjše težave s primernostjo predstav na ulici, je bilo letos precej bolje. »Prvi poskusi so pokazali nekatere šibke točke. Otrokom in mentorjem je bilo treba razjasniti, da je ulično gledališče drugačno od klasičnega. V prvem letu so se učenci predstavili s pred-

stavami za navadne odre, ki potrebujejo veliko pripomočkov in govorjenja. A kmalu smo se naučili, da ima ulica svoje zakonitosti, se pravi, da je v uličnem gledališču manj govorjenja, več kretenj in nekaj glasbe,« je povedal strokovni programski delavec v celjski območni izpostavi

javnega sklada za kulturne dejavnosti **Sebastjan Volavc**.

Da bodo predstave vsako leto še boljše, sta JSKD in Zveza kulturnih društev poskrbela za izobraževanje mentorjev. Tako kot lani ga je tudi letos vodil znan imitator **Luka Korenčič**.

BGO, foto: SHERPA

Razigrane čebelice so konec tedna obiskale celjske ulice.

Vokalni skupini Kresnice, ki bo naslednje leto praznovala dvajset let, so se letos pridružile tri nove pevke.

Z mehiškimi ritmi končale sezono

Dekleta Vokalne skupine Kresnice so v polni dvorani Kulturnega doma Gorica poslušalcem ponudile vse od ljudskih domačih in tujih pesmi do najljubših popevk.

Vokalna skupina Kresnice, ki bo naslednje leto praznovala dvajset let, je v Tednu ljubiteljske kulture pred domačimi poslušalci predstavila glasbeno bero letošnjega repertoarja. V letošnji sezoni so pevke vadile pod novim vodstvom umetniške vodje **Mojce Krevel**, ki je v raznolikem programu zajela njihove želje po prepevanju ljudskih ali umetnih pesmi. V prvem delu so predstavile ljudski pesmi, še posebej ljubo mehiško ljudsko Las Amarillas, za katere izvedbo so se letos še posebej namučile. Ujeti ritem, glasbo in ploskanje ni enostavno. Po prvem ogrevanju so sledili gosti. Pianistka Zala Irgolič in pevka Manca Dremel sta zelo raznoliko občinstvo navdušili s štirimi slovenskimi popevkami, še bolj pa so navdušili trije mladi fantje pod imenom Šansonet, ki so zelo doživeto interpretirali znane slovenske šansone. Koncert so zaključile Kresnice s popevkarsko bero pesmi in zaradi močnega aplavza zvestega občinstva ponovile nežno pesem Nekaj je v zraku. Po letnem nastopu so se udeležile območne revije vokalnih skupin in z dobrimi občutki šle na poletni počitek.

BGO, foto: IVAN ŠKRLEC

Ali večja gospodarska rast pomeni večjo blaginjo?

Slovenski gospodarski kazalniki nad povprečjem Evropske unije – Kako to občutijo državljani?

Slovensko gospodarstvo in tudi gospodarstvo v Savinjski regiji se pobirata. Zmanjšuje se stopnja brezposelnosti. Tako kažejo številke. In če lahko verjamemo statističnim napovedim Evropske komisije, bo tudi letošnje leto za slovensko gospodarstvo uspešno. Seveda uspeha brez delavcev ni in teh naj bi v Sloveniji primanjkovalo kljub številkam na zavodu za zaposlovanje. A žal sta slovenski plačni in socialni sistem nemalokrat naravnana tako, da se lahko tudi zaposleni znajde na robu preživetja.

Po podatkih urada za makroekonomske analize in razvoj (Umar) se v Sloveniji ob gospodarskem razvoju povečuje tudi blaginja prebivalstva. Po gospodarski krizi se od leta 2014 gospodarska slika izboljšuje, obnovilo se je dohitevanje gospodarsko razvitejših držav. Okrevanje je omogočilo izboljševanje materialnega položaja prebivalstva, na kakovost življenja ugodno vpliva

tudi še vedno relativno dobra dostopnost javnih storitev.

Bruto družbeni proizvod se je lani povečal tretje leto zapored in se je že zelo približal predkrizni ravni. Ob tem rast produktivnosti, ki zlasti ob demografskih spremembah postaja ključna za nadaljnje dohitevanje razvitejših držav, ostala precej pod povprečjem predkriznega obdobja.

Razpoložljiv dohodek prebivalstva se je z rastjo zaposlenosti in plač prav tako povečal tretje leto zapored. Zmanjševati se je začelo tudi tveganje socialne izključenosti. Neenakosti v dohodkih so ostale nizke, vendar je segmentacija trga dela, ki prizadene predvsem mlade, še vedno (pre)visoka.

Evropska komisija Sloveniji za letos napoveduje 3,3-odstotno gospodarsko rast, v prihodnjem letu naj bi ta znašala 3,1 odstotka. Podobno kot Umar tudi komisija napoveduje, da bo izvoz ostal pomemben dejavnik krepitve gospodarske aktivnosti ob rasti tujega povpraševanja.

Dela dovolj, delavcev ni

O spodbudnih makroekonomskih kazalcih in trendu gospodarske rasti je ob koncu nedavnega vladnega obiska v Savinjski regiji govoril tudi predsednik uprave Gorenja Franjo Bobinac. Izpostavil je predvsem prestrukturiranje in razdolžitve slovenskih izvozno usmerjenih podjetij. Ob tem je izpostavil številna nova delovna mesta. »V podjetju, ki ga vodim, smo samo lani v Sloveniji zaposlili več kot 500 delavcev. To ni malo.« Dotaknil se je tudi razvoja novih storitev in prodora na nove trge. »Gospodarska rast je tu, dobički podjetij so večji, zaposlujejo vedno več ljudi in to je dobro. Trdno sem prepričan, da to ne izhaja samo iz relativno ugodnih makroekonomskih razmer v Evropi in svetu, ampak tudi iz tega, ker so se podjetja v zadnjih letih močno spremenila.«

Vse te navedbe je podprl tudi predsednik območne gospodarske zbornice in direktor Celj-

Anketa

facebook

Kako občutite gospodarski napredek? Kje in kako se ta pozna pri vas?

Jasmina: Pri meni čisto nikjer. Še vedno huda recesija.

Manca: Vsem tem agencijam ne verjamem niti za odstotek. Zdi se mi, da gre vse samo še strmo navzdol. Torej ne vidim in ne občutim blaginje, ki jo te statistike kažejo.

Memi: Gospodarske rasti ne čutim. Če bi bila gospodarska rast, ne bi imela minimalne plače, ki se kar ne dvigne. Če je gospodarska rast, naj dvignejo minimalno plačo za recimo tisoč evrov neto ob enakih cenah. Ko sem imela v srednji šoli statistiko, je profesor lepo razložil – imamo malo laž, veliko laž in statistiko ... kakor pač vzameš vzorec.

Olga: Izboljšanje opažam v službi, predvsem pa ga opaža mož, ki je glasbenik. Večino vikendov je zaseden, naročniki pa tudi ne vprašajo več najprej za ceno. V primerjavi z lanskim letom je letos občutno drugače, bolje.

skih mesnin
Izidor Krivec. Ta je opozoril na novodobne težave, s katerimi se na Celjskem soočajo v delovno intenzivnih panogah in ki zadevajo zaposlovanje oziroma iskanje primernih kadrov. »Največji problem, ki ga danes srečujemo v naši panogi in regiji, je kronično pomanjkanje delovne sile. Kljub več kot 90 tisoč brezposelnim potrebujemo v celjskem bazenu nekaj tisoč delavcev, a jih na žalost ne moremo dobiti. Ob tem zaradi še vedno statistično precej visoke brezposelnosti, ki se je sicer močno zmanjšala, ne dobimo ustreznih delovnih dovoljenj, ki bi nam omogočila normal-

Na trgu

Stopnja brezposelnosti za zelo nizke plače

Skoraj vsak dan poslušamo, da je brezposelnosti vedno manj in delovnih mest vedno več. Uradni podatki za Slovenijo, Evropsko unijo in še nekatere druge dele sveta so navdušujoči. Kot vse kaže, so časi slabih novic – vsaj za nekaj časa – mimo. Evropska komisija napoveduje Sloveniji tako za letos kot prihodnje leto več kot triodstotno gospodarsko rast, kar pomeni, da bi se lahko stopnja brezposelnosti še zniževala.

Na območju celjske območne službe zavoda za zaposlovanje je trenutno 12,4-odstotna stopnja registrirane brezposelnosti, kar je odstotek in pol več, kot znaša slovensko povprečje. Brezposelnost se znižuje. »V primerjavi z mesecem prej se je znižala za 4,3 odstotka in v primerjavi z istim lanskim obdobjem za več kot dvanajst odstotkov. Trenutno je 10.057 brezposelnih,« je povedala o razmerah na trgu dela direktorica območne službe Alenka Rumbak.

Kdo dobi delo in kdo ne

Kakšna delovna mesta so na voljo in kako je z različnimi skupinami brezposelnih? Delodajalci največ povprašujejo po iskalcih s poklicno izobrazbo in to predvsem za podro-

Čprav dvig ni izrazil in ne prispeva k velikim letnim dobičkom, izboljšanje opažajo tudi samostojni podjetniki. Res je povečano povpraševanje odvisno od panoge, a večinoma vsaj upada ni. Tako manjši podjetnik, slikopleskar s tremi zaposlenimi, pravi, da se boljša gospodarska slika v Sloveniji in svetu pri njih pozna tako, da imajo

delo skoraj celo leto. »Je pa res, da so cene storitev nizke, tako da dobička ni veliko. Zadovoljni smo s pozitivno ničlo,« pravi. Glede plačilne discipline, ki je v posameznih panogah še vedno pereč problem, pravi, da sam posluje izključno z individualnimi strankami in ne s podjetji, tako da s prevelikim neplačevanjem na srečo nima težav.

OB ROBU

Je treba delat' ...

Delo vsekakor krepi človeka, njegovo telo in duha. Temu verjetno ne bo nihče oporekal. Enako tudi ne temu, da naš sistem vselej dela tudi ne spodbuja. Ali povedano drugače: nedelo je celo nagrajeno.

Odgovorni o izkoriščanju sistemskih lukenj - ki jih roko na srce ni malo - ne radi govorijo. Kot tudi ne o tem, kako je mogoče, da lahko imajo otroci brezposelnih staršev najmodernejšo znamke telefonov (ne da bi jim karkoli zavidala), na drugi strani pa zaposlena starša otrok tudi nahraniti ne moreta.

Res je vsak primer zgodba zase in je kakršnokoli posploševanje povsem brezpredmetno. A ob tem vseeno marsičesa ne razumem. Delodajalci »jamrajo«, da na trgu, zasičenem z brezposelnimi, ni delavcev. Za slabo plačana dela v proizvodnji vedno težje najdejo ljudi, ki bi bili pripravljene izstopiti iz cone udobja socialnih transferjev. Pa je pri tem treba vedeti, da ti niso visoki in prav tako ne omogočajo ne vem kako razkošnega življenja. Žalostno je predvsem to, da so plače tako »mizerne«, da se tudi ob polnem delavniku, ki je že davno presegel 40 ur tedensko, živi še slabše.

Zaposlovalci na zavodu najpogosteje povprašujejo po ne-kvalificiranih delavcih z nizko stopnjo izobrazbe. Za velikokrat težke delovne razmere in delo v več izmenah ponudijo zgolj minimalno plačo, včasih še te ne. O ugodnostih lahko ti zaposleni le sanjajo. Zakaj? Ker so brez izobrazbe ali imajo samo nižjo stopnjo? Ker nimajo končane fakultete? So morda zato vredni manj? So zato primorani prenašati vse pritiske in šikaniranje, in tega je mimogrede ogromno tudi v nav-
zven izjemno uspešnih, rastočih družbah, katerih vodstvo zaradi poslovnih rezultatov prejema najvišja državna priznanja, tudi evropska? Mislim, da ne.

Nekoč je veljalo, da je delo vrednota, da je vsako delo spoštovano in cenjeno. Delo bo spoštovano in bo spet vrednota, ko bomo znali ceniti in nagraditi tudi ljudi, ki ga opravljajo.

LEA KOMERIČKI

Kako pomaga država?

no delo, rast in razvoj.« Krivec je prepričan, da je danes denarja in najrazličnejših nepovratnih sredstev veliko, tudi kapital je bolj dosegljiv: »A če ne bomo imeli ustrezne in tudi osnovne delovne sile, se bo razvoj ustavil.«

Zato Krivec premierja in ministre poziva k čimprejšnji izvedbi strukturnih reform, čeprav dvomi, da bo leto pred volitvami v vladi zanje kakšna vnema. Je pa poudaril, da je zdaj čas, »... da aktiviramo delovno silo, ki je še vedno na zavodu za zaposlovanje. Tam je vsaj 50 tisoč takšnih, ki bi lahko delali, a nečemo.« Kot pravi, bo v Sloveniji glavni izziv gospodarstvenikov, kako najti primerno delovno silo, izziv vlade pa bo, da bo pripravila ustrezne zakonske podlage, da nedelo ne bo stimilirano.« Najprej bo treba, kot pravi, prevetriti socialne transferje.

LEA KOMERIČKI

Slovenski državljani lahko na centrih za socialno delo zaprosijo za otroški dodatek, denarno socialno pomoč, varstveni dodatek in državno štipendijo. Upravičenci lahko uveljavljajo še znižanje plačila vrtca, subvencijo malice za učence in dijake, subvencijo kosila za učence, oprostitev plačila socialnovarstvenih storitev, prispevek k plačilu družinskega pomočnika, subvencije najemnine. Uveljavljajo lahko tudi pravico do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, pravico do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje in pogrebno ter posmrtnino.

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev uvaja enotna merila in pogoje za uveljavljanje posameznih pravic. Enotna je tudi opredelitev materialnega položaja vlagateljev z upoštevanjem premoženja (nepremičnin, vozil, denarnih sredstev), pri čemer se zakon zgleduje po merilih in pogojih, ki jih mo-

rajo izpolnjevati upravičenci do denarne socialne pomoči. Upoštevanje premoženja vlagateljev namreč omogoča pravičnejše razdeljevanje socialnih transferjev in zagotavlja pomoč socialno najbolj ogroženim, pojasnjujejo na Centru za socialno delo Žalec, kjer za zdaj, kot še pravijo, v duhu vzpona gospodarstva ne zaznavajo sprememb in s tem posledično zmanjšane števila vlog za denarno pomoč.

Z veliko luknjami, a mnogim pomaga

Čprav se večina strokovne javnosti in nepoznavalci strinjajo, da obstoječ sistem socialnih transferjev ni najboljši, za zdaj prave rešitve ni ponudil še nihče. Enako velja za sistem nagrajevanja oziroma za plačila za opravljeno delo.

Iz ust politikov in gospodarstvenikov v zadnjem času pogosto slišimo, da je kriza za nami, da beležimo gospo-

darsko rast in da se odpirajo nova in nova delovna mesta ter s tem seveda tudi nove zaposlitvene priložnosti. V statistiki to vse drži. Je pa zelo vprašljivo, kako to gospodarsko rast občutijo navadni državljani, delovni ljudje, ki si kljub poštenemu delu velikokrat več kot golega preživetja ne morejo privoščiti.

Po podatkih človekoljubnih organizacij je med prejemniki prehranskih paketov vedno več tudi zaposlenih. Socialne stiske med zaposlenimi in njihovimi družinami vedno pogosteje opažajo tudi strokovni delavci tako na centrih za socialno delo kot zavodih za zaposlovanje. Tako se nemalokrat zgodi, da so med najbolj ogroženimi družine, kjer sta zaposlena oba starša, ki prejemata minimalno plačo ali kakšen evro več.

LK

»To, da mladi sploh ne dobijo dela, ne drži. Vprašanje pa je, kakšno delo lahko dobijo in za kakšno plačo.«

celjske območne službe je bilo leta 2015 v evidenci 2.965 brezposelnih mladih in konec letošnjega aprila 1.950, kar je torej tretjino manj. Za mlade so ugodnejši podatki tudi o povprečnem trajanju brezposelnosti. »Na našem območju je za mlade povprečno trajanje brezposelnosti 11 mesecev, za vse iskalce skupaj pa 30 mesecev. Mladi se torej zaposlujejo bistveno hitreje, kot se lahko zaposli povprečna brezposelna oseba,« je povedala Rumbakova. V prvih štirih mesecih tega leta se je na območju celjske območne službe zaposlilo 913 mladih. Zavod po eni strani ugotavlja, da mladi priložnosti za zaposlitev imajo, vendar ne na ravni njihove izobrazbe.

»Če delodajalci lahko izbirajo, poiščejo kader, ki jim ustreza po izobrazbi, delovnih izkušnjah ali pridobljenih veščinah. Praviloma izberejo mlajše. Kar nekaj delodajalcev se načrtno odloča za zaposlovanje starejših,« opaža Rumbakova, ki med drugim omenja izkušnost starejših. Posebnost je zaposlovanje invalidov. »Po eni strani jih

skušajo delodajalci čim prej izločiti iz kolektiva. Po drugi strani obstajajo podjetja, ki iščejo invalide zaradi zagotavljanja njihove kvote v podjetjih,« je odgovorila direktorica. To še posebej velja za delovna mesta, kjer ni potrebna mobilnost in za katera ni zdravstvenih omejitev.

Tudi iskalci, ki to niso

In kako lahko pomaga zavod za zaposlovanje tistim iskalcem dela, ki so za delodajalce manj zanimivi? »Preko javnega sklada za zaposlovanje invalidov so na voljo tako subvencije kot prilaganje delovnih mest in druge oblike pomoči pri zaposlovanju,« je povedala Alenka Rumbak. »Kar se tiče zavoda, imamo programe zaposlovanja, recimo usposabljanje na delovnem mestu in delovni preizkus ali subvencije za trajno zaposlovanje mladih ali subvencijo Zaposli me,« je dodala. Gre za oblike oziroma subvencije za najtežje zaposljuje iskalce zaposlitve, ki so na zavodu prijavljeni že dlje časa ali so manj iskani. V teh prime-

rih delodajalce prepričajo subvencije, ki jih lahko prejmejo. Na zavodu je za takšne iskalce zaposlitve še več možnosti.

Na zavodu za zaposlovanje seveda ne manjka »iskalcev« zaposlitve, ki v resnici niso pripravljene delati in izkorisčajo le ugodnosti. Posamezniki obenem delajo na črno. Direktorica odgovarja, da splošna ocena položaja ni mogoča. »Dejstvo je, da moji sodelavci iskavno brezposelnih oseb skrbno spremljajo. Spremljajo, kako se držijo dogovorjenih dejavnosti in kako izpolnjujejo svoj zaposlitveni načrt,« je povedala. V primeru, če se »iskalec« zaposlitve na vabilo zavoda ne odzove ali zaposlitev oziroma kakšno drugo vključitev zavrača, mu zavod izda odločbo o prenehanju vodenja v evidenci brezposelnih. Po pravnomočnosti odločbe se isti občan pol leta ne more ponovno prijaviti v evidenco zavoda. V prvih štirih mesecih tega leta je zavod prenehal voditi v svoji evidenci več kot tristo prosilcev, ki so kršili svoje obveznosti.

BRANE JERANKO
Foto: SHERPA in arhiv NT

dela vedno bolj živahno

sti vedno bolj nizka - Vedno več delovnih mest, vendar še več

Alenka Rumbak, direktorica celjske območne službe zavoda za zaposlovanje

čja kovinarstva, gradbeništva in gostinstva. »Bistveno manj povprašujejo po delovnih mestih, ki zahtevajo višjo izobrazbo. Veliko delovnih mest je odprtih tudi na prostem trgu, kjer lahko najdejo delo bolj izobraženi,« ugotavlja direktorica območne službe. Nekateri najdejo delo seveda bistveno težje kot drugi. »Žal imamo še vedno veliko skupino gimnazijskih maturantov s širokim znanjem, vendar brez posebnega znanja za opravljanje katerega poklica,« je opisala Rumbakova. »Vse

je odvisno od pripravljenosti posameznika, če je takšno znanje pripravljeno pridobiti in se tako usposobiti za konkretno delo,« je še povedala.

Na trgu dela se za večino iskalcev očitno ne obetajo ravnosajnske službe. »Privlačnost delovnega mesta je zelo odvisna od tega, kakšen zaposlitveni cilj ima posameznik,« je odgovorila direktorica. Eno je, če se zaposlitveni cilj in ponujeno delovno mesto ujemata, drugo je, če se ne. »Če govorimo o privlačnosti zaposlitve po višini plačila, je žal tako, da je

za večino ponujenih delovnih mest ponujen znesek v višini okoli minimalne plače. Tudi tisti delodajalci, ki težko pridejo do kadra, praviloma še vedno ne razmišljajo, da bi z višjo plačo uspeli pridobiti več kandidatov,« je povedala Rumbakova.

Mladi brez dela?

V javnosti še vedno velja prepričanje, da za mlade ni dela. Pa je res tako? »Če gledamo podatke o skupini mladih, starih do 29 let, to opažanje v bistvu ne ustreza resnici,« ugotavlja direktorica. Na območju

Kam po srednji šoli?

Vrsta iskalcev zaposlitve se bo kmalu podaljšala. Po podatkih ministrstva za izobraževanje bo letos končalo srednje strokovne in poklicne šole v Savinjski regiji več kot dva tisoč dijakov. Nekateri bodo šolanje nadaljevali, še več jih bo med novimi iskalci zaposlitve.

Uradno je konec šolskega leta konec poletja, zato se ti novi iskalci zaposlitve prijavljajo na zavodu septembra

ali oktobra. »Mlade najprej seznanimo z možnostmi, ki jih imajo na zavodu, in se z njimi dogovorimo za osebni

zaposlitveni načrt. Sledi iskanje zaposlitve,« je povedala direktorica območne službe. Možnost zaposlitve je seveda pogojena s tem, kakšno izobrazbo so iskalci pridobili. »Za tiste, ki imajo deficitarne poklice, je pot do zaposlitve praviloma zelo kratka. Malo težje je za gimnazijske maturante,« ugotavlja direktorica.

BJ

Poostren nadzor nad kolesarji

Vedno več je alkoholiziranih

Do nedelje bo po vsej Sloveniji trajal poostren nadzor nad kolesarji. Gre za nacionalno preventivno akcijo za njihovo večjo varnost v prometu. Lani so na Celjskem umrli trije kolesarji. Na celjski policiji pravijo, da so ravno pri kolesarjih lani zaznali izredno poslabšanje prometne varnosti. Poleg treh mrtvih kolesarjev je bil namreč lani velik porast hudih in lažjih poškodb voznikov koles.

Najpogostejša vzroka prometnih nesreč kolesarjev sta poleg neprilagojene hitrosti tudi neupoštevanje pravil prednosti in nepravilna stran ali smer vožnje. Na splošno v Sloveniji med mrtvimi v prometnih nesrečah kolesarji predstavljajo deset odstotkov. Med huje poškodovanimi in umrlimi kolesarji prevladujejo moški in starejši.

Statistika kaže, da se več kot osemdeset odstotkov nesreč kolesarjev zgodi v naseljih, zato policija poudarja nujnost učinkovitih ukrepov na lokalni ravni. Pogosto so tudi kolesarji povzročitelji prometnih nesreč. Sicer pa se kolesarji velikokrat poškodujejo ob padcih zaradi neprilagojene hitrosti po klancu ali v ovinku.

Sicer pa so policisti zaznali, da se je lani povečala tudi problematika alkoholiziranosti kolesarjev. Kar za štirinajst odstotkov več je na primer nezgod, ki jih povzročijo pijani kolesarji. Policijski nadzor kaže, da kar tri četrte kolesarjev krši prometna pravila. Med kršitvami je največ neustreznega prečkanja ceste, voženj v nasprotni smeri ter voženj kljub rdeči luči na semaforju. Pogosti sta bili tudi ogrožanje pešcev z vožnjo po pločniku ter uporaba mobilnega telefona med vožnjo. Pri tem je pozitivna novica, da vedno več kolesarjev uporablja zaščitno čelado. Za primerjavo: v primeru nesreče čelada tudi pri kolesarjih zmanjšuje težo posledic in poškodb glave do sedemdeset odstotkov.

SŠol

V Tomšičevi ulici v Velenju se je v četrtek hudo poškodoval 15-letni kolesar. Ta je vozil po kolesarski stezi, ko ga je začel prehitevati prav tako mladoleten kolesar. Slednji ni upošteval pravilne bočne razdalje in je zato trčil v 15-letnika, ki je padel in se pri tem hudo poškodoval. Oba kolesarja sta vozila nepravilno, saj nista vozila po kolesarskem pasu glede na dovoljeno smer vožnje.

Na dvorišču zbil otroka

V ponedeljek okoli 10. ure se je v Tiroseku na območju Gornjega Grada zgodila huda nesreča. Voznik delovnega vozila, šlo naj bi za traktor, je na dvorišču stanovanjske hiše trčil v mladoletnega otroka.

Prvo pomoč so otroku nudili reševalci nujne medicinske pomoči iz Mozirja, s helikopterjem Slovenske vojske pa so ga odpeljali v Univerzitetni klinični center Ljubljana, kjer je ostal na zdravljenju. Ves čas je bila na kraju nesreče tudi ekipa Prostovoljnega gasilskega društva Nazarje. Otok naj bi bil hudo poškodovan. Nesrečo so si ogledali tudi celjski kriminalisti, dežurni tožilec in preiskovalna sodnica. Okoliščine nesreče še niso popolnoma pojasnjene, saj preiskava še ni končana.

Policisti so jim odvzeli prostost

Slatinski policisti so konec minulega tedna prijeli tri moške, ki so vlomili v počitniško hišico na območju Virštanja.

Prijavil jih je lastnik hišice, ki jih je po vlamu opazil v bližini. Storiteli so prostore hišice preiskali in poskušali ukrasti televizor, ki je pritrjen na nosilcu, vendar jim ni uspelo. Slatinski policisti so v Spodnjem Nagonju ustavili vozilo, v katerem so bili trije moški, ki so ustrezali opisu. Vsem trem so odvzeli prostost in jih bodo ovadili. Gre za moške z območja Policijske uprave Ljubljana, stare 20, 22 in 23 let.

Prometne nesreče: zakaj dogodka tako zavleče?

Bodo zaradi skenerjev zastoji krajši?

Ste kdaj obtičali v zastoju, ki je nastal zaradi prometne nesreče? Ste bili jezni in nestrpni, zakaj odprava posledic traja tako dolgo? Kaj se dogaja v tem času na kraju nesreče? Bi lahko bili obravnava nesreče in odprava posledic hitrejši? Spremljanje obravnave prometnih nesreč v tujini da občutek, da so reševanje in obravnavanje prometnih nesreč ter odstranjevanje posledic na cestah hitrejši kot v Sloveniji. A se slovenska policija s tem nikakor ne strinja.

Policija v svoji statistiki sicer ne vodi evidence o času, ki ga porabi za obravnavo prometne nesreče na kraju dogodka, ker je odvisen od različnih dejavnikov. V statistiki je opredeljen le odzivni čas. To je čas od prejete obvestila o nesreči do prihoda na kraj. Javnost tako največkrat vidi obravnavo nesreče na avtocesti, regionalni ali lokalni cesti skozi oči čakanja v zastojih oziroma vidi, koliko časa je nek cestni odsek zaprt za ves promet.

Za zastoje obstaja razlog

Vodja sektorja prometne policije na Generalni policijski upravi **Ivan Kapun** se ne strinja, da je čas obravnave prometne nesreče na kraju dogodka v tujini krajši, prej nasprotno. »Včasih zaznavamo, da takšne obravnave v tujini trajajo še dlje. Tuje ekipe, ki skrbijo za reševanje in odpravo posledic, se ne ozirajo na to, kaj menijo ljudje. V tujini je državljanom jasno, da morajo določene naloge na kraju nesreče biti opravljene in to dobro, ker se situacije s kraja nesreče kasneje ne da vrniti v prvotno stanje. Ljudje v tujini so bolj strpni in čisto drugače dojemajo takšne dogodke. Vedo, da so policisti in ostali na kraju zato, da opravijo svoje delo, in da je čas odvisen od okoliščin nesreče.«

V celotni preiskavi nesreče na kraju je lahko policijski ogled najkrajši. Bistveno več časa je namenjenega odstranjevanju posledic nesreče – torej razbitin, ki so lahko razmetane na večji površini – in odstranjevanju vozil. Še posebej če gre za težja vozila, kot so tovornjaki. Tu levji delež opravijo avtovleke.

Poudarja, da morajo ljudje vedeti, zakaj določen zastoj na nekem kraju traja dlje. In da za to obstaja tudi razlog. Posledice nesreče, v kateri trčita dve vozili, odpravijo prej, kot če trči več vozil, še huje je, če so v nesreči udeležena tudi tovorna vozila.

Včasih do trenutka, ko poškodovane reševalna ekipa odpelje v bolnišnico, mine tudi ura. A to je odvisno od obsežnosti nesreče.

Vsak ima svoj del naloge

Kapun pojasnjuje postopek v primeru nesreče: »Ko policija dobi obvestilo o nesreči, na kraj pošlje patroljo. Ta je zavezana, da na kraj dogodka pride čim prej, pri čemer mora upoštevati svojo varnost in varnost drugih prometnih udeležencev. In prva njena naloga na kraju nesreče je zavarovanje kraja.«

Če policisti zaradi mesta nesreče ali njene razsežnosti kraja ne morejo zavarovati sami, obvestijo operativnokomunikacijski center, ki obvešča vzdrževalce cest. »To so Dars za avtoceste ali komunalna podjetja za regionalne in lokalne ceste. Ti postavijo ustrezno signalizacijo. Ko je kraj nesreče zavarovan, sledi oskrba poškodovanih. Glede na

podatke o poškodovanih lahko reševalne ekipe in gasilci pridejo na kraj med prvimi. Če so na kraju prvi policisti, začnejo postopke nudenja zdravniške pomoči,« razlaga Kapun in doda, da vse to terja čas.

Šele po oskrbi poškodovanih začne policija zbirati vse informacije o nesreči. Torej podatke o voznikih, sopotnikih in ostalih udeleženi v nesreči, o vozilih, pričah in očitidcih. »V tem času glede na vrsto nesreče policija obvesti še preiskovalnega sodnika in tožilca,« doda Kapun.

Preiskovalni sodnik in tožilec prideta na kraj ob sumu, da se je nesreča zgodila zaradi kaznivega dejanja. Ponavadi so to nesreče s hudimi telesnimi poškodbami ali smrtnimi žrtvami. In preiskovalni sodnik se odloči, ali bo prišel na kraj

ali ne, skupaj s tožilcem. Od tega je odvisen nadaljnji ogled kraja nesreče. Lahko pa preiskovalni sodnik odredi, da ogled kraja huje nesreče ali tragične nesreče vodi policija, vendar je to v Sloveniji redka praksa.

Skiciranje podaljšuje čas obravnave ...

»Ogled kraja pomeni tudi fotografiranje in skiciranje kraja dogodka,« dodaja Kapun. Gre torej za natančen popis vsega na mestu, kjer se nesreča zgodi. Ker skiciranje zaenkrat v večjem delu Slovenije policija opravlja ročno, to seveda vzame nekaj časa, a pomembno je, da to opravi brez napak in brez pomanjkljivosti. Vsak zapis oziroma vsaka ugotovitev namreč služi kot dokaz v nadaljnjem postopku, saj se preiskava nesreče še zda-

Nemogoče je, da bi bili reševanje žrtve, ogled nesreče in odstranjevanje takšnih posledic končani v dveh urah.

se preiskava kraja

Rezanje pločevine, če je žrtev ukleščena v vozilu, lahko traja več minut. Šele po končanem delu gasilcev lahko reševalci pomagajo poškodovanemu.

leč ne konča na kraju, kjer se zgodi.

»Pregledati je treba tudi vse poškodbe na vozilih, oceniti, ali je treba poklicati avtovleko, torej poskrbeti za odvoz poškodovanih vozil in za ostale pripomočke za čiščenje ceste. Iz vsega tega lahko vidite, da ne gre za kratek čas, ampak za delo, ki traja. Čas ogleda kraja in zastojev, ki s tem vzporedno nastajajo, je relativen,« razlaga sogovornik.

Če je na primer v nesreči udeleženo tovorno vozilo ali tovorno vozilo, ki prevažna nevarne snovi, so ti postopki odstranjevanja posledic nesreče še bolj zapleteni in daljši. Na podaljševanje zastojev vpliva tudi sanacija cestne infrastrukture ali signalizacije, če je v nesreči tudi ta poškodovana. A pri ogledu kraja nesreče policistom največ časa vzame skiciranje kraja.

... »skener« ga bo skrajšal

Novost v slovenski policiji je tako imenovani »skener« za natančen izris kraja nesreče. Nakup te naprave pred meseci kaže tudi na to, da se policija na nek način strinja, da je treba obravnavo nesreč na kraju dogodka skrajšati. Posledično s tem je treba skrajšati tudi zastoje, ki nastanejo zaradi nesreče. Zanimljivo ima takšno napravo v uporabi posebna skupina prometne policije v Ljubljani. Če se bo obnesla, bodo verjetno tovrsten »skener« dobile tudi ostale postaje prometne policije po Sloveniji. Naprava služi temu, da z njo hitreje, le v nekaj minutah, policisti posnamejo vse

kote kraja nesreče. Naprava sama izdela tudi vse meritve, ki so za takšne preiskave kraja nesreče pomembne in služijo kot dokaz v kasnejših postopkih.

»Ljubljanska prometna policijska postaja ima ta »skener« od konca lanskega leta. Za policiste je delo z njim lažje. Četudi je natančnost pri skiciranju in fotografiranju pomembna, se je že zgodilo, da so se pri ogledu kraja nesreče pojavile pomanjkljivosti. Kadar je prišlo do tega, so sledili razgovori z udeleženci, s pričami in tudi s policisti, ki so obravnavali nesrečo, da bi razjasnili dodatne podrobnosti,« dodaja Kapun. Čas ogleda nesreče je torej najbolj odvisen od

Tovrstna nesreča s smrtno žrtvijo terja svoj čas. Prometa, dokler žrtev in vozila ekipe ne izvečejo iz prepada, po cesti ne morejo povsem sprostiti.

Pozorni na obvestila

Prometnoinformacijski center uporabnike avtoceste tudi na svetlobnih napisih nad voziščem opozarja na nesrečo in jim s tem svetuje obvoz v primeru daljšega zastoja. »Ne svetujejo pa, naj avtocesto zapustijo, če obstaja verjetnost, da bi promet lahko normalno stekel v doglednem času, ali v primeru, da so na vzporednih cestah ravno tako veliki zastoji in obvoz tudi časovno ne bi bil smiseln,« dodajajo v Darsu. Res pa je, da pogosto vozniki ta sporočila spregledajo in so z nesrečo seznanjeni šele, ko naletijo na zastoj. Ker so s prometnoinformacijskim centrom povezane tudi vse slovenske radijske postaje, imajo tudi te sveže informacije o zastojih in nesrečah.

obsežnosti trčenja. »Ljudje morajo razumeti, da morajo tudi policisti svoje delo opraviti dobro, pri čemer morajo upoštevati tudi to, da skrajšajo čas zastojev. Pri tem morajo biti ljudje strpni, ker nikoli ne vedo, kdaj se bodo sami znašli v vlogi žrtve ali udeleženca v nesreči,« še dodaja Kapun.

Gasilci in vzdrževalci do konca

Ogromno vlogo pri obravnavani na kraju nesreče opravijo tudi gasilci. Ti velikokrat na kraj prispejo tudi prvi in ostanejo do zadnjega trenutka. Pomagajo tako pri zavarovanju kraja, reševanju ljudi in nujenju prve pomoči poškodovanim kot tudi pri odstranjevanju posledic. Zato imajo gasilske enote, tako poklicne kot prostovoljne, največkrat posebno opremo za posredovanje v prometnih nesrečah. Vsi gasilci so usposobljeni tudi za nudenje prve pomoči.

Ključno vlogo, ko policija konča ogled kraja, imajo vzdrževalci cest. Čeprav so ti praviloma – glede na postavitev prometne signalizacije, ki ostale voznike opozarja, da se je na nekem odseku zgodila nesreča – na kraju že takoj po nastanku nesreče. Dars na primer vzdržuje av-

toceste in hitre ceste, na regionalnih in lokalnih cestah pa so vzdrževalci druge službe, kot je na primer celjski Voc.

Zakon o pravilih cestnega prometa in drugi predpisi vzdrževalcem nalagajo prav tako obveznosti, ki so jih dolžni opraviti v primeru prometnih nesreč. »Zakon določa, da morajo izvajalci rednega vzdrževanja zavarovati kraj prometne nezgode. To sodelavci, v našem primeru vzdrževalci avtocest, izvedejo tako, da označijo kraj s signalnimi prikolicami. Nadzorniki prometa v pristojnem regionalnem nadzornem centru – če dogodek vpliva na prometne tokove več območij, sodelujejo tudi drugi regionalni nadzorni centri – med drugim o dogodku obveščajo tudi na obstoječih elektronskih portalih nad avtocestami. Sicer pa v okviru nalog s področja upravljanja prometa sodelujejo z našimi sodelavci, vzdrževalci avtoceste, ki so na terenu, s policisti ali z drugimi intervencijskimi skupinami. Čiščenje ceste je na vrsti, ko policija opravi svoje naloge. Ves ta čas policija promet nadzira in ga lahko tudi usmerja,« so nam sporočili iz Darsa.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA, GrupA)

Pet oseb poškodovanih

Na Celjskem so se v ponedeljek zgodile tri hujše nesreče. Popoldne malo čez 16. uro so na avtocesti pri cestninski postaji Vransko v smeri proti Celju trčila tri osebna vozila. Eno oseba se je poškodovala.

Istočasno sta na cesti Rimske Toplice–Hrastnik v Laškem trčili prav tako osebni vozili. Prvo pomoč poškodovanim so nudili laški reševalci nujne medicinske pomoči ter celjski in laški gasilci. Poškodovane so se tri osebe, dve so morali odpeljati v Splošno bolnišnico Celje. Huda nesreča se je zgodila tudi na Tovarniški cesti v Celju, kjer sta prav tako trčila avtomobila, pri čemer se je hudo poškodovala ena oseba.

Nesreča v Rimskih Toplicah. Foto: PGD Laško

Našli so jo v gozdu

Pretekli četrtek je bila na območju Pepelnega obširna iskalna akcija za pogrešano 82-letno osebo. Pri iskanju so domačinom in policistom pomagali tudi gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šmartno v Rožni dolini ter posebne policijske enote z reševalnimi psi. Pogrešana je bila starejša ženska, ki so jo našli naslednji dan, v petek, onemoglo, a živo v gozdu.

Počitniška hišica zgorela v celoti

V ponedeljek nekaj minut pred 22. uro je zagorelo v Letušu. Ogenj je izbruhnil v leseni počitniški hišici. Požar je gasilo več prostovoljnih gasilcev iz Letuša in Braslovč. Med gorenjem je obstajala nevarnost, da bi ogenj prešel tudi na stanovanjsko hišo, kjer sta dim in vročina med gorenjem že poškodovala fasado. Gasilci so z varovanjem objekta tako preprečili, da bi zagorela tudi hiša. Višina škode še ni znana, je pa počitniška hišica zgorela v celoti. Vzrok naj bi bil udar strele. Skupno je v intervenciji sodelovalo 35 gasilcev s petimi gasilskimi vozili, vključno z avtocisterno, ki je zagotavljala nemoten dotok vode. V pripravljenosti so bila tudi ostala društva Gasilske zveze Žalec.

Foto: GZ Žalec

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Samozavestne v oblekah, ki poudarjajo žensko lepoto

Modne ženske obleke predstavljajo najpomembnejši del ženske garderobe, saj simbolizirajo ženstvenost, eleganco in šarm. Primerne so tako za vsakdanjo uporabo kot za posebne priložnosti. Z oblekami vam v ženskem modnem svetu nikoli ne more spodleteti. Ne glede na modni stil oblačnja so obleke vedno v vrhu modne elegance.

Potrebujete elegantno obleko za birmo, valetu, razgovor za službo ali drug slavnostni dogodek, na katerem želite blesteti? Izognite se težavam in nepotrebnemu stresu in nikakor obleke ne iščite v zadnjem

trenutku. Vzemite si čas in se za nakup odločite pravočasno, še zlasti če obleko potrebujete za posebej svečan dogodek, ki si ga boste za vedno zapomnile. Zaradi premišljene izbire ne boste nikoli razočarane, predvsem pa se boste počutile udobno in zapeljivo.

V novi spletni trgovini Zenskeobleke.si mislijo na vse. Poskrbljeno je za široko ponudbo modnih in žensstvenih oblek. Oblek, v katerih boste poudarile svoje adute in skrile pomanjkljivosti.

Zenskeobleke.si –
Zablestite in očarajte v novi elegantni obleki!

Kroji so mladostni in zanimivi, a kljub temu brezčasno elegantni in prefinjeni. Trendovsko izbrane barve in vzorci blaga so odraz najnovejših modnih zapovedi in sezonskih smernic.

V ponudbi tudi večje številke

Najtežje je izbrati obleko, ki ustreza postavi, še zlasti če se spopadamo z odvečnimi kilogrami. V oblekah, prilagojenih vaši postavi, skrijete odvečne kilograme in preusmerite pogled na svojo lepoto. Tako ste vedno lahko urejene in privlačne. Izberite večje številke, takšne, ki vam ustrezajo. Sprejmite se takšne, kot ste, in postanite samozavestnejše. V oblekah ponudbe Zenskeobleke.si je to mogoče!

V svečani obleki se boste počutile kot princeske.

Zapeljive obleke za popoln videz so primerne tudi za v službo, saj delujejo urejeno in poslovno. Pri izbiri poslovnih oblek upoštevajte osnovna pravila poslovnega bontona. Krilo naj bo najmanj v višini kolen ali čez kolena, barve naj bodo umirjene, ne pretiravajte z modnimi dodatki. Obleka za v službo naj bo modna in udobna, primerna delovnemu mestu.

Ponujamo priložnost, da se vsaka ženska počuti odlično in edinstveno, da se zaveda svoje lepote in posebnosti ter navzven izrazi vso svojo notranjo lepoto. Morda je to v terno prilagojajo se obleki ali v lahko ohlajni poletni obleki, morda z dodatkom

čipke, volančkov ali razkošnega tila, ali pa v nepogrešljivi mali črni obleki. Poiščite svojo brezčasno obleko, na katero se boste vedno lahko zanesle in jo nosile ob različnih priložnostih.

Ekokamra d.o.o., Pod bregom 71, 3313 Polzela, tel. 041 917 104.

10 razlogov za obisk spletne trgovine Zenskeobleke.si:

1. ponudba kakovostnih ženskih oblek evropskih proizvajalcev
2. pestra izbira modnih oblek tudi za močnejše postave
3. elegantne obleke za vse priložnosti
4. svetovanje pri izbiri
5. ugodne cene
6. udoben, prijazen in varen nakup
7. praktično darilce ob prvem nakupu
8. možnost vračila ali zamenjave
9. popust za zvestobo
10. možnost sodelovanja v nagradnih igrah

Sproščeno in razigrano v poletje

NOVO!

PE V LAŠKEM na novi lokaciji, Trubarjeva ulica 1.

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9, Nova vas, 3000 Celje
Tel.: 031 843 029
www.siviljksiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNjenih OBLACIL
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18 ure; sob.: od 8. do 13. ure

MERZELJ

Jerica Merzelj Gojznikar, s.p.

KAPLJA VAS 46, PREBOLD

03/705-31-86

INOX DIMNIKI PO NAROČILU

IZDELKI IZ INOX PLOČEVINE

RAZREZ, KRIVLJENJE, VARJENJE, KROŽENJE

INSTALACIJE VERHOVŠEK

GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel. fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

20 let
Ponosni sponzor KK Tajfun našega državnega prvaka.

WWW.GHOST.SI
CELJE
GRIFFIN TRGOVINA
IN SERVIS KOLES
LINHARTOVA ULICA 18, 03 492 63 33
TER GHOST LJUBLJANA IN GHOST MARIBOR

METALKO
Strešne kritine in strešni sistemi
www.streha-metalko.si
T: 03 577 14 95
Gsm: 041 331 613
Brigita Bučar s.p.
Prožinska vas 57, 3220 Štore

GRADBENA TRGOVINA
AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²
TRGOVINA G7 D.O.O., Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

Ljudski avto sedanosti, s tehnologijo prihodnosti!

OMEJENA SERIJA
financiranje z **0%** obrestna mera

Tucson postavlja merila
že za 19.990 EUR

i20
Eko subvencija do 1.400 EUR

Popolnoma novi i30

HYUNDAI

HYUNDAI
Polzela

AG KRALJ
Cast d.o.o., Malteška cesta 57, 3313 Polzela

03/7050400
www.cast.si

GRIFIN PODPORNİK.SI
poslovna skupina Griffin
info@podpornik.si
070-901-163

NOVOMAT d.o.o.
AVTO STEKLO CENTER
NOVO
Ko steklo počni, do Novomata skoči.
V PROSTORIH AVTO CELJA
Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

Osem nasvetov pri nastopu nove službe

Ko dobite službo in se nanjo pripravljate nekaj dni ali celo tednov vnaprej, ugotovljate, da iskanje sanjske službe ni težko delo. Najtežje šele prihaja. Treba se je prilagoditi novim razmeram, doseči pričakovanja delodajalca in jih celo preseči. Novozaposlenim je ponavadi ponujeno določeno poskusno obdobje, med katerim se morajo izkazati in si zagotoviti vstopnico za naprej. A kako?

1. Že od začetka vam morajo biti jasne delovne naloge.

Vaša glavna odgovornost pri prehodu v novo delovno okolje je, da ste pozorni na vse, kar vam povejo tako delodajalci kot sodelavci. Pozanimajte se, katere so vaše delovne naloge in katere imajo prednost, zaradi česar jih morate začeti reševati najprej. Najprej obvladajte osnove, šele nato razmišljajte o tem, da bi sprejemali nove izzive in bili deležni napredovanja.

2. Družite se s sodelavci.

Bodite prijateljski, komunikativni in odprti za pogovor. Največja napaka novincev je, da se v prvih dneh posvečajo samo službi, saj se želijo izkazati, pri čemer pozabijo na odnose in ljudi, s katerimi delajo in s katerimi si delijo pisarno. Dajte sodelavcem možnost, da vas spoznajo. S tem boste tudi vi spoznali njih – in ravno oni bodo ves čas vaši zavezniki. Poleg tega boste z njimi preživeli veliko časa in ogromno let, zato je smiselno, da si ustvarite prijazno delovno okolje.

3. Bodite radovedni.

Popolnoma normalno je, da ste radovedni. Če imate kakršnokoli vprašanje, je prav, da ga postavite ravno v tem času. V ekipi sodelavcev poskusite najti »vodjo« oziroma tistega, h komur se vsi zatečajo, ko potrebujejo hiter odgovor. Za to, da bi se dodobra »potopili« v delo podjetja, kjer ste

pristali, morate imeti dobre osnove. Te lahko brez težav pridobite na začetku. Takrat boste dobili tudi veliko informacij, zato ne pozabite zapisovati vsega, kar slišite.

4. Vedno cenite povratno informacijo.

Povratna informacija tako delodajalca kot sodelavca je ključna za razvoj vaših profesionalnih spretnosti, pri čemer ni pomembno, ali je pozitivna ali negativna. Cenite jo v vsakem primeru, še posebej v prvih nekaj mesecih. Opozorite se in vprašajte delodajalca, da bo z vami delil

svoje vtise o vas. V povprečju namreč novozaposleni potrebujejo pol leta, da se do dobra vključijo v novi službi, zato naj vas ne skrbi, če po treh mesecih ugotovite, da še niste popolni.

5. Trudite se bolj kot ostali.

Kot novincu vam je dana naloga, da naredite vtis na vse v podjetju. Za to boste morali v svoja dejanja vložiti več truda, kot ste morda navajeni in kot ga vlagajo »staroselci« v podjetju. Poskrbite, da si vas bodo delodajalci zapomnili kot garača in

nekoga, ki je pomemben in nepogrešljiv za organizacijo, sprejmite izzive, četudi niso zapisani v vaši delovni pogodbi. Zapomnite si – mimo so časi, ko ni bilo treba početi nič drugega, kot je bilo zapisano v pogodbi.

6. Razumite in spoštujte kulturo podjetja.

Kultura podjetja se nanaša tudi na poslovna oblačila in splošna pravila, ki jih morajo zaposleni upoštevati. Zaželeno je, da se v službi vedno prikažete pet do deset minut pred začetkom. Ne oblačite se preveč sproščeno, vendar se hkrati izogibajte pretiranemu urejanju.

7. Bodite dober opazovalec.

Ni boljšega načina, da »padete« v kulturo podjetja, kot je ta, da preprosto opazujete tako osebne kot profesionalne odnose okoli sebe. Diskretno analizirajte ostale, opazujte, kako med njimi poteka interakcija, kako uspešni zaposleni komunicirajo med seboj in kako se spopadajo z različnimi težavami.

8. Bodite prilagodljivi.

Pomembno je, da ste prilagodljivi in pripravljeni pomagati. Če vas sodelavec prosi za pomoč, mu jo ponudite in nikoli ne izjavljajte, da to ni vaše delo. Četudi vas potrebujejo na področju, kjer niste najbolj vešč, se prilagodite in potrudite razumeti. Bodite odprti za nasvete, kajti ne pozabite – vaši sodelavci so v službi veliko dlje kot vi, zato pri njih poskusite najti navdih za učenje novih stvari.

ANJA DAMJANOVIČ
za MojeDelo.com

NE PREZRITE

Naslednjič: Teambuilding – modna smernica ali nuja sodobnih podjetij

MojeDelo.com

Svetovalec za marketing (Gomilsko)

Od vas pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe s področja marketinga, najmanj 2 leti delovnih izkušenj na istem ali podobnem delovnem mestu, znanje o marketinških konceptih in tehnikah, poznavanje strateškega in digitalnega marketinga, visoko kreativnost in prodajno usmerjenost, tekoče znanje angleškega jezika ... Silco, d. o. o., Orla vas 27a, 3314 Braslovče. Prijave zbiramo do 21. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

CNC-operater (Stranice)

Zahtevamo ustrezno strokovno izobrazbo IV. ali V. stopnje, 1 leto delovnih izkušenj, računalniško pismenost, odgovornost za delo, komunikativnost, samoiniciativnost, sposobnost skupinskega dela. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 19. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kovač (Stranice)

Zahtevamo ustrezno strokovno izobrazbo III., IV. ali V. stopnje, 1 leto delovnih izkušenj, računalniško pismenost, odgovornost za delo, komunikativnost, samoiniciativnost, sposobnost skupinskega

dela. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 19. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Izmenovodja (Slovenske Konjice)

Zahtevamo strokovno izobrazbo IV. ali V. stopnje strojne smeri, poznavanje delovnih procesov v proizvodnji, 1 leto delovnih izkušenj vodenja manjših skupin v proizvodnji, računalniško pismenost, odgovornost za delo, komunikativnost, samoiniciativnost, sposobnost skupinskega dela, sposobnost organiziranja. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 18. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Orodjar (Slovenske Konjice)

Vaše delo bodo predstavljali pomoč pri delu v orodjarni (delo na odrezovalnih strojih – frezalni, vrtni, brusilni stroj in stružnica), na elektroerozijskih strojih, strojni žagi in kalilnih pečeh, notranji transport materiala, orodij in priprav dela, vzdrževanje in čiščenje delovnih prostorov, naprav in pripomočkov. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 18. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja oddelka razvoja mehanskih sklopov (Žalec ali Gornja Radgona)

Pričakujemo vsaj 5 let izkušenj na področju razvojnega konstruiranja, visokošolsko izobrazbo tehnične smeri, aktivno znanje angleškega jezika, dobro poznavanje razvojnih procesov in procesov vodenja razvojnih projektov. Dodatno znanje nemškega jezika je prednost. Elrad International, d. o. o., Ljutomerska ulica 47, 9250 Gornja Radgona. Prijave zbiramo do 31. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist (Celje)

Pogoja za zasedbo delovnega mesta sta visoka stopnja strokovne izobrazbe ekonomske ali druge ustrezne smeri, najmanj 9 mesecev delovnih izkušenj, zaželene so izkušnje na področju bančnega poslovanja in trženja. Abanka, d. d., Slovenska cesta 58, 1517 Ljubljana. Prijave zbiramo do 31. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec (Vransko)

Od vas pričakujemo 4. raven izobrazbe (strojni mehanik, ključavničar ali drugo ustrezno), lahko tudi nižjo raven izobrazbe, vsaj 6 mesecev delovnih izkušenj za 4. raven izobrazbe oziroma vsaj 1 leto delovnih izkušenj za nižjo raven izobrazbe, dobro znanje slovenskega jezika, vozniško dovoljenje B-kategorije ... Viba, d. o. o., Čepelje 50, 3301 Petrovče. Prijave zbiramo do 31. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Računovodja (Celje)

Pričakujemo končano VII. stopnjo izobrazbe ustrezne smeri, nekajletne delovne izkušnje s področja računovodstva, tekoče znanje slovenskega in angleškega jezika, napredno delo s produkti Microsoft ... Cetus, grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 26. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir za področje prehrane v razvojnem laboratoriju malih gospodinjskih aparatov (Nazarje)

V svojo sredino vabimo izkušnega, kreativnega sodelavca za področje nutricionistike v razvojnem timu. Nudimo odlične delovne pogoje v uspešnem in stabilnem mednarodnem podjetju. BSH Hišni aparati, d. o. o. Nazarje, Savinjska cesta 30, 3331 Nazarje. Prijave zbiramo do 17. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Delo v proizvodnji na področjih dela brizganje plastike, metalizacija in montaža (Prebold)

Za uresničevanje smelo zastavljene poslovne strategije, odličnost delovanja v prihodnosti, iščemo več sodelavcev za delo v proizvodnji m/ž na področjih dela brizganje plastike, metalizacija in montaža. Od kandidatov pričakujemo dobro mero motivacije za delo in pripravljenost na spremembe. Delovni čas je prilagodljiv. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška ce-

sta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 30. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Zavarovalni zastopnik na terenu (Velenje)

Delo zavarovalnega zastopnika poteka večinoma na terenu, kjer pridobivate nove zavarovance in nudite visoko raven poprodajnih storitev obstoječim zavarovancem v skladu z našo novo filozofijo. Pri delu se lahko zanesete na strokovno pomoč mentorja in vodje, ki vam bosta pomagala na poti k uspehu in samostojnosti. Avto Velenje, d. o. o., Koroška cesta 64, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 15. 6. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Višji informatik – razvoj lastne programske opreme (Velenje)

Pričakujemo VII. stopnjo izobrazbe s področja računalništva in informatike oziroma sorodne smeri, delovne izkušnje na enakem ali podobnem področju z znanji s področja razvoja v tehnologijah C, ogrodje. NET, SOAP oz. RESTful spletne storitve, TSQL, dobro poznavanje konceptov objektno orientiranega razvoja spletnih in namiznih aplikacij ... Gorenje, d. d., Partizanska cesta 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 29. 5. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

»Rešujemo in bomo rešili!«

Pogovor s predsednikom NK Celje

Kdor pozna Miloša Rovšnika, ve, da je redkobeleden, da rad zbere misli, preden jih izusti. Bil je rokometni trener, kot trener je vodil tudi velenjske mladince, nato pa v sezoni 1989/90 še člansko moštvo Gorenja in z njim je v 2. zvezni ligi ugnal celjskega zasedbo. Odkar stoji štadijon na Opekarniški cesti 15a, je bil tihi spremljevalec nogometnih dogodkov.

Opazoval je uspehe in padce celjskega kluba, redko je komentiral igre celjskega moštva. Ko je na zadnji skupščini NK Celje Miloš Rovšnik postal predsednik kluba, je bilo to za mnoge precejšnje presenečenje. Po torkovi seji celjskega mestnega sveta se je pooblaščenec župana odzval na naš klic.

Morda so nekatere stvari še preveč sveže in še ni najbolj primerno drezati v njih. Zato najprej vprašanje:

zakaj ste prevzeli vodenje kluba?

Predlagali so me in sem pristal. Prej sem informacije o stanju v klubu dobival iz medijev, potem pa sem izkoristil možnost in se pozanimal o podrobnostih, da sem dobil celovit vpogled.

In kaj ste ugotovili?

Da je bil zadnji čas, da smo celjski ljudje znova prevzeli klub in začeli reševati položaj, ki ni rožnat. Rešujemo zagato in jo bomo rešili.

Za kaj gre?

Po sklenjenem memorandumu na skupščini kluba so bile sklenjene številne pogodbe v škodo društva. Žal nimajo nobene podlage glede na proračun. Višine pogodb nimajo pametne razlage.

Imate v mislih kakšne rešitve?

Povsem konkretnih še ne, vsekakor pa bom zahteval, da krivce odgovarja za storjeno.

In sedaj poglavito vprašanje: so Ukrajinci zgolj upravitelji in ne vlagatelji?

Nekaj so vložili v klub, a daleč od dogovorjenega.

Je torej sodelovanje zaključeno?

Zame je. Stekel je proces prekinitve memorandumu, torej dogovora o sodelovanju. Skušal sem vplivati na vlagatelje, naj se držijo rokov, pa se niso. Zato je memorandum postal neveljaven.

Ste storili še kaj oprijemljivega?

V ponedeljek smo na upravnem odboru razrešili dva člana.

Na spletni strani je naveden upravni odbor: Miloš Rovšnik, Aljoša Džumhur, Izidor Krivec, Ihor Dedyshyn, Andrii Krupenko. Torej ste v njem sedaj le prvi trije?

Da, in še Bojan Šrot. Nočem komentirati potez prejšnjega

Miloš Rovšnik

predsednika. Vse, kar lahko trenutno povem, je, da jih ne razumem. Nogomet v Celju ima bogato tradicijo, zato se moramo opreti na lasten, do-

mač kader. Dobro, da sta se povezala NK Celje in NK Šampion Celje. V Celju in okolici imamo širok bazen mladih nogometašev in to moramo iz-

koristiti. Imamo tudi mamljive ponudbe tujih klubov za nekatere naše igralce. A razlogov za razprodajo ni. Še je čas, da se postavimo na noge in pristane mo na prodajo zgolj v primeru zelo dobre finančne ponudbe.

Je tudi pogodba trenerja Igorja Jovičevića »pretežka« za klub?

Za naš proračun vsekakor je. Sicer pa ne krivim trenerja. Morda je imel tudi pre malo športne sreče. Spomnimo se dveh vodstev proti Kopru, pa gola, ki so ga prejeli od Olimpije v zadnjih sekundah, zapravljeni enajstmetrovke proti Krškemu. Tudi v Novi Gorici smo mi povedli. Toda ne glede na rezultatski razplet se moramo pokriti toliko, kolikor dolga je odeja. Pri nas pa so se sklepale nove pogodbe, čeprav dotoka obljubljenega denarja ni bilo. Tako ne gre.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Celje brez »Evrope«, Rudar še v boju za obstanek

Lokalni derbi v Areni Petrol brez zmagovalca

Po zmagi v Mariboru je celjsko moštvo upalo še na tri točke proti velenjski ekipi, a se mu ni izteklo po željah. Odgovor na prvo vprašanje je znan: nič ne bo z nastopom v evropskem tekmovanju.

Odprtih pa je ostalo še več, morebiti bistvenjših poglavij. Toda o tem v pogovoru s predsednikom kluba Milošem Rovšnikom.

Igralec več, a nič

Celje, ki je med tednom v Mariboru slavilo z 2:0 po голу Cveka in avtogolu Hodžiča ter si podaljšalo upe po uvrstitvi v Ligo Evropa, je imelo na lokalnem derbiju v Areni Petrol od 16. minute igralca več. Toda povedli so gostje, strelec je bil John Mary, ki je z glavo žogo poslal prek vratarja Rozmana. Gostitelji, ki so potrebovali

zmago, so uspeli zgolj izenačiti. Tako so bili oboji nesrečni; Rudar je bil namreč na pragu zmage, s katero bi si zagotovil obstanek, tako pa se bo v soboto v Dravogradu (v Velenju obnavljajo atletsko stezo) reševal proti odpisanemu Kalcerju. Domači strateg Igor Jovičević je bil zadovoljen z uvodom tekme, tarna pa je nad nezkušenostjo ekipe ob številni igralski prednosti. Potem se mu je zareklo: »V vsakem primeru zmaga proti Rudarju za nas ne bi bila dovolj, saj je Gorica premagala Olimpijo.« Nihče mu očitno ni povedal, da so Domžale osvojile le točko proti Aluminiju ... Celjani bi z zmago nad Rudarjem namreč za Domžalčani zaostajali za dve točki in njihov sobotni medsebojni obračun na Ptuj bi bil sila pomemben. »Zmaga

Rdeči karton si je Darko Zec prislužil po prekršku nad Matejem Podgarjem pred svojim kazenskim prostorom.

v Mariboru je zdaj za nas le lep spominek. Manjkajo nam točke, ko so se tekme za nas nesrečno končale z remiji. Na Ptujju bodo igrali

tisti, ki so doslej imeli manj priložnosti. Potem bo sledila analiza in pogled v novo sezono. Morda bi jo Jovičević dočakal, če bi Volaš izkoristil

enajstmetrovko proti Krškemu pri vodstvu z 1:0 ...

Usodna namigovanja

Prvič je »knape« v tej sezoni vodil trener Ramiz Smajlovič: »Glede na potek dogodkov ne moremo biti zadovoljni z izidom. Fantje so garali na vso moč, nagrajeni pa so bili le s točko, zmaga jim je ušla v zadnjih trenutkih tekme.« Prejšnji teden je »Smajo« zamenjal dotedanjega trenerja Rudarja Vanjo Radinoviča in na to temo dodal: »Trdim, da je Radinovič delal dobro. Toda mi imamo druge težave. Doletela so nas raznorazna namigovanja in natolcevanja glede prirejanja izidov, ki so negativno vplivala na stanje v slačilnici, na odnose trener - igralci in trener - vodstvo kluba. Trenutni položaj je

Lestvica 1. SNL	
MARIBOR	35 20 10 5 62:30 70
OLIMPIJA	35 16 9 10 48:35 57
GORICA	35 15 12 8 47:39 57
DOMŽALE	35 15 8 11 62:41 56
CELJE	35 14 10 11 44:38 52
LUKA KOPER	35 13 14 9 43:39 50
RUDAR	35 10 10 15 49:53 40
KRŠKO	35 8 15 12 39:49 39
ALUMINIJ	35 9 11 15 38:51 38
KALCER	35 1 9 25 23:80 12

Vse tekme 35., predzadnjega kroga 1. SNL so bile v nedeljo istočasno. Izidi: Celje - Rudar Velenje 1:1 (Lupeta 92.; Mary 69.), Gorica - Olimpija 1:0, Krško - Koper 1:1, Aluminij - Domžale 0:0, Kalcer - Maribor 1:1.

posledica vseh teh dogajanj v klubu in okoli njega. Toda reakcija igralcev je bila pozitivna. Iz 1. SNL so izpadli mladinci in kadeti Rudarja, za obstanek se potegujejo mladi nogometaši celjskega Šampiona.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Razveselili pristaše

Rogaška Slatina: Košarkarji Rogaške so znižali zaostanek za Olimpijo v finalni seriji državnega prvenstva. V svoji nabito polni dvorani so pred 1.500 gledalci slavili z 82:72. Vodili so že za 18 točk. Četrty obračun je bil sinoči v Tivoliju. Če so Slatinčani izid v zmagah uspeli izenačiti na 2:2, bodo jutri gostili peto tekmo (18.00).

Zgolj za prestiž 2. junija

Škofja Loka: Šokantno, po drugi strani pa celo pričakovano se je zaključila tekma na Gorenjskem, kjer se je Gorenje s porazom s 24:16 praktično poslovilo od boja za naslov prvaka. Bojda v velenjskem moštvu vlada veliko neskladje, v celjskem pa so se že veselili. »Pivovarji« namreč jutri v Novem mestu proti

Krki potrebujejo le točko za ubranitev naslova. Odstop je vodstvu velenjskega kluba ponudil direktor Matej Avanzo. Ta ni bil sprejet, direktor pa je sebe in vse, ki so povezani s članskim moštvom, kaznoval z odvzemom dohodnega dela mesečne plače. Kot kaže, bo obračun med celjskimi in velenjskimi rokometarji v dvorani Zlatorog zgolj prestižnega pomena.

Anič namesto Poteka

Celje: Celjsko rokometno moštvo bo v naslednji sezoni pogrešalo še enega slovenskega reprezentanta. Krožni napadalec Vid Poteko se bo preselil v Belorusijo. Zaigral bo za ekipo Meškov Brest. V dvorani Zlatorog ga bo zamenjal Igor Anič, ki je s Francijo postal svetovni in evropski prvak, z nemškimi Kielom pa je bil zmagovalca lige prvakov.

Zgodaj bo razburljivo

Ljubljana: Naslednja sezona se bo za slovenske hokejske klube začela s pokalnim

tekmovanjem. Za otvoritev sezone se bodo najboljša slovenska članska moštva pomerila na zaključnem turnirju, ki bo sredi meseca septembra v Celju. Zbralo se bo kar osem ekip, kajti igrane se bodo tudi četrtfinalne tekme. Sprva bosta Olimpija in Jesenice nosilca pri žrebu, v polfinalu pa se bosta že lahko pomerila med seboj. Turnir v ledeni dvorani Mestnega parka v Celju bo od 14. do 17. septembra. Vodstvo HK Celje na čelu s predsednikom Milanom Rajtmajerjem torej ni izgubilo elana navkljub porazu v boju za tretje mesto s Slavijo.

Gladko v četrtfinale

Dettenheim: Slovenske kegljačice so si na svetovnem prvenstvu v Nemčiji z drugo zmago v skupini zagotovile četrtfinalni nastop. Naša selekcija, ki jo sestavljajo v glavnem Celjanke oziroma igralkice, ki so ali še nastopajo za celjsko ekipo, je bila boljša od Slovaške s 7:1. Posamične dvoboje so iz-

med varovank selektorja Lada Gobca dobile Barbara Fidel, Rada Savič, Eva Sajko, Nada Savič in Brigita Strelec.

V finalu Šoštanj in Šampion

Celje: V finalu pokala Medobčinske nogometne zveze Celje se bosta v torko pomerila Šoštanj in Šampion. Šoštanjčani, ki bodo gostili finalni obračun, so v polfinalu po enajstmetrovkah izločili ekipo Mons Claudiusa iz Rogatca, celjski nogometaši pa so na Olimpiju kar z 8:0 ugnali Šmartno.

Uspešen uvod

Celje: Na primerno visoki Savinji pri Špici je bila prva letošnja tekma za slovenski pokal v slalomu na divjih vodah. Najhitrejši čas je pri starejših dečkih dosegel 14-letni domačin Jan Ločnikar. Drugi je bil Aljaž Marolt, peti pa Lovro Petek. Pri cicibankah je Zoja Ločnikar osvojila drugo mesto. Vsi so člani KKK Nivo Celje. (DŠ)

Celjske atletinje najboljše v državi

Kladivarju prvo in drugo mesto na ekipnem državnem prvenstvu v Celju – Ratejeva v pričakovanju vabila na diamantno ligo

Nekaj sto gledalcev je v nedeljo z navijanjem pospremlilo mete Martine Ratej. Njena odlična serija je bila višek dvodnevne prireditve na celjskem atletskem stadionu. Trikrat je Ratejeva s kopjem krepko preseгла šestdesetmetrsko znamko. Svoji ekipi je dodala kar 1.140 točk – predstavnica Massa je zaostala za skoraj 400 točk, kar je bila ena od prelomnic DP.

Ekipne tekme so nekaj posebne in »čejeve« je po zaključku ogromno. Maruši Černjul je v skoku v višino uspelo preskočiti 1,80 m, a šele v tretjem poskusu; če bi ostala pri 1,71 m, Kladivar ne bi osvojil prvega mesta ...

Učinkovita Pepelnakova

Veliko je bilo kamenčkov v mozaiku truda celjskih atletinj, ki so bile v skupnem seštevku boljše od vseh preostalih ekip. Zbrale so 17.240 točk, 72 več od ljubljanskega Massa. Atletinje Velenja so bile pete, Žalčanke štirinajste, Šentjurčanke petnajste ... Točke klubu prinese zgolj en tekmovalac v disciplini. Ni bistveno mesto, temveč točke, določene po madžarskih tablicah. Zelo »pridna« je bila komaj 16-letna Eva Pepelnak, srebrna z evropskega prvenstva za mlajše mladinke, saj je v skoku v daljino zagotovila 951 in v troskoku 938 točk. Ob odsotnosti njenega trenerja Hrvoja Fižuleta je nad njo bdela olimpijka Anja Valant Velepec.

Lažje z ekipnim duhom

Celjanke so bile nazadnje ekipne državne prvakinje leta 2012. Predsednik AD Kladivar Celje Stane Rozman je sprva dejal: »Vedeli smo, da smo z Massom zelo izenačeni. Če bi na primer Tina Šutej s palico preskočila 4,65 m, bi se tehtnica preve-

Eva Pepelnak je bila tretja v skoku v daljino in v troskoku.

Za delo je poprijel tudi predsednik AD Kladivar Stane Rozman, vmes pa preračunaval, koliko točk še manjka celjskim atletom in atletinjam do visokih uvrstitev.

sila v korist tekmic. Naša Maruša Černjul je nastopila utrujena, zaradi okvare letala je njena vrnitev iz ZDA trajala kar 72 ur. A se je potrudila na vso moč. Rozman je izpostavil poseben vidik: »Močno smo okrepili ekipnega duha. Začelo se je že prvega aprila. Na delovni akciji čiščenja stadiona je sodelovalo kar 65 atletov in atletinj, od pionirjev do Martine Ratej. Pridružila se je še Tina Šutej, ki ni naša članica, a živi in vadi v Celju.« Atleti in atletinje Kladivarja so prvič nosili nova oblačila. Celjska dekleta se bodo v ličnih trenirkah predstavila naslednje leto tudi na evropski sceni.

Posvetiti se zaletu

V nedeljo zgodaj popoldne Martina Ratej ni prav nič taktizirala in je v prvem poskusu s 64,52 m postavila trenutno šesti izid sezone na svetu. Mete je z zadovoljstvom opazoval njen novi trener Lovro Umek (njen prejšnji in dolgotrni trener Andrej Hajnšek je sedel na tribuni) in neposredno po zaključku tekme priznal: »Zelo sem zadovoljen s tem, kar je prikazala Martina. Dvakrat je kopje preletelo 64 metrov, enkrat 63. Na treningih je že imela podobne daljave. Precej sva se posvečala vadbi zaleta, ki ponovno ni bil dober. Ob boljši izvedbi ima Martina še ogromno rezerv.« Kaj sta postorila v prvih mesecih leta? »Predvsem sem jo skušal sprostiti. Opravila je veliko metov z žogico, veliko je tekla s kopjem. Rezultat je na srečo že viden. Konec februarja je v Dom-

žalah potrdila normo za svetovno prvenstvo, nato je zmagala na evropskem zimskem pokalu v Las Palmasu, čeprav z metom 60,66 m, toda pogoji so bili sila neugodni. Danes pa ... Trije fantastični meti. Vztrajala bova na začrtani poti. Z več preizkušnjami bo lovila pravi tekmovalni ritem. Cilj ostaja isti, torej da bi se izkazala v diamantni ligi, če bo nanjo povabljena, in na svetovnem prvenstvu.«

Navkljub poškodbi stopala

Martina Ratej je drugi dan ekipnega državnega prvenstva v atletiki v Celju imela izjemno serijo metov. Začela je pri 64,52 metra, nato je nanizala še 63,47 m in 64,48 m. Ko je prejela čestitke klubskih sotekmovalk, je bila izjemno samokritična: »Vse tri sem za ... Niti z enim nisem zadovoljna!« V mikrofon je dejala: »Morda se sliši smešno, ko pravim, da nisem zadovoljna s tekmo. Gre za tehnično izvedbo. Pri vseh zaletih sem drugače postavljala noge. Tudi najdaljša meta sta imela ogromno rezerv. Napredek je viden, ponovno sem sposobna za velike tekme.« Smola s poškodbami se je znova ni izognila, zaradi bolečega stopala je bila intenzivnost vadbe dva tedna nižja. Jutri je ne bo v ameriškem Eugeneu: »Nisem razočarana, pot bi vzela veliko časa. Zaradi zadnjega dosežka pa pričakujem vabila na naslednje tekme diamantne lige.«

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Luka Janežič je zmagal v tekih na 100 in 200 metrov, a tudi v štafeti 4x400 m. Janežič, Anej Zupanc, Vid Kramer in Lucijan Zalokar so postavili državni rekord za mlajše člane. Najboljši slovenski atlet v letu 2016 Robert Renner, ki letos vadi pod taktirko Srba Dragana Despotovića, je s palico preskočil 5,20 m: »Že na ogrevanju prvič v karieri nisem naredil nobenega poskusnega skoka. Prvi skok je bil nato uspešen, nakar se je pojavila bolečina v nogi, ki jo čutim med tekom in odzivom. Želim si doseči normo za svetovno prvenstvo v Londonu, ki je na meji mojega slovenskega rekorda, 5,70 m. S takšnim kolonom tega ne morem doseči. Zato bom šel v Beograd k zdravniku, s katerim sem delal že pozimi in podobnih bolečin kot zdaj potem nisem imel.« Atleti Kladivarja so osvojili drugo mesto.

Martinin zalet ...

... nato silovit izmet ...

... ter iskreno veselje!

Po tekmi je sledila analiza s trenerjem Lovrom Umekom.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2017 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNA VOZILA

PRODAM

MERCEDES 190 E, letnik 1994, registracija do 3. 1. 2018 in golf II, letnik 1992, registracija do 3. 4. 2018, prodam. Telefon 041 355-853. 975

STROJI

PRODAM

OBRAČALNIK za traktor Tomo Vinkovič 420, lepo ohranjen, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 285-424. 994

ČELNI nakladalec Olga Meglič 8 (vile, lopata) in plug Slavonac, 12 col, prodam. Telefon 031 532-444. 995

MLIN za sadje in grozdje, nov, ugodno prodam. Telefon 031 296-781. 978

KIPER prikolico, 4 t, pajek Sip na dve vreteni, gibljiva kolesa, prodam. Telefon 041 785-207. 1004

VSE IZ INOXA NUDI
Raminoks d.o.o.,
Kopaljska 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

KUPIM

TRAKTOR, prikolico, mulčar, frezo, koso, motokultivator, priključke in drug stroj, tudi v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 671

POSEST

PRODAM

KOMUNALNO opremljeno parcelo, 900 m², že zgrajen prtilični del, na lepi, sončni legi, prodam. Telefon 041 689-748. 932

LAŠKO, Plazovje. Prodava stanovanjsko hišo (Plazovje 13, 3270 Laško), grajeno med 1993 in 2000, skupne stanovanjske površine približno 83 m² (klet + prtiličje), staro stanovanjsko hišo – zemljišče pod stavbo 50 m² in gospodarski objekt z nadstrešnico v izmeri približno 54 m², kmetijskega in stavbnega zemljišča približno 17.400 m², priključki: voda, elektrika, skupaj za 79.900 EUR. Izdelan je izkaz energijskih lastnosti stavbe. Telefon 041 708-198. n

CELJE, Šentjurgert. Prodava delno obnovljeno stanovanjsko hišo z dvoriščem in delno tudi kmetijskim zemljiščem na naslovu Šentjurgert 23, skupaj zemljišča 1.698 m², 130 m² stanovanjske in bivalne površine, z gospodarskim objektom. V hiši obnovljeno ogrevanje na biomaso. Priključki: elektrika, voda, telefon, internet. Prodajna cena 59.900 EUR. Stavba ima izdano energetska izkaznico št. 2015-145-162-15315. Telefon 041 708-198. n

MANJŠO kmetijo na Teharjah pri Celju, na ravni, sončni legi, starejša hiša in gospodarsko poslopje, možna nadomestna gradnja, primerno tudi za obrtnike, prodam. Energetska izkaznica št. 2015-150-136-4415. Telefon 041 323-518. 981

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STAREJŠO hišo, 90 m², v Novi vasi, prodam po ugodni ceni. Informacije po telefonu 041 646-894. 988

PLANINSKA vas, občina Šentjur. Ugodno prodam starejšo hišo s hlevom, zemljiščem (6.000 m²) in gozdom (2.500 m²). Hiša stoji na lepi lokaciji, ima elektriko, vodo, telefonski priključek, asfalt do objekta. Cena 43.000 EUR. Telefon 041 599-185. 1000

ODDAM

GOSTINSKI lokal (okrepčevalnica) v okolici Celja oddam v najem. telefon 031 598-690. 999

ZAMENJAM

FRANKOLOVO. Stanovanjsko hišo zamenjamo za stanovanje v Celju. Telefon 041 876-316. 882

STANOVANJE

ODDAM

STANOVANJE v Mozirju, Ljubija, 45 m², oddam. Telefon 070 777-281. 820

DVOŠBNO stanovanje, 56 m², opremljeno, v Plavi laguni v Celju, oddamo za nedoločen čas. Telefon 041 687-377. 967

OPREMA

PRODAM

VRTNO sedežno garnituro zelo poceni prodam. Telefon 031 296-781. 978

ŠTILJNIK Gorenje, 2 x plin, 2 x elektrika, lepo ohranjen, možna dostava, in štiri kuhinjske stole, umetno usnje, masivni, brez barve, lepo ohranjeni, prodam. Telefon 040 807-371. 990 991

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

PRAŠIČE, težke od 120 do 160 kg, mesni tip, prodamo. Cena za kg žive teže je 1,60 EUR. Možna tudi dostava. Telefon 041-655-528. 793

OSLIČKA, starega eno leto, prodam ali zamenjam za samičko, staro eno leto. Telefon (03) 577-1477. 945

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in bele barve, pred nesnostjo in bele purane za dopitanje, prodamo, pripepljeno na dom. Telefon 070 545-481. p

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Ob nakupu 10 kokošk petelina podarimo. Živali so redno cepljene in nimajo odšipjenih kljunov, zato so primerne za kmečko rejo. Na zalogi so tudi beli težki piščanci za dopitanje. Kmetija Lešer; Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 763-800, 051 379-031, (03) 5471-244. p

DVE plemenski telici simentalke, težki 320 in 380 kg, stari 8 in 10 mesecev, prodam. Telefon 041 980-720. 992

TRI tedne staro teličko simentalke prodam. Telefon 031 532-444. 995

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

KOBILO haflinger, brejo, prodam ali menjam za klavnega konja. Kožo, brejo, molzne sorte, prodam. Telefon 031 733-965. 957

KRAVO simentalke, brejo 7 mesecev, pašna, prodam. Telefon 041 794-132. 974

TELIČKE simentalke, pašne, po izbiri, prodam. Telefon 031 696-644. L 90

KRAVO, Is, brejo štiri mesece in pol, 2. tele, veterinarsko pregledano, pridno, mirno, prodam za 830 EUR. Telefon 041 248-015. 980

TELIČKO pasme limuzin, staro 9 tednov, težkega 130 kg, primerno za nadaljnjo rejo, prodam za 480 EUR. Telefon 031 727-606. 987

DOLORES astrologinja
090 64 30

NIKI FRANKLO KEDER, s.p.
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

TELIČKO simentalke, staro 10 dni, prodam. Telefon 070 250-441. 330

TELIČKO simentalke, staro tri mesece in pol, težko 160 kg, prodamo za 530 EUR. Telefon 051 616-356. 1002

KUPIM

DEBELE in suhe krave in telice, plačilo takoj + davek, kupim. Telefon 041 653-286. Š 150

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

VSE vrste jalovih krav nujno kupim. Dobro plačilo takoj. Telefon 041 544-270. p

ODKUP krav - nujno, bio. Plačilo takoj po najvišji dnevni ceni klasifikacije + 0,30 EUR + davek. Kagler Franz A., d. o. o., telefon 031 733-637, (02) 790-1560, 0043 66446-46280. n

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SENO v kockah, ročno spravljeno, prodam. Telefon 041 766-216. 979

Naročite Novi tednik in prejeli boste 20 evrov

dva DESETAKA Citycentra Celje = 20 evrov

400 evrov bomo podelili 10 izžrebanim naročnikom *

* Vsak od 10 izžrebanih naročnikov (starih in novih) bo prejel darilne bone Desetak Citycentra Celje v vrednosti 40 evrov. Žreb bo 18. julija.

Ostale ugodnosti za naročnike:

brezplačne vse posebne izdaje Novega tednika

4 brezplačni mali oglasi v Novem tedniku (do 10 besed)

2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje

vsak teden možnost osvojitve lepih nagrad v nagradni križanki

novi tednik

NAROČILNICA

Naročam Novi tednik za najmanj 12 mesecev oziroma do preklica in prejmem dva DESETAKA Citycentra Celje = 20 evrov.

Ime in priimek:

Naslov:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Plačilo (ustrezno označite): v enkratnem znesku 114 evrov za 6 mesecev 57 evrov mesečno 9,50 evra

Telefonska številka:

Podpis:

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

astro center vedeževanje in astrologija
090 77 77

2,19 €/min. iz omrežja Telemach; ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

MODA XL

ARENA TV vsak dan ob 15.00

*Cvetoča pomlad
je na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
Sedla je na rožna tla
in joče, ker te ni.
(S. Gregorčič)*

ZAHVALA

V 86. letu nas je zapustila
naša draga

**JOŽICA
ŽMAHAR**

iz Prožinske vasi 29, Štore

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sose-
dom in prijateljem, ki ste jo v tako velikem številu
pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje, sve-
če in svete maše ter nam izrazili sožalje.
Zahvaljujemo se tudi osebjem Doma starejših Šentjur,
pevkam skupine M. J. A. V., Komunalni Štore, tro-
bentaču, duhovniku Stanku Gajšku in pogrebnemu
zavodu Raj.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujoči vsi njeni

965

*Ni več tvojega smehljaja,
ni pozdrava, iskrenega
objema,
ostajata le prazen dom in
dvorišče.
Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
le delo tvojih rok ostaja.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube stare mame, babice in tašče

LJUDMILE CENTRIH

iz Šentruperta nad Laškim
(16. 8. 1938 – 18. 5. 2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste kakor koli po-
magali in jo pospremili na zadnji poti.
Še posebej se zahvaljujemo Mihi Knezu za skrb in
pomoč.

Zahvala tudi gospodu župniku, gospodu Kapelu za
govor, pevcem iz Šentruperta in osebjem Zdravstvenega
doma Laško.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

**Žalujoči: vnukinja Jožica z družino in ostali
domači**

983

*Teško izgubiti je otroka,
ko srce v bolečini joka.
Ob misli nanj
te vedno gane,
le čas resnično celi rane ...*

V SPOMIN

26. maja bo minilo deset let, kar nas je tragično
zapustila draga hčerka, sestra in teta

JASMINA ŽOHAR

iz Štor
(4. 12. 1980 – 26. 5. 2007)

Hvala vsem, ki se je spominjate in ji prižigate svečke.

Njeni najdražji

984

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

V SPOMIN

V maju mineva deset let,
kar je odšla

JOŽICA GRUM

(1936 – 2007)

Vsi njeni

996

ZAHVALA

Zapustil nas je

**VLADIMIR
JOŠT**

iz Velike Pirešice
(1. 6. 1935 – 1. 5. 2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijate-
ljem, soseodom in znancem za izražena sožalja in
besede tolažbe v najtežjih trenutkih. Hvala gospodu
župniku za opravljen obred, pevcem za odpete žalo-
stinke, trobentaču, dežurni službi Žalec, patronaži
Žalec, domu Nine Pokorn in pogrebni službi Ropotar.
Hvala vsem, ki ste ga zadnjič pospremili k počitku.

**Žalujoči: žena Metka, hči Damjana z družino ter
sinova Matej in Jernej z družino**

p

*Spomin še vedno svež živi,
čeprav že dvajset let te ni.
Na grobu svečka ti gori,
med nami živ še vedno si.*

V SPOMIN

**MARTIN
KAJTNA**

iz Spodnje Rečice pri Laškem
(10. 11. 1928 – 31. 5. 1997)

Radi bi se zahvalili vsem, ki postojite pri njegovem
grobu, mu prižigate svečke in ga ohranjate v lepem
spominu.

Vsi njegovi

p

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

ZAHVALA

3. maja me je zapustil
ljubi mož

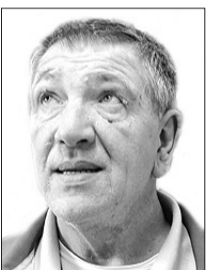
IVAN BEZGOVŠEK

rojen 30. 11. 1931 v Trobnem Dolu,
nazadnje je živel v Stuttgartu.

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijate-
ljem, znancem in soseodom za vsa izrečena sožalja
ter darovane svete maše.

Žena Slavica Bezgovšek iz Stuttgarta

p

**ZVONKO
LALOVIČ –
MURI**

(15. 9. 1957 – 16. 5. 2017)

Za vedno v spominu iz Kljubskega predverja

Tvoji KLjUBovci

p

ODDAM

KOŠNJO trave oddam – podarim. Okolica
Vojnika. Telefon 070 596-697. 993

OSTALO

PRODAM

VEČ kosov različnega električnega orod-
ja in opremo prodam ali menjam za
motorno kolo ali moped. Telefon 041
689-748. 933

GORDANA
astrologinja GSM
jasnovidnost BIOTERAPIJE 041 404 935
Družbo Kvartum, Savinova 7, Celje

PRALNI stroj za 70 EUR in akvarij za ribe,
50 l, prodam. Zraven podarim termo-
meter, čistilec. Telefon (03) 5794-156,
031 533-112. 962

VINO, belo in rdeče, po 1 EUR, suha bu-
kova drva in polovico prašiča prodam.
Telefon 070 667-374. 141

ČELNI nakladalec s štirimi hidravličnimi
cilindri, s kompletnim vpetjem za trak-
tor, poceni prodam. Možna menjava za
govedo ali metrska drva. Možna mon-
taža nakladalca na vaš traktor. Cena po
dogovoru. Telefon 031 735-827. 998

**ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE**
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

MOTOR Alpina, dobro ohranjen, registri-
ran in robnike Kikinda, 25 kosov, nove,
prodam. Telefon 571-8674. 1005

ZMENKI

IŠČEM urejenega prijatelja močnejše po-
stave iz Žalca, z avtomobilom, starega
od 60 do 65 let. Samo resni pošljite
pisne ponudbe na Novi tednik pod šifro
JUNI. 986

ALI živi morda v Šempetru ženska, stara
do 50 let, prijazna, dobrega srca, ki
želi spoznati moškega, starega 53 let,
podobnih lastnosti, za občasna sreča-
nja in kasneje kaj več? Telefon 070
811-326. 1003

ZAPOSILITEV

OBJAVLJAMO prasto delovno mesto: mon-
ter ali pomočnik strojnih instalacij.
Telefon 041 654-264: www.instalaci-
je-razgorsek.si. 961

RAZNO

GRADITELJI, pozor! Po ugodnih cenah
izdelujem peči in boilerje za central-
no ogrevanje. Garancija za peči je 5
let. Tone Aplenc, s. p., Prekorje 29 a,
telefon 541-5011, 041 531-976. 949

Poroke

Celje
Poročili so se: Polonca
MATKO iz Celja in Mitja
MARCUS iz Žalca, Metka

KLINC iz Dobrne in Marko
LAJEVEC iz Domžal.

Laško
Poročili so se: Urška POD-
PEČAN in David LICHTENE-
GGER, oba iz Gornjega Doli-
ča, Nataša NEDIĆ in Tomaž
ROMIH, oba iz Ljubečne, Ja-
nja TRBOVC iz Zgornje Re-
čice pri Laškem in Kristijan
JELEN iz Lešja pri Vojniku,
Vanessa OSTROVRŠNIK iz
Hrastnika in Dejan RAŠEVIĆ
iz Celja, Anita TURNŠEK in
Dejan JERMAN, oba iz Za-
gorja ob Savi.

Šentjur
Poročili so se: Sabina IS-
KRAČ iz Turnega in Tadej

DRUŠKOVIČ iz Olimja, An-
dreja VERBIČ iz Dramelj in
Marjan ŽLOF iz Lopace.

Žalec
Poročili so se: Tamara
SREBOT iz Kasaz in Jure
ZDOLŠEK iz Okroga, Marjet-
ka ČUK in Matej ŠMIGOVČ
iz Šempetra v Savinjski do-
lini, Mirjana BELEJ iz Jagoč
in Daniel ŠTUCIN iz Lažiš,
Urška KOZOVINC in Ladislav
ŽLAHTA, oba iz Žalca, Ajda
HRIBAR in Ricardo Javier
AZOCAR CONRADO, oba iz
Avstrije.

Mozirje
Poročila sta se: Tina AŽ-
MAN iz Gorenja in Peter
BREZOVNIK iz Velenja.

Velenje
Poročili so se: Mateja JU-
VAN in Marjan ZAMLJAEN,
oba iz Kamnika.

radio celje

*Tiho in pošteno si živila,
v življenju le skrb in delo si
imela.*

V SPOMIN

Z bridkostjo v srcu
se spominjamo

**IVANKE
KRAJNC**

iz Tovstega nad Laškim
(8. 6. 1933 – 25. 5. 2009)

Hvala vsem, ki postojite ob njenem grobu in jo ohran-
jate v lepem spominu.

Vsi njeni

L83

19.00 Dom sv. Jožef Celje Grozdov recital nastopili bodo: Fantje z Jožefovega hriba, Jožefinke, Zbor zaposlenih Doma sv. Jožefa ter mladi župnije sv. Jožefa; vstop prost
19.00 Kavarna pri Mišku Knjižku Die dramatischen Vier Sigen, Nemčija in Oktet 9, Celje koncert partnerskih mest; vstop prost
19.30 Gledališče Zarja Celje Drakula gostuje: Mladinska gledališka skupina M+ Slovenskega katoliškega prosvetnega društva F. B. Sedeja, Števerjan, Italija
20.00 Glasbena šola Velenje Koncert študentov violine Akademije za glasbo v Ljubljani
SOBOTA, 27. 5.
11.00 Stari grad Celje Živa zgodovina na Starem gradu
12.00 do 24.00 Letno gledališče Limberk Griže Reggae Garden festival nastopajoči: Raggalution, Dubtafari Sound, 3 Kings Sound in Styrian Roots
19.00 Cerkev sv. Lovrenca Podčetrtek Smeji se maj tradicionalni majski koncert z gosti
19.30 SLG Celje Ingmar Villqist: Helverjeva noč Prešernovo gledališče Kranj; Poletni gledališki trojček, izbirna predstava za abonente in izven
19.30 Kulturni center Laško MePZ Koral Laško koncert ob 25-letnici delovanja
20.00 Celjski dom Đurđevak srečanje folklornih skupin Srbskega kulturno-humanitarnega društva Desanke Maksimović Celje in folklornih skupin kulturnih društev iz Slovenije, Avstrije ter gostov iz BiH

NEDELJA, 28. 5.
11.00 Stari grad Celje Živa zgodovina na Starem gradu
11.00 Pokrajinski muzej Celje Celeia – mesto pod mestom javno vodstvo po razstavi
17.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Vokalni kvintet Ajda s citrarko Tino Kseneman koncert za citrarski abonma in izven
17.00 Kulturni dom Dobrna Tone Partljič: Čaj za dve predstava v izvedbi Dramske skupine strpnih
18.00 Dvorec Novo Celje Življenje je vrtiljak pomladni koncert Vokalne skupine Candela z gosti
PONEDELJEK, 29. 5.
17.00 SLG Celje Henrik Ibsen: Nora ali hiša za lutke abonma po posebnem razporedu in izven
18.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec Recital flavtistke Nike Novak iz razreda Agate Gojkošek vstop prost
TOREK, 30. 5.
17.00 SLG Celje Henrik Ibsen: Nora ali hiša za lutke abonma po posebnem razporedu in izven
18.30 Muzej premogovništva Slovenije Velenje The Stroj (Retrospektiva 1997–2017) odprtje razstave
19.19 Mestna knjižnica Velenje Vlažne duše predstavitve knjige Mohorja Hudeja; z avtorjem se bo pogovarjal Mitja Čander
19.30 Narodni dom Celje Celjski godalni orkester koncert; solisti: Franc Kosem, Nejc Zahrastnik in Peter Firšt, trobente

19.30 Glasbena šola Velenje Koncert pevskih zborov Glasbene šole Velenje in Šolskega centra Velenje
SREDA, 31. 5.
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku Spomladanski pohod predstava; nastopajo učenci OŠ Frana Krajnc, Cizibor
17.00 Kulturni dom Vojnik S plesom na počitnice plesna produkcija OŠ Vojnik
17.00 Galerija Velenje Javno vodstvo po razstavah Inventura 17 in Prehodi po obeh razstavah bo obiskovalce vodila Kornelija Križnič
18.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec Absolventski nastop učencev 6. razredov glasbene šole vstop prost
Ostale prireditve
ČETRTEK, 25. 5.
17.00 Krajevna knjižnica Ponikva pri Zalcu Po pravljici diši pravljčna ura
17.00 Knjižnica Šentjur Ura pravljic
18.00 Dom kulture Svoboda Griže Praznik vina ocenjevanje in pokušina najboljših vin ter podelitev diplom najboljšim vinogradnikom Spodnje Savinjske doline
18.00 Amfiteater na velenjski promenadi Dan mladosti na promenadi večer v amfiteatru
19.00 Mestni kino Metropol Črno-beli časi z Jankom Šoparjem projekcija video posnetkov koncert; solisti: Franc Kosem, Nejc Zahrastnik in Peter Firšt, trobente

VODOVOD KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje

PREDVIDEN PLAN PRAZNIJENJ GREZNIC IN MKČN V LETU 2017

MAJ, JUNIJ
Gorica pri Šmartnem

JUNIJ
Slatina v Rož. dolini
Loče
Runtole
Brezova

JUNIJ, JULIJ
Šmartno v Rož. dolini

JULIJ
Rožni vrh
Otemna
Jezerce pri Šmartnem
Pepelno
Rupe
Šentjungert

JULIJ, AVGUST
Košnica pri Celju

Tel.: (03) 42 50 300

19.00 Ipatčev kulturni center Šentjur Marija Terezija, nekdanja prva dama Evrope predavanje ddr. Igorja Grdine
PETEK, 26. 5.
17.00 Knjižnica Vojnik Naravna kozmetika delavnica za odrasle je brezplačna
18.00 Celjski mladinski center Impro večer Impro gledališke ekipe GCC večer improvizacije in smeha
SOBOTA, 27. 5.
5.30 Zbor pred barom Atom – Renier Podčetrtek Podčetrtek–Kumrovec tradicionalni pohod ob dnevu mladosti
7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Mestna tržnica Velenje
9.00 Mestna knjižnica Velenje Vsi kupujemo, vsi prodajamo sejem rabljenih knjig

10.00 Lapidarij, Savinjsko nabrežje Zabava pri Mišku Knjižku – dežela Gumbarija zabava za vso družino z gosti: Gledališče Pravljčarna, Mali Harlekin in Marija Uljan – Mali Bu
10.30 Galerija Velenje Galerijska sobotnica slikarska delavnica z Uršulo Skornšek
NEDELJA, 28. 5.
8.00 Park Frankolovo Spomladanski kramarski sejem in srečanje harmonikarjev za pohorsko coklo
11.00 Citycenter Celje Ljubezni je dovolj za vse pravljice v otroškem parku Džungla

radio celje

16.00 Dom sv. Jožefa Celje Predstavitve medicinske odprave na Madagaskar potopisno predavanje, vstop prost
PONEDELJEK, 29. 5.
11.15 Mestna knjižnica Šoštanj Branje je potovanje za starše in njihove otroke; krožek bosta vodili Edita Prah Šincek in Andreja Kac
13.00 Mladinski center Velenje Središče mladih in otrok Velenje od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice, družabne in športne igre ...
16.00 Mestna knjižnica Velenje Ura pravljic v srbskem jeziku namenjena otrokom starejšim od treh let; pripovedovala bo Maruška Škoda
17.30 Osrednja knjižnica Celje Devet reportažnih krogov moderne Indije potopisno predavanje Klemna Šege in Žige Brdnika; vstop prost
18.00 Kulturni dom pri Termah Zreče Svečana seja občinskega sveta Občine Zreče s podelitvijo priznanj in grbov
TOREK, 30. 5.
17.00 Osrednja knjižnica Celje Rak dojke – problem sodobnega življenja predavateljici: Olga Nežman in Tatjana Škornik Tovornik
17.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec Po pravljici diši pravljčna ura
SREDA, 31. 5.
17.00 Knjižnica Šmartno v Rožni dolini Pravljica z ustvarjalno delavnico
17.00 Mestna knjižnica Velenje Ura pravljic namenjena otrokom starejšim od treh let; pripovedovala bo Metka Pivk Srdič
18.00 Krajevna knjižnica Griže Po pravljici diši pravljčna ura

V Celje ponovno prihaja španska vokalna SKUPINA ATACAYTE z otoka Gran Canaria.

Kanarske pesmi, polne čustev, temperamenta in melosa južnih morij, bomo lahko poslušali na koncertu v Celju, v **Celjskem domu 2. junija ob 20. uri.**

Vstop prost, zaželeni prostovoljni prispevki!

Soorganizatorica koncerta je **Vera Mejak**, nekoč naša someščanka.

Pokrajinski muzej Celje in Muzej Brodskog Posavlja vas vljudno vabita na odprtje razstave

Vezena posteljna pregrinjala

v četrtek, 1. junija 2017 ob 18.00 v celjski Stari grofiji.

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, **Telefon (03) 42 25 100**, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Anica Šrot Aužner
Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171. **Sprejem naročnin po e-pošti:** vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.
NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: SHERPA, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva Popovič, Tina Strmčnik, Simona Šolinc, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglašnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Vodja marketinga: Bojan Kunc
Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Bojan Piliš, Kristina Suhel, Klavdija L. Tomažič
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Srce ga še vedno vleče v hribe

Franc Alojz Šet iz Šentjurja je obeležil stoti rojstni dan

»Na stolp na Resevni bi pa res z veseljem še enkrat šel,« je s kančkom nostalgije in z dobro mero upanja dejal slavljencec, ki je v šentjurskem domu upokojencev pred dnevi obeležil stoti rojstni dan. »Da jih imam že sto? Ah, kaj bi to, to sem že pozabil,« je bil že naslednji trenutek ves hudomušen in dobrovoljen. »O letu dni ni vredno izgubljati besed. Deset let se tudi obrne prej, kot si mislite. No, če bi živel dvesto let ... To bi pa res bilo

nekaj,« se je prešerno nasmejal Franc.

Na Triglavu je bil vsaj desetkrat, nazadnje je bil v koči na Kredarici pri 79 letih. Še pri 81 letih se je iz Bohinja čez Komarčo sam napotil na triglavsko stran. »Pol mlajša učiteljica ga je na poti komaj dohajala. Nato ji je prijazno svetoval, naj ubere katero drugo, manj zahtevno pot,« je o očetovih prigodah pripovedoval Franc mlajši. Njegov oče je bil med največjimi podporniki gradnje stolpa na Resevni in je zanj podaril tudi

del zemljišča. Predan član planinskega društva je bil skoraj vse življenje.

Franc je svoje spomine zapisal, saj mu pero nikoli ni bilo tuje. Rodil se je daljnega leta 1917 in je po kleni avstro-ogrski navadi dobil dve imeni – Franc Alojz. Med drugo svetovno vojno sta bila z očetom izseljena v Srbijo, mama je umrla že nekaj let pred vojno. Po vojni se je zaposlil v železarni v Štorah, še prej je po nalogu novih oblasti nekaj časa na Kočevskem oral njive. Upokojil se je pri 60 letih, kar

S predanim planinskim prijateljem Ivanom Stražetom sta obujala spomine na čase, ko sta pomagala postaviti razgledni stolp na Resevni. V popoldanskem času so slavljence počastili tudi člani Planinskega društva Šentjur.

Za stoti rojstni dan so poleg šentjurskega župana prišli slavljence čestitat tudi mnogi znani občani.

pomeni, da je upokojen že dlje, kot je bil zaposlen.

Tistega majskega dne leta 1970, ko je v Hruševcu strela zanela požar na sedmih poslopih, se Šetova družina še danes živo spominja. To je bil namreč tudi dan, ko je umrla njihova mama, Francjeva prva žena. V zakonu se jima je rodilo šest otrok, dva sta že pokojna. Franc se je čez štiri leta ponovno poročil in z drugo ženo preživel 35 let. Leta 2009 sta se preselila v dom, leto kasne-

je je ovdovel. »S počutjem se hvalil ravno ne bi, če pa moram ležati v postelji, namesto da bi skakal naokrog,« prav Franc, ki so mu noge v zadnjem času odpovedale pokorščino. A bister um in nagajiv smisel za humor sta še vedno njegova vztrajna sopotnika. »Organiziral bi srečanje sošolcev, a ni več nikogar, ki bi ga povabil,« je potarnal. »Sem vesel, če pridete na obisk. Zdaj, dokler sem še živ. Za pozneje mi bo čisto vseeno,« se je nasmejal,

»Ni me treba preveč hvaliti. Ljudje danes vse narobe razumejo, hkrati pa mislijo, da so najbolj pametni na svetu,« je sodobni čas pokomentiral šentjurski stoletnik. Nato je dodal: »Zmernosti je treba. Še posebej ko gre za ženske. Drugače pa je recept za sto let dokaj preprost. Umreti ne smeš prej, pa je.«

kolegicama novinarkama pa je navrgel, le kje sta hodili, ko je bil star 30 let. V njegovi sobi tako nikoli ni dolgčas.

V domu ima Franc kar nekaj prijateljev, znancev in nekdanjih sodelavcev. Pogosto se ga spomnijo tudi njegovi vnuki in tudi pravnukov ima že precej. »Soseda Franciška ga pogosto obišče, skuha mu kavo in velikokrat ju najdem, kako skupaj prepevata,« je za takšne trenutke hvaležen sin.

StO
Foto: GrupA

FOTO TEDNA

Vsak uživa po svoje

Foto: SHERPA

Tresla se je gora in bruhal je ogenj str. 35

Foto: GrupA

Na obisku pri umetnici Poloni Kitak str. 31

Kulinarika: meso na žaru str. 37

Polžek, ki pušča sled že petdeset let str. 45

Sonja, Marija in Toni –
Družinski trio Alatič

Ko je glasba zapisana v genih in srcu

Marija, Sonja in Toni Alatič navdušujejo otroke za glasbo in ob tem ustvarjajo tudi svoje projekte

Aprila je bilo v Žalcu že osmo srečanje kitarških orkestrów Slovenije, ki ga Glasbena šola Rista Savina pripravi vsako drugo leto. Letos se je predstavilo kar osemnajst orkestrów, njihove nastope pa je kot vselej posnela tudi RTV Slovenija. Da je takšno srečanje prav v Žalcu, je »kriva« Marija Alatič, ki v tamkajšnji šoli že desetletja poučuje igranje kitare. Kmalu je ugotovila, da se mnogi otroci bolje znajdejo v komorni zasedbi kot solisti, in nastali so prvi kitarški orkestri, ki v programih glasbenih šol takrat niso imeli enakovrednega mesta kot ostale komorne zasedbe. Danes je drugače, Alatičeva je lahko ponosna, da je po njeni zaslugi igranje v kitarškem orkestru del učnega načrta glasbenih šol Slovenije in tudi akademije za glasbo.

Iz Sarajeva, kjer je bila v družini ves čas prisotna glasba, jo je ljubezen pripeljala v Slovenijo. Mož sicer ni glasbenik, ampak odlični poslušalec, pravi Marija, ki je s svojo strastjo do igranja »zastrupila« tudi oba otroka, **Sonjo** in **Tonija**. Sonja je violinistka, Toni tolkalist, izpopolnjeval se je tudi v ZDA. Oba znata igrati še vrsto drugih glasbil in prav tako poučujeta v žalski glasbeni šoli. Zato smo k pogovoru povabili vse tri. Skupaj tudi nastopajo kot družinski trio ali po dva člana v različnih kombinacijah in za uvodno »ogrevanje« so zaigrali, da je potem pogovor lažje stekel. Čutiti je bilo mogoče, da so tesno povezani, saj so se v odgovorih dopolnjevali. Seveda nismo mogli mimo vprašanja, ali sta otroka doma kdaj občutila pritisk, da morata igrati, ali sta imela na voljo tudi druge možnosti.

Sonja: To je bila čisto najina želja, sama sva se odločila za to.

Toni: Jaz sem se celo otroštvo videl kot košarkar. Ob koncu osnovne šole se je to spremenilo. Postopoma vzljubiš glasbo in ta postane del tebe.

Sta si že na začetku izbrala vsak svoje sedanje glasbilo?

Sonja: Že pri štirih letih in pol sem hotela v glasbeno šolo. Mama je pristala in me vprašala, kaj želim igrati. Všeč sta mi bila violina in

klavir in za pol leta sem hodila k pouku obeh. Pri klavirju sem znala že »luštne« pesmice, pri violini pa je bilo samo škripanje. Vsi so bili prepričani, da se bom odločila za klavir, a sem izbrala violino.

Ste sicer doma veliko poslušali glasbo?

Sonja: Mami nama je za lahko noč igrala in pela uspavanke ter pripovedovala svoje pravljice.

Marija: Doma v Sarajevu – sem iz učiteljske in športne družine – smo vedno prepevali in tudi koncertirali. Končala sem akademijo, in sicer teoretično-pedagoški oddelek, dolga leta sem tudi poučevala klavir in pevske zборе. Kitara sem začela igrati v času študija, a samo zato, ker je bilo treba dobiti oceno. Resno sem se začela z njo ukvarjati šele v Žalcu. Moje prvo glasbilo je bila harmonika. Igrala sem tudi tamburice, ker jih oče igra, resna srečanja z glasbo pa so bila ob klavirju.

Toni: Najprej sem začel igrati kitara, jo nato opustil, igral pozavno, ki sem jo tudi pustil, in se nato intenzivno ukvarjal s košarko. V osmem razredu so v glasbeni šoli odprli oddelek za tolkala in sem bil v prvi generaciji učencev. Sonja se je tudi vpisala, ker so potrebovali učence.

Sonja: A ne samo zato. Nama so bila všeč tolkala.

Marija, kaj je bilo krivo, da ste iz Sarajeva prišli v Slovenijo?

Marija: Ljubezen. Moj mož je Slovenec, to je bila morská ljubezen iz Makarske in še traja. Sam ni glasbenik, izhaja pa prav tako iz glasbene družine. Je pa odlični poslušalec. Vprašamo ga, katere skladbe našega tria so mu všeč, saj potem vemo, da bodo tudi drugim. Naš trio skuša približati klasično glasbo ljudem v prijetni obliki, tudi zasedba je takšna: marimba, kitara, violina. Igramo tudi kot duo, vsak z vsakim.

Sonja: Ni lepšega kot zaigrati z družino. Glasba širi določeno energijo in ko je ta energija med nami povezana, je najlepše.

Marija: Ko pridemo domov v Sarajevu, imam tam klavir, oče zagradi za bas, mama krasno poje. Igramo in pojemo vse vrste glasbo, ne samo klasiko. Nikoli nisem rekla, da se česa ne sme poslušati. Čeprav so mi lasje šli pokonci, ko je Toni poslušal havy metal, Sonja pa je bila čisto nora na zasedbo Green Day. Celó v Ljubljano na koncert sem jo peljala. Otroci morajo iti skozi ta obdobja, da si sami oblikujejo okus. Jaz sem rasla v Sarajevu z Bijelim dugmetom, Indeksi ... Veliko je krasne glasbe, od ljudske do vrhunske klasične, in v orkestrih igramo vse to.

Od prihoda v Slovenijo ves čas učite v Žalcu?

Marija: Leta 1981 sem se zaposlila, leto prej sem prišla iz Sarajeva. Moževa mama je živela v Grižah. Ko sem prišla tja, je bil to zame šok. Mož je delal na letalski akademiji v Sarajevu in ker nismo mogli priti do stanovanja, smo se preselili. V Sarajevu sem delala v šoli, kjer je v studiu snemala zasedba Bijelo dugme, vodila

sem uspešen zbor, bili smo zelo moderna šola. Vse to sem morala zapustiti in priti sem, kjer sem bila brez službe. Kandidirala sem celo za arhivarko v banki in so se mi vsi smejali. Nato sem vodila zbor v Grižah in so mi pevke pomagale dobiti službo v glasbeni šoli. Imam tudi srednjo šolo solo petja, na začetku sem poučevala harmoniko, blok flavto, leto sem vodila zbor, kjer je pela Andreja Zakonjšek kot solistka ... Iz Sarajeva sem bila navajena, da je bilo vedno veliko novega in da je bila ves čas akcija.

Sonja: Mama je danes med najstarejšimi v šoli, a največ dela ...

Sem slišala, da niste bili niti en dan v bolniški, ko ste se poškodovali ...

Toni: Bom jaz povedal to zgodbo. Leto in pol prej sem imel podobno poškodbo in sem bil tri oziroma štiri mesece odsoten, ona pa je šla naslednji dan v službo ...

Sonja: Ne samo v službo, ampak na tekmovanje. Zdravnika na urgenci je vprašala, če lahko gre, in jo je vprašal, ali ga zafrkava.

Marija: Po nesrečnem padcu sem imela počeni nadlahtnico in mišico. To se je zgodilo v ponedeljek, v petek pa sem morala biti na tekmovanju v Omišu s kitarško zasedbo Musica Alegria. Od bolečin nisem mogla spati. Najprej so me povili, da nisem mogla dihati, zato sem šla k drugemu zdravniku in ga prosila, da bi me drugače povili, da bi lahko dirigirala. Na koncu smo bili prvi in smo navdušili. Italijan v komisiji nam je dal sto točk in potem smo šli še v Italijo na tekmovanje in dobili specialno nagrado v profesionalni kategoriji. Kolegi v šoli so potem rekli: »Kako naj bi mi šli v bolniško, če Marija hodi polomljena po šoli!«

Sonja: Mama je postavila čisto nove standarde ...

Marija: Kar nekaj časa nisem mogla igrati in sreča je, da so moji otroci tako naučeni, da znajo sami.

Ste torej zahtevni do svojih učencev? Se je težko sprijazniti, da vsi niso tako predani glasbi kot vi, da imajo krize? Kako jih rešujete?

Marija: Včasih pridejo vsi »zateženi« k teoriji, ki jo tudi poučujem, češ koliko testov so pisali v šoli. Seveda jih poslušam nekaj minut in jih tolažim, da v življenje ne bo vse idealno, da so počitnice res kratke in da nato vsi učitelji »navalijo« s testi. Potem ko jih poslušam, še sama »navalim«.

Sonja: Od nas treh sem jaz najbolj stroga.

Marija: Ti si preveč stroga.

Kako se to kaže?

Marija: Še v kabinet ne smeš priti in je motiti med uro ...

Sonja: Delam na vso moč in tudi od otrok to pričakujem. Že od malega jih navajam, da je violina težka, da je treba vaditi, in imam res disciplino. Na začetku povabim starše zraven, da vidijo način dela in kaj pričakujem od njih in otrok.

Toni: Jaz delam bolj na prijateljski osnovi in mi uspeva, so pa posamezniki, ki to skušajo izkoristiti.

Sonja: Kriza pa pride, čeprav ne pri vsakem. Vendar jo skušamo skupaj prebroditi.

Toni: Vedno so na glasbeni poti prepreke, ki jih je treba odpraviti in iti naprej.

Je danes težko navdušiti otroke, so morda drugačni, kot sta bila vidva?

Toni: Treba je iti v korak s časom.

Sonja: Učnega programa se vsi držimo. Imam učence, ki jim je klasika zelo ljuba, a poleg tega delamo pri projektih, kjer igramo tudi popularno glasbo. In potem pri pouku

Marija: Veliko generacij sem poučevala, v zadnjih letih nimam solističnih čudežnih otrok, vendar v komorni igri odlično delujejo. Lani na mojstrskem tečaju mi je odlični beograjski kitarist rekel:

»Pri nas igrajo kitaro tisti, ki znajo.« Sem mu rekla: »No, pri meni pa tisti, ki ne znajo.« Imamo pač drugačen sistem kot oni, a nam vseeno uspeva.

Toni: V Srbiji so otroci veliko bolj skromni in so pripravljeni veliko več vaditi. Pri glasbi pa gre za trdo delo, brez vadenja ni nič.

So naši otroci malo razvajeni?

Toni: Nam se že pozna permisivna vzgoja in je treba drugače delati. Imamo pa precej boljše pogoje za delo kot v Srbiji.

Kako je sploh prišlo so ustanovitve prvih kitarških orkestrów?

Marija: V šolskem letu 1993/94 sem ustanovila orkester, ki je imel prvi resen solistični koncert leta 1999, ko smo v živo posneli zgoščenko. Imeli smo cel kup koncertov po Sloveniji in bila sem prepričana, da smo edini.

Potem se je izkazalo, da tudi v Ljubljani deluje orkester. Imela sem veliko energije, delovali so veliki in mali kitarški orkester, komorna zasedba Gitarissimo, v kateri so igrali najboljši ... V drugih šolah so imeli

tudi željo po ustanovitvi orkestrów, a niso imeli takšnih pogojev in ravnateljev kot mi. V učnem programu kitarških orkestrów ni bilo. Ugotovila sem, da bi se morali učitelji sestajati, da bi naredili kakšno večjo stvar. Takrat sem bila tudi podpredsednica Egte (Društva slovenskih učiteljev kitare) in sem imela vpogled v dogajanje. Sklicala sem sestanek in prišlo je petindvajset učiteljev. Prvo srečanje smo imeli v šolskem letu 2004/05 in smo se pogovarjali, kako ovrednotiti kitarški orkester, da bi bil enakovreden simfoničnemu, godalnemu, harmonikarskemu, tistim, ki so že bili v učnih programih šol. Nekateri so hoteli razvrednotiti naše igranje, češ da so to tamburice. Sama zelo spoštujem tamburice, zagrebška RTV ima celo orkester. Nikoli se nisem ozirala, kaj bodo drugi rekli.

Potem smo izpeljali prvo srečanje orkestrów, ki ga je posnela RTV in tudi vse naslednje. Navduševali smo drug drugega, si izmenjavali note, ki sem jih na začetku razdelila vsem. To se je tako razvilo, da imamo zdaj bienalna srečanja. Dosegli smo tudi, da so orkestri prišli v program rednega glasbenega izobraževanja. Pet let sem zbirala mnenja ravnateljev. Danes je to celo predmet na akademiji.

Očitno smo v vseh teh letih opozorili nase in leta 2012 smo bili prvič povabljeni na konferenco kitaristov JV Evrope, letos bo to sre-

Marija Alatič:
»Nikoli se nisem ozirala, kaj bodo drugi rekli, vedno grem naprej.«

čanje v Žalcu. Letos sem za 18. Guitar art festival v Beogradu sestavila propozicije za tekmovanje kitarških orkestrów. Prvič je bilo tam takšno tekmovanje in sem bila tudi v komisiji.

Odpirajo se torej nove stvari. Boste sploh lahko šli v pokoj?

Marija: Počasi se bom morala malo ustaviti. Kolegicam sem predala kitarški orkester, sama ves čas vodim komorno zasedbo svojih učencev Musica Alegria.

Toni: V družini pričakujemo, da se bo upokojila leta 2019, če nas ne bo presenetila.

Marija: Na koncu leta, ko sem utrujena od vseh projektov, si rečem, da ne bom več hodila toliko na tekmovanja in koncerte ...

Sonja: ... a potem naredi naslednje leto še več.

Marija: Letos smo imeli cel kup koncertov, tekmovanj, moj trio je bil zlat v Beogradu. To so lepi dogodki. Želim pa si, da bi ustvarila nekaj svojega, ko bom imela čas, ne samo da pišem priredbe skladb.

Sta vidva želela poučevati ali sta sanjala o solistični karieri? Vsak tudi ni primeren za učitelja, otrokom lahko naredi več škode kot koristi ...

Toni: Moja želja ni bila, da bi poučeval. Na začetku sem veliko nastopal, želel sem biti v orkestru. Igral sem v simfoničnem orkestru filharmonije in RTV. A ker ni bilo avdicij za redno službo, sem moral najti tovrstno zaposlitev. Ko sem se zaposlil v šoli, sem vzljubil ta poklic. Za vsakega klasičnega glasbenika pri nas je težko, če se želi samo s solo koncerti preživljati.

Marija: Drugje imajo tudi drugačen odnos do klasike. Ko enkrat padeš v ta pedagoški proces, se prednosti spremenijo.

Toni: Pedagoški poklic veliko da, ne samo vzame. Ni težko naučiti nekoga, ki kaže voljo in je nadarjen, težko je naučiti nekoga, ki je manj nadarjen, in to je zame največje zadovoljstvo ...

Marija: ... in to, da še vedno pridejo nazaj in pozdravijo, ne glede na to, kako oceno sem jim dala. Bila sem stroga, celo enko sem komu dala pri teoriji, nikoli jim nisem hotela omogočiti lažje poti, ker jim to nič ne koristi. Sina pa sem videla kot Jordana, Beno Udrih je bil njegov najboljši prijatelj.

Toni: Tudi sam sem se videl kot košarkar, a tudi pri tem športu je treba imeti veliko sreče. Finančno bi se mi zagotovo bolj splačalo, ampak ne obžalujem te odločitve.

Sonja: Jaz sem se za poučevanje zavestno odločila, pri tem sem vedno uživala. Že v gimnaziji sem imela nekaj učencev. Sem pa zraven igrala še v različnih sestavih in tako potešila željo po igranju.

Marija: Oba sta denar v času študija služila z igranjem v filharmoniji. V času vojne v Sarajevu so bili pri nas še moji starši in sestra z družino. Ko je Toni študiral, smo se trudili dobiti nazaj stanovanje v Sarajevu in oba sta vsak honorar namenila za dedka in babico. To dobrodelnost smo ohranili, za božič vedno igramo.

Sonja: Izbrali smo Dom Nine Pokorn Grmovje, kjer pristno pokažejo čustva, in vedno je lepo.

Marija: Vojna je terjala svoj davek, ni nam bilo lahko. Nikoli nismo imeli denarja, marimbo sem Toniju kupila, ko je zmagal na tekmovanju. Za vrhunsko violino sem prodala tri glasbila in si sposodila denar, ker sva z možem morala takrat preživeti še pet ljudi. Zgodba se je srečno končala, sestra je šla v Kanado, kjer ima lepo življenje, starši so še vedno živi in zdravi v Sarajevu, otroci pa so se naučili skromnosti, znajo ceniti, kar imajo.

Se vedno več finančnih težav ljudi kaže tudi v glasbenih šolah, ker je treba plačati šolnino, kupiti glasbilo?

Toni: V šoli imamo dobrodelne koncerte za takšne primere, da ne plačujejo šolnine. Iz leta v leto je več takšnih prošenj.

Marija: Nekateri niti ne pomislijo na vpis otroka, ker ne vedo, kako bodo vse to zmogli finančno in časovno. Prej je bilo to šolanje bolj dostopno.

Kje se vidva, ki sta mlajša, vidita čez nekaj let glede na negotovo prihodnosti glasbenih šol, saj se vsake toliko časa pojavijo predlogi o ukinitvi sofinanciranja države?

Toni Alatič: »Kot bobnar sem bil v zasedbah vedno zadaj in sem tudi zaradi deklet začel igrati kitaro, da sem bil bolj opažen.«

Sonja: Takšen sistem, kot je zdaj, je res kakovosten in če se ne bo obdržal, bo to velika škoda za otroke. Zato je tudi v tujini toliko dobrih glasbenikov z območja bivše Jugoslavije in Slovenije. Če bo treba, se bomo prilagodili. Sama sem se vpisala na študij naturopatije, a ne zaradi rezervne možnosti, ampak predvsem iz ljubezni do naravne medicine.

Toni: Jaz snemam, glasbeno ustvarjam tudi z drugimi glasbeniki, s sestro igrava ob različnih priložnostih, tako da ni bojazni, če se bo treba prilagoditi. Grožnje so vedno. Šolstvo je v prvi bojni liniji, ko gre za varčevanje.

Marija: Žalostno bi bilo, da bi bilo to izobraževanje namenjeno samo premožnim. Sicer pa sem optimistka in to sem prenesla tudi na otroka.

TATJANA CVIRN, foto: SHERPA

Sonja Alatič: »Učenka mi je enkrat napisala: »Učitelj se dotakne tvojega življenja za vedno.« S to mislijo delam. Otroci rastejo z nami in mi z njimi. Koliko vzamejo, je od njih odvisno, mi trije damo vedno največ od sebe.«

lažje delamo klasiko. Mogoče je malo drugače kot nekoč, a se da otroke motivirati. Seveda pa poiščemo lepo klasiko, poslušljivo ...

Bi bilo treba pri nas v glasbenem šolstvu kaj spremeniti? Nekateri menijo, da je preveč teorije.

Toni: Teorija je nujna, a je odvisno, kako se jo predstavi, pristop je pomemben. Večkrat moramo še potem pri pouku glasbila razlagati teorijo, ker učencem ni jasna. Tudi mi se prilagajamo, nismo klasična glasbena šola, kar se vidi že po glasbilih, ki jih včasih niso poučevali.

Kitara je precej priljubljena, kaj pa violina in tolkala? Lahko igrajo vsi otroci tista glasbila, ki si jih želijo?

Toni: Največ zanimanja je v šoli za klavir. Pri vpisu otrok pove, kaj bi igral. Pri meni vsi želijo igrati bobne, potem sčasoma spoznajo še ostala tolkala, ki jih niti straši ne poznajo.

Marija: V osnovnih šolah imamo promocijske nastope in je vedno gneča pri vpisu, tako da moramo nekatere celo odsloviti. Ministrstvo namreč ne dovoli tolikšnega vpisa. Posebnih čakalnih vrst za glasbila nimamo. Kitarški oddelek je drugi najštevilnejši v šoli, zahvaljujoč tudi vsem srečanjem orkestrów.

Se zgodi, da so tudi straši preveč ambiciozni, otroci pa ne igrajo z veseljem?

Toni: V svoji pedagoški karieri sem doživel že vse primere, tudi to, da otrok ni želel igrati in so ga starši silili, ali obratno.

Sonja: Nekoč sem dobila učenca, ki je trpel, ko je igral violino. Starše sem prepričevala, da to ni zanj, in jim nazadnje le dopovedala, da je bolje, da ga preprišajo h kateri drugi dejavnosti. Sicer pa imajo vsi moji učeni veliko veselja. Vsi trije se trudimo, da jih navdušujemo tudi tako, da jih odpeljemo še na kakšne koncerte, poltne šole ...

Toni Alatič: »Za ukvarjanje z glasbo ni nikoli prepozno. V šoli že imamo balet za odrasle, lahko bi imeli tudi učenje glasbil.«

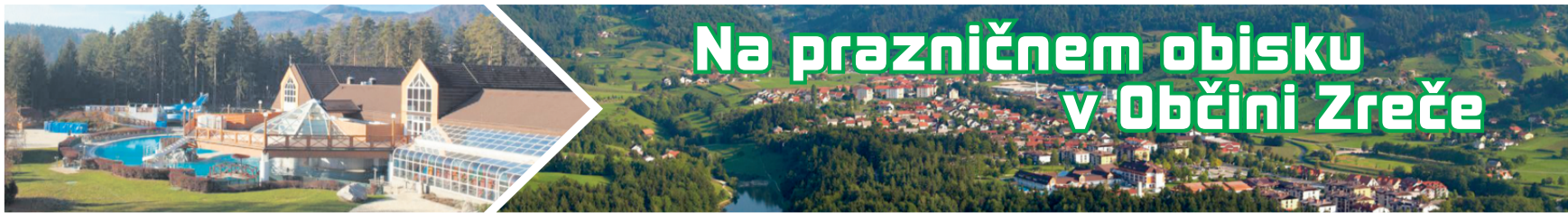
Sonja Alatič: »Z glasbo se da izraziti vsa čustva. Že samo poslušanje je terapija, kaj šele igranje.«

Marija Alatič: »Ko je bila Sonja majhna, je mož belil stanovanje sorodnikom na Dunaju in sva šli v park vadit. Naenkrat sva nabrali cel kup denarja.«

Sonja Alatič: »Takrat sem si prvo barbiko kupila ...«

Marija Alatič:
»Koliko mora narediti pedagog, da dobi otrok nekaj točk na tekmovanju, tega nihče ne vidi.«

Na prazničnem obisku v Občini Zreče

Zreče so med najprodornejšimi občinami

Intervju z županom Občine Zreče mag. Borisom Podvršnikom ob občinskem prazniku

Zreče so izrazito turistično-industrijska občina. Obe panogi se enakovredno razvijata in sta zmagovalna kombinacija. Turistična naravnost posredno vpliva tudi na visoko raven kakovosti življenja, saj so Zreče na 33. mestu med slovenskimi občinami.

Kaj je prednost vaše občine pred drugimi?

Ponosni smo na gospodarstvo, saj spadamo med najmočnejša gospodarska središča v državi, ki zaposlujejo precej več ljudi, kot imajo delovno aktivnega prebivalstva. Naše prednosti zagotovo predstavljajo slikovita pohorska pokrajina, izročilo in pridni, sposobni ter podjetni ljudje, kar je bo-

trovalo našemu bliskovitemu razvoju in dvigu standardov bivalne kulture. Povezovanje turizma in podjetništva je zmagovalna kombinacija, saj v občini ustvarjamo več kot 250 tisoč nočitev letno, kar nas uvršča tudi med močnejša turistična središča v Sloveniji. Pred kratkim smo ponovno prejeli tudi zlati certifikat po metodologiji zlati kamen podjetja Planet GV.

Katere so naložbene prioritete občine za domače in tuje investitorje?

Ker smo glede prostora relativno omejeni, snujemo večje prostorske širitve za svoja največja in tudi manjša podjetja, ki so tudi že zdavnaj preseglja meje naše občine,

saj imajo ali gradijo obrate tudi v drugih občinah. Trenutno imamo v občini na voljo tudi tri parcele za podjetnike za tri manjše obratovalnice. Pravkar zbiramo ponudbe za odkup.

Na kaj ste v turističnem smislu najbolj ponosni in kje vidite še skrite rezerve?

Ponosni smo na razvojne dosežke, saj smo turizem v sedemdesetih letih razvili dobesedno iz nič in pri tem dosegli zavidljivo raven. Želimo si predvsem, da bi v morebitnem postopku prodaje turizma našli odgovornega in močnega lastnika, ki bo kos razvojnim izzivom v turizmu.

Kaj bi spremenili v svoji občini, če bi lahko?

V občini poskušamo vsak dan spreminjati razmere na vseh razvojnih stebrih, na katerih temeljijo naša strategija in vizija ter operativni cilji. Predvsem si želimo kot ostale občine več razvojnih evropskih sredstev, predvsem spremembo operativnega programa za razvoj regij, kjer bi lahko začele občine tudi v tej perspektivi 2014-2020 črpati sredstva za konkretne projekte, predvsem za sisteme odvajanja in čiščenja ter tudi ceste, ki jim dajemo v Sloveniji premalo poudarka.

Kateri so največji izzivi občine?

Pravkar snujemo v turizmu projekt, v katerem bomo ponudili zanimivejše vsebine za obiskovalce iz širše regije.

Upam, da ga bomo v dveh, treh letih udejanjili. Kot izziv izpostavljam tudi močnejše mreženje in povezovanje turistične destinacije Pohorje-Rogla, kjer sodelujemo z občinami od Pohorja do Bohorja. Primer dobrega povezovanja je sosednji Vulkanland.

Zato si želim čim prej ustanovitev močnejših pokrajin, ki bi bile tudi boljši povezovalci občin in sogovorniki nasproti državi. Tako bi lahko resnično na podlagi sektorskih strategij in načrtov sistematično razvijali regije.

Trdim, da Slovenija močnejšega preboja in predvsem enakomernjšega razvoja ne more doseči brez te vmesne ravni samouprave, kar dokazujejo tudi sosednje države.

Ker imamo še relativno neokrnjeno naravo, pravkar v skupini šestih občin najožjega pohorskega površja dajemo pobudo ministrstvu za okolje, da bi pospešili projekte upravljanja najbolj občutljivejšega in najbolj obiskanega območja na približno pet tisoč hektarjih.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: arhiv NT

Po kriterijih certifikata zlati kamen se Zreče letos na podlagi 54 različnih razvojnih kazalnikov uvrščajo na 21. mesto v državi oziroma med 10 odstotkov najprodornejših občin. Zreče so slovenska občina, ki nameni največ proračunskih odhodkov za šport. Kot so pojasnili v podjetju Planet GV, ki je občini podelil certifikat zlati kamen, so investicije na področju športa sicer povezane s turizmom v občini, a posredno znatno vplivajo tudi na kakovost življenja prebivalcev.

Zlati, srebrni in bronasti grb občine Zreče

Zlati grb je prejel Stanko Krajnc za neprecenljivo vlogo pri ohranjanju in obnavljanju sakralne dediščine v krajih Skomarje, Gorenje in Resnik ter za velik doprinos k združevanju in ohranjanju dobrih odnosov med prebivalci na tem območju. Srebrni grb je prejela Marija Kovačič za dolgoletno aktivno delo v katoliškem kulturnem društvu, župnijski Karitas ter za uspešno vodenje kulturno-umetniškega društva Jurija Vodnika. Bronasti grb je za dolgoletno prostovoljno delo v krajevni organizaciji Rdečega križa in društvu upokojencev dobila Tatjana Kotnik. Priznanje občine je dobila Anka Slapnik.

... vse je v logistiki ... / it's all in logistics ... / alles ist in der Logistik ...

AVTOPREVOZ BORUT FIJAVŽ d.o.o.
family tradition since 1966
www.BORUTFIJAVZ.si

MASIVNE MONTAŽNE LESENE HIŠE

Hiše so grajene montažno iz predpripravljenih masivnih lesenih sten.

Prednosti ENLES hiš so:

- 100 % naravna gradnja brez lepil in kemikalij
- les se zaradi križne vezave ne poseda ali poka
- potresno med najvarnejšimi hišami
- ekonomična gradnja
- visoka kakovost bivanja
- nizka toplotna prevodnost
- hiter potek gradnje
- pozitivni učinek na okolje zaradi skladiščenja CO²

PROFILIRAN LES

- ladijski pod
- opaž
- brune

ŽAGAN LES

- les za ostrejša morali
- »late«
- deske

Enles d.o.o., Breg 2a, 3214 Zreče, 041 454 738, www.enles.si, info@enles.si

»Življenje sem zajemal z veliko žlico in ni mi žal«

Adi Drame je ponosen Zrečan, ki rad razkazuje lokalne znamenitosti

»V Zrečah smo lahko ponosni na svojo zgodovino, saj imamo kar tri gradove – Freudenberg, Lušperk in Jamnik. Njihovega nekdanjega pomena se zavedamo šele v zadnjih letih. Žal mi je, da se nihče ne potruži, da bi okolico teh gradov očistil in gradove na zanimiv način predstavil turistom,« je bil takoj na začetku pogovora ponosen na svojo zgodovino turistični vodnik Adi Drame, a ob tem kritičen, da se občani premalo »pobrigajo« za svoje korenine.

Dobila sem namig, da je 75-letni Adi Drame tista oseba, ki mi bo največ povedala o zgodovini in življenju v mestu pod Pohorjem. Ko sem preden postavila diktafon, da bi čim bolj ujela njegove besede, sem se lahko le zleknila na stol in se prepustila nalivu besed. Že na začetku pogovora sem začutila njegovo povezanost s krajem. V otroštvu je namreč živel v nekdanjem zreškem dvorcu žičkih kartuzijanov, ki je bil sezidan leta 1718, a so ga kasneje podrli in na njegovem mestu postavili orodjarsko podjetje. Iz njegovih besed je bilo mogoče čutiti, da mu to ni prav. A kljub vsem kritikam mesta je po vsaki poudaril, da je nad Zrečami navdušen.

Žlahтна življenjska šola

Neverjetno zanimiv način pripovedovanja ima »od doma«. »Doma sem imel žlahtno šolo za življenje. Dedek, ki je v te kraje prišel iz Sorice, je bil logar. Naučil me je vse o življenju v gozdu. Kasneje sem obiskoval nižjo gimnazijo v Vojniku, kjer sem imel

Branje različnih knjig je Adiju Drametu širilo obzorje, zdaj to znanje rad deli z drugimi.

najboljše učitelje, ki so mi dali veliko splošnega znanja. Obiskoval sem gradbeno šolo, a je žal nisem končal. Ker sem bil štipendist Tovarne kovanega orodja Zreče, sem dobil delo v pisarni kovačije. To obdobje sedmih let mi je zelo priraslo k srcu in z Zrečami sem se še

bolj povezal. Upam si trditi, da me je življenje izzvalo, jaz pa sem užival v njem.«

Magnet, ki privlači turiste

Rad je prebiral knjige, še posebej tiste o gradovih. »Kako sem požiral dedove besede o zgodovini Slovencev. Govoril je, da je bila Marija Terezija mati Slovencev, da smo s splošno šolsko obveznostjo dobili tudi šolo v slovenskem jeziku. Vse me je zanimalo.« Široko znanje je nato predajal turistom na recepcijah hotelov v Zrečah, Rogaški Slatini, na Dobrni in Gorenjskem. »Dobro govorim nemško, malce tudi italijansko in angleško. Veste, turistov ne zanimajo zgolj gola dejstva, potrebujejo nekaj ocvirkov. Malenkosti, ki so se zgodile, lahko postanejo velike zgodbe. Rad imam ljudi. Všeč mi je, da jim tako dobro predstavim kraj, da pridejo vedno znova sem. Brez lažne skromnosti lahko povem, da so pogosto prihajali v določene hotele prav zaradi mene.« Adi je dodal košček kritike, da je sodobni turizem preveč lokalno usmerjen. »Sodobni turistični delavci premalo gradijo turizem od Pohorja do Bohorja. Veste, gostu niso dovolj samo kopanje in masaže v našem hotelu. Želi videti več in dlje od Pohorja.

»Upam si trditi, da me je življenje izzvalo, jaz pa sem užival v njem.«

Želi videti še ostali del spodnje Štajerske.«

Mladosten starostnik, ki je ves čas pogovora pozdravljal mimoidoče v različnih jezikih, priznava, da je rasel v drugačnih časih in da je življenje zajemal z veliko žlico, zato ga toliko bolj moti sodoben neoseben način življenja. »Danes ni več osebne družbenje. Nekoč so v zreške hotele hodili na ples. Zdaj je malo osebnega stika in smo v takšni nori tekmi za materialne dobrine, da pozabimo na prijaznost. Včasih je nekaterim tako hudo reči le prijazen dober dan!«

Zlato na Pohorju

Osebe, ki krojijo zreški turizem, po njegovem mnenju niso kompetentne. »Zreče so energetske pozitivne kraj. Imamo veliko stvari, ki jih lahko pokažemo. Pohorje je posebno po flori in favni. Imamo štiri vrste granita, marmor. Ali veste, da najlepši primer spomenika iz marmorja v enem kosu stoji na Ptuj? Orfejev spomenik je iz pohorskega marmorja. Da ne govorimo o skrilavcu, kamnu, ki se sveti kot zlato. Od vsega tega bi lahko dobro živeli in Zreče si zaslužijo primerno vodenje.«

Drametu je najljubši kraj Gorenje, od koder je lep pogled na Dravinjsko dolino in številne cerkve v okolici. »Krajanji so dobro unovčili turizem in kmetijstvo ter od tega lepo živijo.« Hudo pa mu je, da njegovi krajanji ne poznajo bližje okolice. »Zakaj si vsi želijo na dopust na Jadran? Koliko Slovencev pozna lepote svoje domovine? Veste, koliko Zrečanov ne ve, kje je Pavlakova jama, ki je tukaj v bližini?«

Trmast Pohorec

A za konec pogovora sva morala reči kakšno o znamenitih osebnostih Zreč. Hitro je pomislil na pokojnega Marjana Osoleta. »Bil je izjemen gospodarstvenik, bil je glavni direktor Uniorja in pobudnik

Poznate naselje Nune pod Pohorjem? Od kod ime?

V Studenicah pri Poljčanah je bil stoletja nazaj samostan. Nune dominikanke, ki so živele v tem samostanu, so bile lastnice gozda pod vrhom Pohorja. Ta prostor zdaj nosi ime Nune.

Adi je žalosten zaradi slabega poznavanja Slovencev o lepotah in zgodovini svoje domovine.

turizma na Zreškem Pohorju. Žal je v njegov spomin postavljena le plošča na starem hotelu na Rogli. Brez zadrege bi ga lahko večkrat omenili.« Dobre besede je imel tudi o nekdanjem županu Jožetu Koširju, a mimo politika dr. Milana Brgleza pri omembah pomembnih Zrečanov ne gre. »Spominjam se njegovega očeta, ki je bil poštar. Veste, Brglez ima vse lastnosti pravega Pohorca. Je klen, odprt, trmast, študiran in za tem, kar meni, da je prav, tudi stoji.« Na provokativno vprašanje, kakšen je pravi Pohorec, se je Adiju zasmjalo in v pohor-

skem narečju je nadaljeval. »Pohorc je priden, ima reden »siht«, ima doma dva hektarja zemlje, nekaj sadja in gozda. Ima pa tudi eno slabo lastnost. Raje bo samo krompir jedel, da bo imel nekaj več kot so-sed. To je ena posebna »sorta športa« ta »favšija«. Če nimaš dobrega avta in hiše, nisi nič.« A sva se strinjala, da se s podobnimi lastnosti kitijo tudi nekateri Slovenci iz ostalega predela države. Če naju čas ne bi lovil, bi lahko govorila še kakšno uro o Adijevi ljubezni do kristalov in mineralov.

BARBARA GRADIČ OSET

Foto: GrupA

ZI LES

PERFECT WOOD LINE
Mizarstvo po vaši meri

Naj vaš dom izžareva toplino in domačnost.

ZI LES
proizvodnja in trgovina lesenih izdelkov,
PRIMOŽ ZIDANSEK s.p.
Gabrovnje 2
Dobrovlje - Zreče 3214
GSM: 031 893 717
E-Pošta: primoz.zidansek@gmail.com

LESENO STAVBNO POHIŠTVO
okna, vhodna vrata, notranja vrata, balkonska vrata in stopnice

IZDELAVA POHIŠTVA
spalnice, dnevne sobe, jedilnice, kuhinje, vgradne omare

RAZREZ LESA IN IZDELAVA
lepljencev, namenjenih visokim ali nizkim obremenitvam

ZI LES proizvodnja in trgovina lesenih izdelkov.

MI SMO TU ZA VAS IN SE ŽE VESELIMO SODELOVANJA Z VAMI!

Invalidnost lahko pripelje tudi do roba preživetja

Stran od oči javnosti zgodbe invalidov, ki živijo v pogojih, ki niso vredni človeka

Ko človeka prizadene invalidnost zaradi bolezni ali poškodbe, se mu sesuje svet. Začeti je treba na novo, če je to sploh možno, a za večino invalidov je največkrat najhujša borba z vsakdanjostjo. Ta je lahko kruta in z vso svojo grozljivostjo se kaže tudi v revščini in stiski, ki veliko invalidov pahne na rob preživetja. »Žalostna sem, ker nekatere zaradi invalidnosti ovirane osebe živijo v pogojih, ki niso vredni človeka. Za to tisočletje niti približno,« pravi Dragica Mirnik, predsednica Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje.

Daleč od oči javnosti, ki pogosto nima realne slike o tem, s čim vse se morajo soočiti invalidi na robu družbe, se dogajajo boleče zgodbe posameznikov in njihovega trpljenja. Te zgodbe se dogajajo med nami. V naši sredini.

Ko se orosi oko

Ženska, priklenjena na invalidski voziček, si za kosilo ne more privoščiti mesa. Na jedilniku sta redno le krompir in solata. Pozimi je bila v stanovanju v bundi, saj je bilo ogrevanje predrago. Topla voda? Le če si jo je pogrela na štedilniku. Grelec že dve leti ne dela. Denarja za popravilo ni.

Starejši invalidni gospod je preteklo zimo preživel pod eno odejo. Ko je moral v klet po drva, je – verjeli ali ne – porabil uro, da jih je prinesel do svojega stanovanja. Stopnice komaj premaguje.

Invalidka ima doma muco. Sosedje pogosto zavijajo z očmi, češ, »le zakaj ima še mačko«. Zato, ker je ta muca edina stvar, ki ji v težkih dneh nariše vsaj malo nasmeha na obraz.

Moški, ki težko skrbi zase, je dobil v dar dvojne hlače, saj je imel le eno staro trenirko, v kateri je preživel dneve in noči. Darila je bil izjemno vesel, vendar je ene hlače dal Mirnikovi, ki mu jih je prinesla, nazaj. »Glejte, jaz imam dvojce zdaj čisto dovolj. Te druge hlače dajte komu, ki jih morda še potrebuje ...« je dejal. Revščina. Skromnost. In kljub temu skrb za sočloveka. Zgodbe, ki orosijo oči. Zgodbe z našega območja.

Včasih pomaga le pogovor

»Tem ljudem je nerodno, ne povedo in ne tarnajo, kako hudo jim je,« razlaga Mirnikova. V času, ko družba govori o nujnosti zdrave prehrane in zdravem načinu življenju, se zdi, kot da je te ljudi zaobšla in pozabi-

Odnosa do invalidov v slovenskih podjetjih ne smemo kritizirati na splošno, pravi predsednica Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje Dragica Mirnik, a kljub temu splošno stanje ni dobro ne v zasebnih podjetjih ne v javnem sektorju. »Včasih je bil položaj invalidov boljši, še posebej kar se nadomestil tiče v primeru štiriurnega delavnika. Na področju položaja invalidov je naredila Slovenija korak nazaj kljub varovalkam, ki naj bi jih ščitile. Vedno se ustavi pri denarju.«

la nanje. »Tu ni obrokov, kot smo jih vajeni vsi. Ti ljudje ne poznajo tega. Ker si ne morejo privoščiti. Vedno, ko odhajam z obiska od teh ljudi, me boli,« dodaja Mirnikova.

V društvu so se zato letos odločili, da bodo v prvi vrsti tem ljudem še bolj pomagali. V Štorah so odprli poseben prostor, shrambo, kjer vodstvo društva zbira oblačila, obutev in stvari, ki jih ljudje ne potrebujejo več, tudi plenice za starejše, podloge in bergle. Pod vestnim nadzorom nato te stvari donirajo tistim, ki jih potrebujejo. Mirnikova ve za vsako stvar, komu je bila podarjena in s kakšnim namenom. Toda opaža, da materialne stvari niso vse. »Včasih tudi materialne dobrine ne morejo odtehtati lepe besede, pogovorov,« doda.

Pot do revščine

Položaj invalidov je v Slovenji težak. »Če niti vsi zdravi ljudje nimajo služb in denarja za preživetje, pomislite, kako je šele invalidom. Invalidnost lahko doleti vsakogar od nas in ko si zdrav, ne razmišljaš o boleznih ali poškodbah,« pravi sogovornica in niza hude stiske ljudi, ki jim je invalidnost obrnila življenje na glavo.

evri težko preživeti. Zakaj? Ker za poplačila vseh stroškov potrebujejo denar še za določena zdravila, če pa so gibalno omejeni in nimajo prevoza, nastajajo stroški z urejanjem prevoza. Nekateri potrebujejo tudi terapije, a jih vseh ne morejo dobiti na podlagi zdravstvenega zavarovanja ... Ni lahko,« pojasnjuje predsednica medobčinskega društva delovnih invalidov.

»Najbolje, da prekinemo sodelovanje«

Invalidi se znajdejo v stiski, ki je družba pogosto ne razume. Če se invalid ne odloči za poklicno rehabilitacijo, to ne pomeni, da ne želi delati, pravi Mirnikova.

»V praksi se dogaja, da nekoga prestavijo na drugo delovno mesto, mu ga prilagodijo, vendar ne razumejo, da je oseba v nesreči zaradi poškodb utrpela tudi druge posledice, ne samo fizične. Na primer neka gospa je dobila poškodbo glave, spomin ji ne služi, tako kot bi moral. In zato je imela tudi na novem delovnem mestu težave in je bila pogosto bolniško odsotna. Poleg tega je potrebovala še nadaljnje terapije. Potem so se pojavile izjave, da je veliko odsotna in da bi bilo najbolje, da bi ji prekinili sodelovanje,« dodaja sogovornica. »Varovalk

je kar nekaj v sistemu, vendar vse največkrat popustijo, ko se govori o denarju. In za podjetja je dobiček pač pomemben. Včasih smo še lahko rekli, da je invalid zaščiteno, danes pa ne več,« še omeni.

»Pred leti smo imeli primer članice, ki je bila na invalidskem vozičku in je bila sposobna delati na istem delovnem mestu kot pred invalidnostjo, vendar je v službi prihajalo do šikaniranja, ker je bila enostavno moteča v delovnem okolju, kar je žalostno,« omenja Mirnikova.

Stres namesto motivacije

Vse to na človeka vpliva negativno tako psihično kot fizično. Namesto da bi ga služba, če jo lahko obdrži, motivirala, ga potre. »Nekatere delodajalci sicer zaposlijo invalide za nekaj mesecev, tudi preko javnih del. Ko človek dobi določene izkušnje, sledi prekinitev pogodbe in je spet na začetku. Invalid je brez službe prizadet,« pravi Mirnikova. Dogaja se, da se invalidi, če službe ne najdejo, odločijo tudi kdaj za delo na črno. »Življenjska situacija jih prisili. To je razumljivo, čeprav ni pravilno. Toda preživeti morajo,« doda.

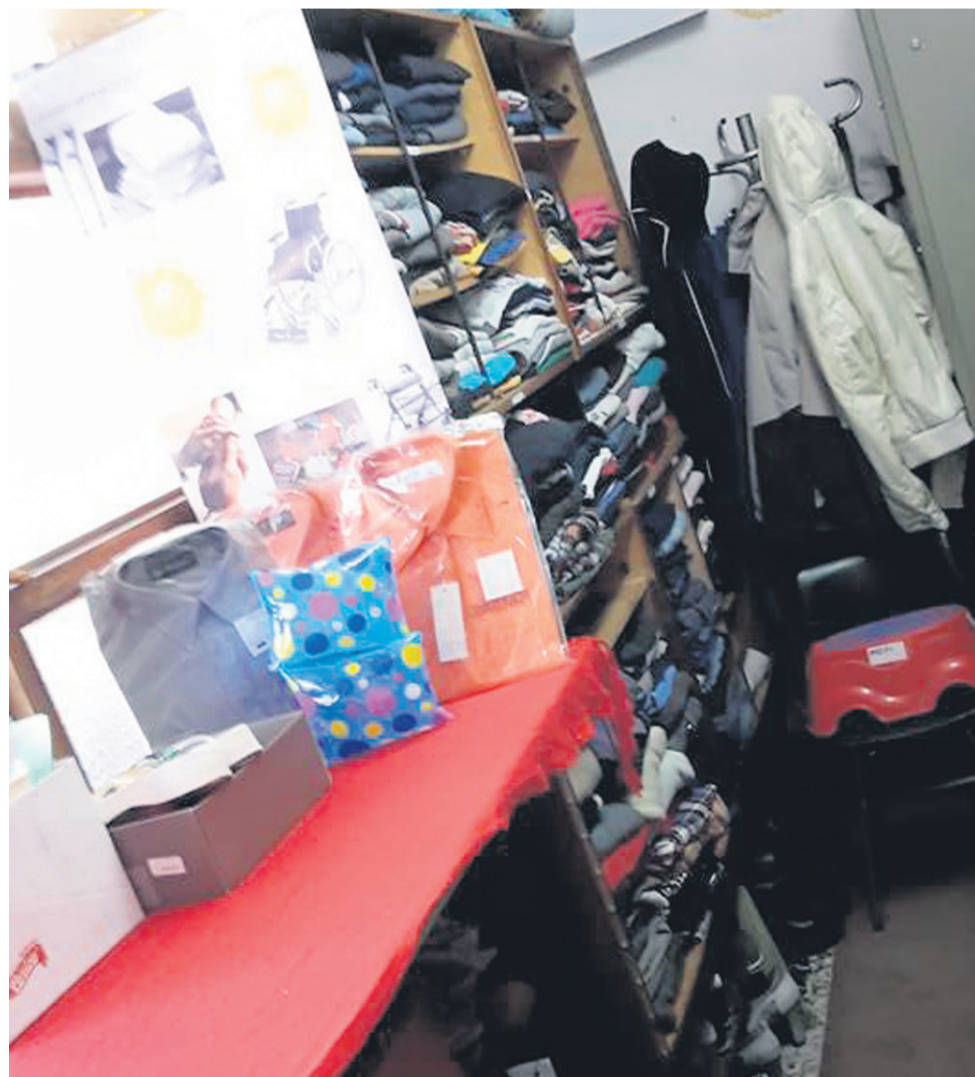
Društvo tu opravi ključno vlogo. Invalidom pomaga pri socializaciji, usmerja-

nju do nasvetov za določene primere, tudi pri urejanju pravne pomoči. Ljudje s statusom invalida so namreč pogosto žrtve pri kršitvah delovne zakonodaje in Mirnikova pravi, da se redki odločajo za prijave ali ukrepanje. Zakaj? Ker tako ali tako nimajo denarja, ker ga potrebujejo za zdravljenje, a tudi voljo izgubijo. »Vedo, da papir prenese vse in da je na papirju vse lepo in prav. V praksi je drugače. Ne zaupajo več v sistem in ne verjamejo, da se bo nekdo zanje zavzel maksimalno.«

Zaradi negativnih izkušenj izgubijo upanje že na začetku. Tudi pri iskanju službe. »Ko se pogovarjam s člani, mi zaupajo, da pošiljajo prošnje in prijave. In čeprav ustrezajo pogojem, jim večina delodajalcev ne odgovori niti jih ne povabi na razgovor. Zato izgubijo voljo. Brezvoljnosti, nezaposljivost, pomanjkanje denarja še dodatno vplivajo na slabšanje zdravstvenega stanja,« omenja sogovornica.

Ti ljudje dejansko živijo v stresu. »Namesto da bi jim bila služba v veselje, ne vedo, ali jo bodo dobili, tisti pa, ki jo še imajo, ne vedo, ali jo bodo jutri še imeli ali jih bo čakala prekinitev delovnega razmerja,« navaja sogovornica.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Medobčinsko društvo delovnih invalidov Celje si je ravno ta teden uredilo v Štorah poseben prostor za podarjene stvari, ki jih potem donirajo v prvi vrsti invalidom, ki živijo v hudi revščini. Foto: MDDI Celje

Atelje s pogledom na kozjansko krajino

Na obisku pri umetnici Poloni Kitak

Polono Kitak likovno ustvarjanje spremlja že od otroštva, a intenzivno slika zadnjih petnajst let. V Tednu ljubiteljske kulture, ki se je končal pretekli konec tedna, je svoj atelje, ki ga ima v hiši v osrčju Kozjanskega, odprla vsem, ki mislijo podobno – da je umetnost univerzalni jezik in lepota, ki povezuje.

Pot na Kozjansko zahteva čas, a ne zato, ker je vožnja do tja precej ovinkasta in dolgotrajna, ampak predvsem zato, ker pogledi na hribovito zeleno pokrajino in vonj po košeni travi zahtevajo več kot le kratek postanek. Polona Kitak v tej pristni naravi pogosto najde navdih za slikanje. »Motivi so lahko podobne krajine, krajinske arhitekture, prizor na odru, človeška figura ali samo podrobnost. Možnosti je neskončno, tem nikoli ne zmanjka,« je prepričana umetnica, žena in mati treh otrok, ki jo vedno umetniško navdihujejo. »Ko sta bila še najstarejša doma, je bilo veliko petja in igranja na klavir. Letos jeseni bo odšla še tretja, in sicer študirat v Ljubljano. Izgubila bom še en navdih oziroma ga bom morala iskati ob koncih tedna.«

Slikanje in literatura

Tako kot v glasbi najde navdih tudi v literaturi. Pred kratkim je opremila haiku poezijo s svojimi likovnimi dodatki. Interpretacijo dvajsetih haiku pesmi Alenke Zor-

man, ki v vsebinskem smislu prinašajo vtise z ljubljanskih ulic, je prevedla v likovno govorico. »A ne kot dobesedno ilustracijo, ampak kot impresijo, kot osebno doživetje, porojeno ob zapisanem, kot avtorsko intimen ustvarjalni odziv,« je ob razstavi zapisala umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn. Poleg slik je ustvarila še sedem visečih plastik. Literatura jo izjemno privlači, z ilustracijami je opremila literarni zbornik. Pred trinajstimi leti je ilustrirala svojo slikanico Velike punce. Literatura ji je že od nekdaj blizu, še posebej poezija, zato si želi, da bi slikarsko opremila svoje literarne izdelke in jih izdala v knjižni obliki.

Polona rada eksperimentira. Kot poudarja, je to nekaj, ker je pridobila s svojim poklicem. Študij tekstilne tehnologije jo je okužil s pestrostjo barv in z zapletenostjo tkanin ter jo spodbudil, da še bolj kreativno razmišlja. S podiplomskim študijem barvne metrike je spoznavanje teorije barv samo še nadgradila. Delala je v zdaj že propadlih tekstilnih podjetjih, kot sta bili Metka in Mont, in ko je izgubila službo, se je še andragoška izobrazila. Kot organizatorica izobraževanja odraslih je vodila mednarodne ustvarjalne delavnice. Kot članica več likovnih društev se je ves čas izobraževala na različnih delavnica priznanih slovenskih akademskih slikarjev.

Barvice in tempere od otroških dni

Vedoželjnost in slikanja jo žene ta že od otroških dni. »Že kot otrok sem ves čas risala in dobivala državna priznanja. Kasneje sem slikala tudi na gimnaziji. Živela sem v dijaškem domu in se družila s prijateljico, ki je hodila na slikarska izobraževanja. Srkala sem znanje, ki ga je prinašala domov. Skupaj sva risali portrete, kasneje sem se tudi med študijem v Ljubljani družila z dekleti, ki so študirale slikarstvo. Včasih mi je malce hudo, da nisem izbrala bolj umetniškega študija, a sem na študiju tekstilne tehnologije še bolj spoznala pestrost barv.«

Narava je mojstrica barvanja

Njene slike, predvsem abstrakcije, so preplet barv, zato o najljubši barvi težko govori. »Raje bi govorila o sozvočju barv, njihovem kontrastu, komplementarnosti – kot jo najdem v rdečih cvetovih sredi zelenih trav ali z njo abstraktno izrazim misel, pojem, družbeno dogajanje. Narava je vsekakor nezmotljiva mojstrica barvanja. Od kar sem ji zaradi selitve bližje, so moje barve na platnu tudi »sezonske«, nekako spremljajo letne čase.«

Ko ustvarja, je ves dan ni iz ateljeja, ki ima res neverjeten pogled na okoliške hribe. »Najprej si pripravim podlage in potem nadaljujem. Vedno slikam podnevi, ker potrebujem naravno svetlobo. Ko sem kot tekstilni inženir primerjala barvne odtenke, sem to lahko počela le pri dnevni svetlobi. Le takrat so barve prave.«

Ko Kozjansko ni dovolj

A Kozjansko je včasih premirno okolje, ki ne nudi dovolj vzgibov za slikanje. Prav zato je pred leti ustanovila društvo Pejsaž s sedežem v

»Lepo mi je, ko se zavem, da se nekdo ob moji umetninah dobro počuti.«

Motiv Polonine slike na potiskanem blagu

Ljubljani, da bi jo obiski prestolnice navdahnili in bi lahko povezovala mestno in podeželsko okolje. »Tukaj je še preveč miru, pogrešam potovanja, potrebujem nove izkušnje. Pred dvema letoma sem bila na vulkanskem otoku Lanzarote in po prihodu domov je nastala serija slik.«

Slikanje ni samo sebi namen, malce žalostno dodaja Polona Kitak, ki si želi, da bi lahko od slikanja in umetniškega izražanja tudi živela. »Slike se ne prodajajo, a ker želim priti strankam nasproti, tudi cenovno, na svoji spletni strani številne originalne slike ponujam v »print« obliki za nižjo ceno. Včasih težko ločim original od kopije.« Umislila si je celo projekt tiskanja slik na blago. A da bi projekt res uspel, bi potrebovala modno oblikovalko, ki bi njene izdelke uporabila za modne kreacije ali bi naredila kolekcijo za dom. Bi namesto slike na steni imeli pregrinjalo za posteljo ali bi kombinirali oboje?

»Idej mi res ne zmanjka, a vse se ustavi pri uporabnikih. Ker se cenovno ne moreš primerjati z industrijskim oblikovanjem, ostane pri idejah. Mislim, da ni pravi čas za slikanje. A to rada delam in me žene naprej, a na prste ene roke lahko naštejemo, kdo od slikanja dejansko živi.« Če imaš v sebi ustvarjalni nagon, ga moraš sprostiti, četudi od slikanja ni velikega dobička. »Zelo lep je občutek, da moje slike krasijo številna gospodinjstva, tudi v tujini. Lepo mi je, ko se zavem, da se nekdo ob moji umetninah dobro počuti.«

Polona je razstavljala na že več kot dvajsetih samostojnih razstavah in tudi na številnih skupinskih razstavah. Pripravlja se na večjo razstavo, ki bo naslednje leto v Kvartirni hiši v Celju. Tema še ni določena, mogoče so ji navdih ponudili obiskovalci, ki so konec tedna obiskali njen atelje.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA

Polona vedno slika ob dnevni svetlobi

Če imaš dovolj, moraš tudi deliti

Tako razmišlja Celjan Aleksander Milanez, ki bo v soboto ponovno praznoval rojstni dan z dobrodelno noto

Rojstnodnevna praznovanja so lahko vseh vrst. Takšno, ki je res nekaj posebnega, si je leta 2003 zamislil Celjan Aleksander Milanez. Takrat je slavil abrahama in razmišljal je, kako bi drugače zastavil jubilejno zabavo, kako bi naredil nekaj boljšega. Prebral je zapis o dobrodelni akciji, v kateri so zbirali denar za otroke, in se odločil, da bo tudi sam poskusil nekaj podobnega. Veliko praznovanje na letališču Levec je bilo res uspešno, saj je približno sto udeležencev takrat zbralo tri tisoč evrov, s katerimi so pomagali štirim družinam iz severovzhodne Slovenije. Sandiju, kot ga kličejo prijatelji, je to dalo zagon za pripravo tovrstnih praznovanj tudi v naslednjih letih in v soboto bo na svojem domu v Trnovljah že petnajstič gostil številne prijatelje in sorodnike, ki bodo prišli na zabavo z dobrodelno noto.

Namesto da bi sam dobival darila, ki jih v bistvu ni potreboval, je v minulih letih zbral približno 26 tisoč evrov in osrečil približno 40 družin oziroma njihovih otrok v občinah Celje, Vojnik in Štore. »Ni veliko zabav, kjer se dobijo prijatelji in naredijo nekaj dobrega,« pravi in priznava, da mu to veliko pomeni. Letos bodo pomagali

»Po zabavi sem zelo utrujen, a če vidim, da so gostje zadovoljni in da je prispevkov dovolj, mi ni težko.«

Med kandidati za prejemnika celjskega občinskega grba je bil letos tudi Aleksander Milanez, vendar očitno ni prepričal komisije. Morda kdaj drugič.

fantu in deklici iz dveh družin, ki živita v skromnih razmerah. Oba potrebuje ta posteljo, računalnik, pisalno mizo in še kaj.

Denarja ne daje

Pri akciji vsa leta sodeluje Bojan Ploj iz Dobrodelnega zavoda Žarek, ki s pomočjo centra za socialno delo predlaga obdarovance in opravi ogled pri družinah. Po zabavi jih obišče tudi Sandi in se glede na to, koliko denarja zberejo, odloči za nakup stvari, ki jih otroci potrebujejo, ali za ureditev kakšnih stvari v stanovanju. »Nikoli ne dajem denarja. Delam namreč za otroke, ne za njihove starše, ki so tudi včasih krivi, da so otroci v težki situaciji,« je odločen Milanez. Da je denar dobro izkoriščen, tudi ko gre za posege v stanovanjih, ni dvoma, saj je Ale-

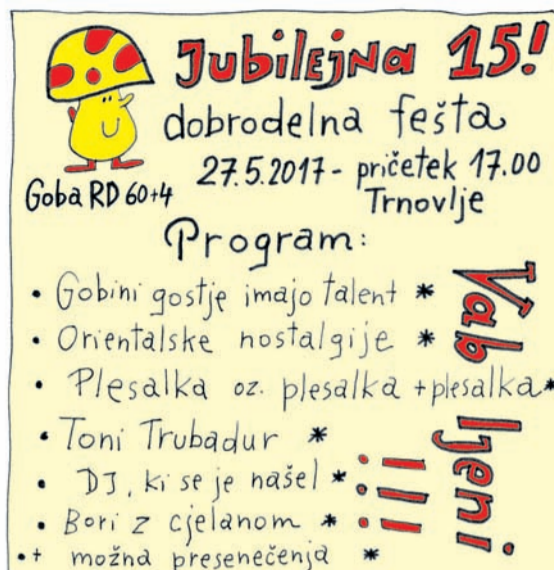

Aleksander Milanez ob lanski rojstnodnevni torti

»Mama od nekdanjega pomaga eni družini, verjetno imam to dobrodelnost po njej in upam, da jo prenašam tudi na svoje otroke.«

Na zabavi imajo otroci svoj ustvarjalni kotiček.

Vabilo za letošnje praznovanje je oblikoval Bori Zupančič.

ksander gradbeni izvedenec in cenilec, zato ga nihče ne more peljati žejnega čez vodo, ko gre za tovrstna dela.

Aktivno življenje v dobri družbi

Ker je očitno človek, ki ima rad družbo in pestro dogajanje, so bile njegove rojstnodnevne zabave znane že v študentskih časih, nato je vrsto let praznoval ob Šmartinskem jezeru, ko pa zaradi vojne leta 1991 to ni bilo mogoče, so se praznovanci selili k njemu domov ob Hudinjo. Poznajo ga številni. Vrsto let je bil zaposlen v Mestni občini Celje kot vodja naložb in ko ni bilo več velikih gradbenih izzivov, je šel na svoje. Pravi, da je s tem odpadlo tudi nekaj gostov na njegovih praznovanjih, ki so prihajali očitno le zaradi njegovega položaja. Ostali so pravi prijatelji in teh ne manjka niti iz vrst njegovega športnega udejstvovanja, kjer je še vedno zelo aktiven in v dobri formi. »Najprej sem košarkar. Že 45 let igramo skupaj, včasih smo bili ekipa Pikapolonic, Bori Zupančič je bil eden od tvorcev ekipe. Dal mi je tudi ime Goba, ker sem manjši in so gobe bolj pri tleh. Sem še edini od starih, ki še igram. Dobimo se vsak ponedeljek. Imamo celo tekme z Beograjčani, ki so približno 20 let mlajši. Vili Einspieler jih je organiziral, ko je bil dopisnik Dela v Beogradu.« Sandi rad igra tudi tenis, sicer pa v toplih dneh večino poti opravi na kolesu in tudi tako skrbi za razgibanje. O upokojitvi ne razmišlja: »Zakaj bi šel? Imam še mlade otroke in dobro mi gre v poslu.«

Od opreme do računalnika

Da je treba v takšnem primeru del zasluženega podariti tistim, ki so manj uspešni in srečni, se mu zdi neke vrste moralna obveza. »Cenim nekatere super bogataše, ki delajo dobrodelno. Malo sicer blefirajo, a nekaj vendarle dajo. In to, kar mi zberemo, je naš mikro prispevek.« Posebej tenkočuten je, ko gre za otroke. Ko se spomni prve donacije nekje v

Slovenskih goricah, se mu še vedno orosijo oči. »Ko vidiš te otroke, te res stisne pri srcu, to je taka revščina...« Kasnejše pomoči je Milanez razdelil v Celju, Štore in Vojniku.

Med najuspešnejšimi akcijami je zagotovo tista, ko je z zbranimi prispevki pomagal družini, ki je dobila neprofitno stanovanje, a ga ni mogla prevzeti, ker je imela stare dolge. Zdaj živi v lepem stanovanju v bloku. Mladi mami z otrokom so lahko opremili sta-

»Lani je bila v času mojega praznovanja finalna tekma lige prvakov in nekateri niso imeli časa za druženje. Letos te bojazni ni.«

novanje in kupili nekaj gospodinjskih aparatov, drugi mami s štirimi otroki so zamenjali del pohištva, ker je bilo obstoječe neprimerno za majhno stanovanje. Materi samohranilki z dvema otrokoma, od katerih ima eden cerebralno paralizo, so lahko pomagali tako, da so uredili otroško sobo, preuredili kopalnico in kupili računalnik. Eni od družin so kupili pohištvo za dve otroški sobi in računalnik, drugi so izdelali kopalnico za otroka, ki je težek invalid.

»Nekateri mi še vedno pomahajo, ko se srečamo, drugi me ne poznajo več. Pri nekaterih smo delali ponoči, da ne bi sosedji videli, da sami ne zmorejo. Bilo jih je sram. Rekel sem, da bom zaradi otrok potrpel tudi to.«

Lani so ga malo razjezili darovalci, ker je bilo premalo zbranega, samo 850 evrov, zato je že oznani, da je bilo to zadnjič. »Tisti, ki niso prišli, so mislili, da jim ni treba nakazati denarja. Saj lahko pridejo pojest in na pijačo tudi naslednji dan!« se je hudoval Aleksander, ki je nato vsem poslal elektronsko pošto in vprašal, ali se strinjajo, da se akcija nadaljuje, sicer se bo kako drugače ukvarjal s humanitarno dejavnostjo. Ker ni bilo negativnih odzivov, bo letos spet množično druženje. Če je prva leta vabil tudi znane medijske osebnosti, zadnja leta tega ne počne več. Bo pa ob Hudinji kar nekaj prepoznanih Celjanov, ki se ne bodo izneverili tradiciji »Gobinih fešt« in priložnosti, da razveselijo slavljence ter spet naredijo nekaj dobrega.

TATJANA CVIRN
Foto: osebni arhiv

Družina rada potuje, z avtomodom je prepotovala tako rekoč vso Evropo, letos so na vrsti ZDA. Na sliki z ženo Tanjo na prvomajskem izletu na Bavarskem.

»Včasih pridem s kakšne sodne cenitve, ko nekateri izgubljajo vse, in sem psihično zelo utrujen. Težko gledam ljudi, ki bodo verjetno izgubili svoje nepremično premoženje, pomagati pa jim tisti trenutek ne morem. Nisem med tistimi »srečneži«, ki se jih to ne dotakne. Zato pa še z večjim veseljem pomagam na ta način.«

Stanovskega praznika v Laškem se je udeležilo približno tisoč čebelarjev iz vse Slovenije.

Med tistimi, ki na prireditvah, kot je bil čebelarški praznik, pozanjejo največji aplavz, so vedno praporščaki. Tudi v Laškem je bilo tako.

Medene teme premagale afere

Praznik čebelarstva v Laškem v znamenju svetovnega dneva čebel

Letošnji vseslovenski čebelarški praznik, ki ga je gostilo Laško, je minil v znamenju bolj pozitivnih tem, kot so zadnja leta prevladovala v tej pomembni panogi kmetijstva. Namesto razprav o poginih čebel zaradi varojev, nedovoljenih snovi v medu in podobnega, je bilo več govora o razvojnih temah za doseganje višje kakovosti slovenskega medu. Prav tako o pomenu razglasitve svetovnega dneva čebel, za kar je dala pobudo naša država. So pa žal tudi čebelarji morali govoriti in izmenjati izkušnje zaradi posledic pozebe.

Kajpak si je približno tisoč čebelarjev, kolikor se jih je zbralo na velikem prizorišču

pred Kulturnim centrom Laško, želelo, da bi bil že letošnji praznik v znamenju svetovnega dneva čebel. A bo treba na slavnostno praznovanje počakati še eno leto. Tanja Strniša, državna sekretarka na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, je predstavila, kako daleč so postopki za razglasitev svetovnega dneva čebel. »Pričakujemo, da bo mednarodna organizacija za prehrano in kmetijstvo (FAO) julija na ministrski konferenci potrdila odločitev o 20. maju kot svetovnem dnevu čebel, jeseni pa naj bi Generalna skupščina OZN ta dan, ki bo posvečen ne samo čebelam, marveč vsem opraveševalcem, naravi in odpravi

»V uniformi«: Andrej Jernej iz Čebelarkega društva Blagovna je terenski svetovalec Čebelarke zveze Slovenije in mentor čebelarških krožkov v šolah.

Boštjan Noč, predsednik Čebelarke zveze Slovenije, je prepričan, da bo razglasitev 20. maja za svetovni dan čebel velik dan za našo državo in slovenske čebelarje.

Franc Šolar, predsednik Čebelarkega društva Laško, ki je bil gostitelj 15. vseslovenskega čebelarkega praznika, je lahko bil zadovoljen ob uspeli prireditvi.

Tanja Strniša, državna sekretarka na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, je čebelarjem in obiskovalcem prireditve predstavila postopke, da bi se uresničila pobuda Slovenije za razglasitev svetovnega dneva čebel.

Medica je pritekla iz »medota.«

»Letošnja čebelarška sezona se ni začela najbolj optimistično, na roko nam ne gre hladno majsko vreme in tudi našo panogo je prizadela spomladanska pozeba. Kar zadeva pomoč države pri odpravljanju posledic pozebe, želimo biti čebelarji enakovredno obravnavani kot ostale kmetijske panoge,« je še povedal predsednik Čebelarke zveze Slovenije Boštjan Noč. »V Šolskem centru Šentjur, kjer pridelujemo med na ekološki način, smo akacijevga ponavadi konec maja že točili. Letos to ne bo mogoče, saj zaradi mraza akacija ni zacvetela in tako tudi paše za čebele ni bilo,« je izkušnje še kot mentor čebelarkega krožka zaupal Andrej Jernej.

lakote po svetu, tudi uradno razglasila.« Tanja Strniša je ob tem čebelarjem tudi čestitala za enotno podporo pobudi, ki so jo prejeli v okviru svoje strokovne mednarodne organizacije Apimondie. Pobudo Slovenije za razglasitev svetovnega dneva čebel je doslej podprlo približno sto držav po svetu.

Tudi Boštjan Noč, predsednik Čebelarke zveze Slovenije (ČZS), se veseli pričakovane razglasitve 20. maja za svetovni dan čebel, pri čemer je na prireditvi v Laškem opozoril: »Svetovni dan čebel sam po sebi ne bo imel prave vrednosti, če v Sloveniji in drugje po svetu ne bomo ustvarili boljših pogojev za življenje čebel in delo čebelarjev. Gre samo za še eno etapo na poti, da bo čebelam in čebelarjem lažje.« Predsednik domače krovne organizacije čebelarjev je v svojem govoru še poudaril, da je zelo vesel in ponosen, da letos še ni bilo informacij o pomorih čebel tako kot prejšnja leta. »Kar je zelo spodbudno in kar pomeni, da smo pri nas doumeli, da je treba s škodljivimi fitofarmaceutskimi sredstvi ravnati skrajno previdno. Nenazadnje je bila Slovenija prva, ki je prepovedala

neonikotinoide, potem je to storila cela Evropa. Od takrat ni več množičnih sistemskih pomorov čebel,« je poudaril Noč.

Franc Šolar, predsednik Čebelarkega društva Laško, ki je bilo tokratni gostitelj tradicionalnega, 15. vseslovenskega srečanja čebelarjev, je bil vesel množičnega obiska in tega, da so laški čebelarji s čebelarstvo zvezo organizacijsko zahtevno prireditve ob izdatni podpori Občine Laško in javnega zavoda Stik uspešno izpeljali. Tako kot predsednik zveze je bil tudi predsednik domačih čebelarjev zadovoljen, da na prazniku v Laškem niso bile v ospredju čebelje in medene afere. »Šlo je za režirano afero, v vsaki organizaciji so tudi negativci, ki delajo zdrabo. Afera je pozabljena, predvsem zato, ker načrtovalcem ni obrodila sadov in niso uspeli ničesar dokazati. Čebelarji smo se iz tega tudi nekaj naučili, in sicer da moramo biti še bolj pozorni na to, da se v kmetijstvu uporabljajo fitofarmaceutska sredstva, ki niso škodljiva čebelam in ki ne puščajo ostankov v medu,« je ob zadnji aferi o nedovoljenih snoveh v medu povedal Šolar in dodal, da so pri tem prizadeva-

nju zaenkrat uspešni ter da zagotavljajo čebelje pridelke najvišje kakovosti.

Da so ti res takšni, je skrb terenskega svetovalca ČZS in preizkuševalca medu, Andreja Jerneja iz Čebelarkega društva Blagovna, ki se je v Laškem predstavilo skupaj z vojniškimi čebelarji. »Vsak kozarec medu ima svojo registrsko številko in za ta med je v čebelarški zvezi mogoče izvedeti poreklo ter pridobiti še ostale informacije. Terenski svetovalci prihajamo k čebelarjem naključno, preverimo normative o vsebnosti vode in izmerimo električno prevodnost, potem vzamemo 250-gramski primerek medu za čebelarstvo zvezo, kjer ga še podrobneje pregledajo. V primeru, da v zvezi ugotovijo potvorjeno sladkost, gre takšen med v nadaljnjo analizo.«

Sicer je tudi tokratni praznik čebelarjev v Laškem minil v znamenju promocije zagotavljanja kakovosti medu, ki jo podpira ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. To so si prizadevala, da bi čim več slovenskih čebelarjev pridelovalo med z zaščiteno geografsko označbo.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Tudi čebele potrebujejo svojega pastirja.

Ali tudi vaš otrok ponoči moči posteljo?

Težava, ki skrbi marsikaterega starša, a tudi otroke

»Nočno močenje je primarno, kadar je prisotno od rojstva brez prekinitve šest mesecev, in sekundarno, ko se pojavi uhajanje urina v spanju po vsaj polletnem obdobju držnosti urina v spanju.«

Nočno močenje ali strokovno nočna enureza pomeni stanje nočnega uhajanja urina med spanjem pri otrocih, starejših od petega leta. Težava je dokaj pogosta, na kar kažejo številni zapisi staršev na slovenskih spletnih forumih, kjer iščejo nasvete o tem. Razširjenost te težave je različna in odvisna od starosti otroka. Do kar 15,5 odstotka otrok, starih od pet do sedem let, redno moči posteljo, več teh težav je pri dečkih.

»Med vzroki za takšne težave so nezreli mehanizmi nadzora sečnika v spanju in tudi čustveni dejavniki, pri čemer je nočno močenje postelje pri otrocih lahko tudi

dedno,« pravi Katarina Meštrovič Popovič, pediatriinja Otroškega oddelka Splošne bolnišnice Celje.

»Nočno močenje z odraščanjem otrok izzveneva. Spontano mine pri 15 odstotkih otrok na leto, vendar ko se otrok začne zavedati težave, se razvijejo neugodje, slaba samopodoba, stiska,

počuti se drugačnega od vrstnikov, ne more prenočiti drugje kot doma ali se udeležiti šole v naravi oziroma počitniškega tabora,« dodaja Katarina Meštrovič Popovič.

Poudarja, da je treba ukrepati takoj, ko se otrok močenja postelje zaveda. »Ko z enostavnim pregledom in brez zahtevnih preiskav ugo-

tovimo, da otrok z enurezo nima znakov sočasnih dnevnih mikcijskih motenj in da je osvojil pravilen dnevni vedenjski vzorec pitja in lulanja, je zdravljenje nočnega močenja zelo enostavno, če dosežemo dobro sodelovanje z otrokom in natančno upoštevanje splošnih ukrepov. O zdravljenju se z otrokom in s

starši natančno pogovorimo in vrsto zdravljenja izberemo skupaj. Če dnevni vedenjski vzorec lulanja še ni osvojen (zadrževanje in uhajanje urina), pa je treba najprej urediti dnevno izločanje urina, sicer pri zdravljenju nočnega močenja nismo uspešni,« dodaja pediatriinja.

SŠol

Organski dejavniki pri nočnem močenju

Visok prag za zbujanje ob polnem sečniku

»Starši pogosto opažajo izredno trden spanec otrok, ko jih poskušajo zbuditi, da bi preprečili nočno močenje. Ko jih odnesejo na stranišče, se otroci tega sploh ne zavedajo. Gre za živčne povezave mehurja z najvišjimi centri v velikih možganih, ki pri nekaterih dozori kasneje kot običajno.«

Večja količina urina ponoči

»Hormon vazopresin, ki se izloča v možganih, med drugim v ledvičnih cevčicah povzroča zadrževanje vode in izločanje bolj koncentriranega urina manjših količin. Hormon se veliko bolj izloča ponoči kot podnevi, zato nastaja podnevi več urina manjše gostote, ponoči pa manj urina večje gostote. Pri otrocih, pri katerih je prisotno nočno močenje, je ritem izločanja tega hormona še nezrel.«

Čezmerno aktiven sečni mehur oziroma zmanjšana funkcionalna zmogljivost sečnika

»Nezrelo oživčenje mehurja in prekomerno draženje stene mehurja brez zadostnega zaviranja živčnih impulzov sta lahko razloga za draženje mehurja med spanjem, a tudi za zmanjšano prostornino mehurja. Odrasli imamo prostornino približno pol litra, petletniki običajno od 200 do 300 mililitrov. Če je mehur manjši, ponoči ob trdnem spancu ne zadrži izločenega urina.«

Nasveti zdravnic:

redno praznjenje mehurja podnevi na dve do tri ure, vedno tudi pred spanjem

redno odvajanje blata

veliko tekočine zjutraj, dopoldne in zgodaj popoldne, manj pozno popoldne in malo zvečer

spanje brez pleničk in na nepremočljivi podlogi

Da bo vaš otrok mirno spal v suhi postelji, so možne naslednje rešitve:

Ena od rešitev, če je potrebno zdravljenje, je dezmopresin, ki ga je v zdravlilo možno dobiti le na recept. Zdravilo, otrok ga zaužije pred spanjem, povzroči izločanje manjše količine urina, ki jo otrok lahko zadrži v mehurju, in ostane ponoči suh. Zjutraj učinek zdravila popusti in urin se izloča normalno. Čeprav zdravljenje lahko traja dlje časa, nočno močenje večinoma mine v nekaj mesecih.

Alarm s hlačkami z elektrodami in oddajnikom zvoka vzpodbudi spontano zbujanje iz spanja zaradi občutka polnega mehurja. Ob lulanju se sproži zvok, ki otroka zbudi. Ob redni uporabi se otrok zbujaja prej. V začetku šele, ko je popolnoma moker in se alarm oglašča že nekaj minut, kasneje že takoj po prvih kapljicah, ko se alarm komaj začne oglašati, končno pa še preden se pomoči, zato se alarm sploh ne oglašča več.

Zdravilo (antiholinergik) za prekomerno aktiven mehur pride na vrsto ob neuspehu prejšnjih postopkov. Gre za zdravilo, ki umirja prekomerno vzdraženost in poveča prostornino mehurja.

V primeru trdovratne enureze in pridruženih psiholoških motenj je treba individualizirati terapevtski pristop, ki je ponavadi timski (največkrat s psihologom in psihiatrom).

Med alternativnimi metodami sta akupunktura in hipnoza, vendar ju zaradi premalo prepričljivih dokazov o učinkovitosti zaenkrat ne prištevamo med osnovne pristope zdravljenja.

30. maj je tudi mednarodni dan nočnega močenja otrok. Letos bodo zdravniki na ta dan s plakati v ambulantah in na spletu o tem stanju osveščali starše. Hkrati jim bodo predstavili tudi novo spletno stran, kjer bodo starši lahko dobili celovite informacije o tem stanju.

V veseloigri Veronike Gradišek je tokrat svojo resnico o kozjanski kozi povedal še zmaj.

Ne-koč je koza krajane rešila pred hudobnim zmajem, zato je še danes v Kozjem zelo čislana žival. Tudi tokrat so bile koze posebne gostje.

Tresla se je gora in bruhal je ogenj

V Kozjem 11. mednarodni folklorni festival in 2. prireditev Koza, zmaj in še kaj

Ne čisto zares. A zagotovo se je od plesa tresla večnamenska dvorana, ogenj pa je poskrbel za slastno domačo pečenko. Koza, zmaj in še kaj so v Kozje ta konec tedna privabili več kot 1.500 obiskovalcev in 300 folkloristov iz tujine in Slovenije. Veseloigra Kozja resnica o kozjanskem zmaju je tokrat predstavila še zmajsko resnico o kozjanski kozi. Na prvem srečanju zmajev v Kozjem se je zbralo sedem zmajev iz drugih zmajskih krajev Slovenije.

Brez dvoma je tudi njih privabil vonj prave domače kuhinje iz tokratne prve kozjanske odprte kuh'ne. Sejemske stojnice so se šibile od vsega najboljšega, kar ponujajo kozjanske njive in znajo predelati pridne kozjanske

roke. Celotno dogajanje je sicer nadgradnja mednarodnega folklornega festivala,

ki se uvršča med pet najpomembnejših etnologodkov v državi. Za slavnostni uvod

v sobotni program je poskrbela Pihalna godba Orlica iz Bistrice ob Sotli, odrasle

folklorne skupine so se dopoldne zavrtele za pokušino, mlajši iz Vrta Kozje, OŠ Lesično in OŠ Koprivnica pa so dokazali, da se za plesni podmladek ni treba bati. Nadaljevanje zmajске veseloigre je tudi tokrat nastalo pod peresom vsestranske kulturne ustvarjalke Veronike Gradišek. Idejo, da na skupnem srečanju zberejo vse zmaje, ki se sicer kitijo v grbih slovenskih občin, je pozdravila tudi zbirateljica etnološkega izročila Dušica

Kunaver, ki o tem pripravlja tudi knjigo. Na prvem srečanju se je zbralo pravljčnih sedem zmajev. Na svojo sedemdeseto obletnico delovanja je opozorila tudi Lovska družina Kozje. Popoldansko dogajanje je bilo v znamenju folklornega dogajanja. Poleg domače skupine FS Kozje so nastopile še skupine s Hrvaške, iz Italije, Srbije in Romunije. Slovenijo so zastopale skupine iz Vipave, Horjula in Beltincev.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: GrupA

Na vabilo organizatorjev prireditve Koza, zmaj in še kaj se je z veseljem odzvala tudi etnološka raziskovalka slovenskih zmajev Dušica Kunaver.

Jože Mramor, predsednik Društva kozjanskih vinarjev in pridelovalcev hrane, je bil med tistimi, ki so odločili, da sta edini sestavini, ki v kozjansko odprto kuh'no lahko pride ta iz trgovine, poper in sol.

Pečene »piške« in pečenka z odprtega ognja, klobase naravnost iz dimnice v kotel, kolerabina juha in divjačinski golaž ... Za poplakniti pa izključno kozjansko belo in rdeče, jabolčni sok in voda.

Stojnice so se šibile pod različnimi domačimi dobrotami.

AKCIJA! NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT 2017

www.nt-rc.si

fb: Novi tednik in Radio Celje

Foto: Nataša Müller, oblikovanje Andreja Balja

ZDAJ GRE ZARES, glasujte za svoje favorite!

FEBRUAR

Kaja Jazbec
in **Benjamin**
Lenič, oba iz
Šolskega
centra
Šentjur, sta
februarska
finalista.

1.

Kaja

5

GLASOV

2.

Benjamin

39

GLASOV

MAREC

Lana Kuzman iz
Gimnazije Lava in
Primož Ravnak
iz Srednje šole
za gradbeništvo
in varovanje
okolja ŠCC sta
marčevska
zmagovalca.

3.

Lana

177

GLASOV

4.

Primož

38

GLASOV

APRIL

Katja
Žerjav iz
Gimnazije
Celje-Cen-
ter in **Žiga**
Voga iz
Srednje
zdravstvene
šole Celje sta
zmagala aprila.

5.

Katja

164

GLASOV

6.

Žiga

166

GLASOV

V akciji Naj maturantka in naj maturant bralci letos že šestič izbirate dekle in fanta, ki bosta prejela laskavi naziv in ob tem tudi lepo nagrado. Tri mesece je trajal izbor med kandidati iz različnih srednjih šol s Celjskega za uvrstitev v majski finale. Ta mesec izbirate med šestimi finalisti, zmagovalca finalnega dela pa se bosta za privlačni nagradi – skuter Suzuki in pametni telefon iPhone – pomerila 9. junija na Glavnem trgu v Celju.

Sto točk učiteljev Razrednik ali učiteljski zbor lahko izbranemu kandidatu iz posameznega maturantskega razreda dodelita dodatnih sto točk za njegovo učno in delovno uspešnost. Svojo odločitev nam morata sporočiti na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

Za majske finalistice
lahko glasujete do vključno
torka, 6. junija, do 12. ure.

Pravila glasovanja in sodelovanja v akciji
Na enem kuponu lahko glasujete za enega naj maturanta
ali za eno naj maturantko. Pri glasovanju bomo upoštevali le
originalne pravilno izpolnjene kupone, ki so ta mesec RDEČE barve
in nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

Kupon pošljite na Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

NAJ MATURANTKA
IN NAJ MATURANT 2017 KUPON

Glasujem ZA
naj maturanta / naj maturantko

pod zaporedno številko:

ime in priimek:

Podatki o osebi, ki je glasovala:

ime in priimek

naslov

telefon

e-pošta

Ste naročnik Novega tednika? DA / NE

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje
posredovanih podatkov v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

NAGRADE

FRIMOBIL
AVTOCENTER

Telekom Slovenije
FEGY
Mobilna telefonija 0410951 624 888

Letos se bo sodelovanje v akciji še posebej izplačalo,
saj bosta glavni nagradi res privlačni, to sta
skuter Suzuki
in pametni telefon iPhone!

Meso na žaru

EVINA
KUH'NA

Sezona žara se je
začela

Nasveti za žar

Nasveti, zbrani v nadaljevanju, so preizkušeni nasveti »kraljazara« in bogatih izkušenj mojih domačih.

Rešetke zahtevajo čas

Rešetke morajo vedno biti čiste. Še takšen mojster ne more na ostankih prejšnje peke pripraviti dobrega mesa. V žaru je nujno najprej zakuriti, nato ga je treba skratčiti oziroma odstraniti vso nečistočo. Na koncu ga le še obrišemo s papirnato brisačo, namočeno v olje. S tem preprečimo ali vsaj omilimo prijemanje mesa na žar pri ponovni peki.

Dno žara

Pri žaru na oglje niso pomembne le rešetke, temveč tudi dno. Posodo za pepel moramo izprazniti, zračniki na dnu morajo namreč imeti prost dostop do zraka.

Brikete razporedimo

Brikete po dnu žara razporedimo na dve strani in tako dobimo dve različni temperaturna pola. Tam, kjer je briketov manj, odlagamo pečeno meso, tam, kjer je briketov več, meso zapečemo, da dobimo hrustljivo skorjo.

Manj je več ...

... tudi ko nalagamo na žar. Na rešetke moramo položiti primerno količino mesa, saj ga tako lažje obračamo, a tudi zrak lažje kroži. Kot priporočajo na strani »kraljazara«, naj bi četrtina rešetke ostala prazna.

Nikoli z žara v usta

Meso, pečeno na žaru, mora po peki počivati. Sokovi iz mesa namreč ob razrezu ne smejo steči na krožnik. Meso pustimo stati nekaj minut, mesni proteini pa tako zaradi čvrstosti zadržijo v sebi več sokov.

Pokrov

Zaprto pokrov zadržuje vročino, vlago in dim, ki poskrbijo za hitrejšo in sočno peko, pri čemer dim tudi aromatizira meso. Z odprtim pokrovom dosežemo bolj zapečeno meso, saj vlaga »uide« v ozračje.

Naj žar naredi svoje

Če upoštevamo vsa navodila, nam mesa med peko ni treba neprestano obračati. Naoljene rešetke poskrbijo, da se meso ne prijema, zaprt pokrov pa, da je hrana sočna.

Omaka po očetovem receptu

K mesu se odlično poda omaka, narejena iz paprike, pečene na žaru.

Za omako sem potrebovala maslo, česen, kisló smetano, sol in poper ter papriko.

Papriko sem popekla in jo zavila v papirnato brisačo, da sem z nožem lažje odstranila njen ovoj. Sestavine sem nato spasirala in po okusu dodala začimbe.

Topli dnevi s seboj prinesejo vsesplošno navdušenje za peko na prostem. Vsaj pri nas se popolnoma stereotipno moški del družine okliče za žar strokovnjake, delovna ekipa (beri nežnejši spol) pa z vseh koncev prinaša pripomočke, da bi izkupiček peke brbončice ponesel v vzporedno razsežnost.

V tokratni in naslednji številki Evine kuhne vas bom popeljala skozi humoresko nedeljskega piknika, ki je, priznam, pošteno »napolnil tako trebuh kot oči« vseh prisotnih. Zbrala sem vse amaterske nasvete in nekaj profesionalnih, ki smo se jih skupno trudili upoštevati. Ob tem se moram zahvaliti očetu in fantu, ki sta strpno upoštevala moje »pametovanje« in nasvete o peki, o kateri tako ali tako že vesta vse. Nekje vmes smo staknili glave in ustvarili primere omak za k stvaritvam z žara. A tudi te, priznam, sem tokrat naredila po očetovem receptu in lagala bi, če bi rekla, da ni bilo vredno. Danes bom predstavila, kako je na žaru minulo nedeljo nastajalo meso in kakšno omako sem postregla zraven. Na drugi fronti smo na žaru spekli ribe, hobotnico, nekaj kuhane smo uporabili za solato in pripravili še eno osvežilno omako za k ribam. A več o tem v prihodnji številki ...

Sprehod med trgovskimi policami

Najpomembnejši nakup tega tedna je bil žar. Pravzaprav je moški del družine pripravil »mini dizertacijo« na temo »malo denarja, veliko učinka«. Odločili smo se za žar na oglje, ki sicer počasneje doseže primerno temperaturo za peko, a pečenemu daje drugačen okus. O stroških, povezanih z nakupom žara za rubriko, ne bom pisala, saj je bila to, kot je prepričan moj fant, »naložba v prihodnost«. Nato so v moji nakupovalni košarici pristali čevapčiči, mini hrenovke za najmlajše člane družine, rdeča paprika, gobice, kislá smetana in česen. Potrebovala sem tudi poper in sol.

OCENA

Omaka se več kot odlično poda k mesu. Paprika, pečena na žaru z ogljem, je okusno aromatizirana in skupaj s pečenim mesom tvori odličan okus. A omaka ni sveža, zato sem postregla tudi svežo zelenjavo, pokaplano z bučnim oljem.

Okus
odlična kombinacija k mesu

Priprava
enostavna, a peka paprike na oglju je zares priporočljiva

Literarni zaključek s Kristianom Koželjem

V sredo, 10. maja, smo na tradicionalnem literarnem srečanju zaključili letošnjo »bralno sezono« v Srednji zdravstveni šoli Celje. Dogodek je že sedemnajsto leto zapored iskrivo moderiral mag. Zoran Pevec. Tokrat smo spoznali pesnika, igralca, gledališkega pedagoga in knjižničarja iz Osrednje knjižnice Celje Kristiana Koželja. Prireditev so glasbeno obogatili naši vrhunski glasbeniki.

Po pozdravnem govoru je ravnateljica Katja Pogelšek Žilavec podelila pohvale dijakom, ki so sodelovali na internem natečaju Mala Veronika: Kaji Kodrič iz 2.b, Niki Pleteršek iz 3.b, Tini Dobnik iz 3.e, Maruši Miheljak in Gašperju Percu iz 4.b ter Aleksandru Zeri iz 4.d. Avtorica zmagovalne pesmi Ksenija Štiglic iz 2. b je prejela

priznanje in knjižno nagrado. Ksenija nam je pesem tudi prebrala.

Sledil je pogovor z gostom, ki nas je navdušil z dinamičnim nastopom in iskrenostjo. Gospod Koželj je občinstvo s svojimi drznimi odgovori večkrat osupnil, a tudi nasmejal. Pogovarjali smo se o branju, pomenu jezika, gledališkem ustvarjanju, uredniškem delu, pisanju, kulturi ... Izvedli smo več o slam poeziji, saj je gospod Koželj bivši član mariborske skupine Slam zverine in koordinator slam pesniških dogodkov v Celju ter vodja celjske slam skupine Sljemerčine. Pesnik je spregovoril o pomenu branja za razvoj osebnosti in polnosti življenja. Pri tem je poudaril, da moramo brati dobre knjige, in opozoril na svetovalno vlogo knjižničarjev. Precej

kritično je označil delovanje Javne agencije za knjigo in drugih kulturnih ustanov. Začutili smo, kako težko se je uveljaviti v zaprtih literarnih krogih. Kot član igralskega studia bratov Vajevec nas je navdušil tudi z igralskimi sposobnostmi. Z obrazno mimiko je prikazal, kako pomembne so življenjske izkušnje in časovna odmaknjenost za dobro pisanje. Prebral nam je nekaj svojih krajših pesmi: Feniks, Led popušča, Kadar piješ, Če me vzameš, Bil je resnično velik pesnik. Nekje pa je toplo in Izvir ... Od nas se je poslovil s »slamano« Ni-, ni-, nirvane, tako divje energično, da nihče v predavalnici ni mogel obsedeti pri miru.

SUZANA KASTELIC
Foto: DANIEL BERDEN

Zoran Pevec in Kristian Koželj

Prvak sejma

V okviru 10. mednarodnega sejma lovstva, ribištva in narave v Gornji Radgoni je bilo veliko spremljevalnih prireditev. Častno mesto je pripadlo prvemu ocenjevanju divjačinskih salam. Sodelovalo je 16 izdelovalcev salam.

Strokovna ocenjevalna komisija je 30 izdelkov ocenila z dvanajstimi zlatimi in srebrnimi ter s tremi bronastimi medaljami. Posebno priznanje in naslov prvak sejma Lov 2017 za najvišje ocenjeno divjačinsko salamo je prejel Anton Gajšek iz Loke pri Žusmu.

»Ko salama zapusti polnilnik, se začne njena pot v odličnost ali povprečnost. Vse je odvisno od našega znanja in ljubezni, ki ju vložimo v njeno zorenje. Salama je do zaužitja živa tvarina, ki se nenehno spreminja. Ko mislimo, da je dosegla svoj vrh, jo zvakumiramo, da čim dlje ostane odlična,« je povedal Gajšek.

MILENKA BLAŽEVIČ

Potujte v EU brez dodatnih stroškov!

Samo pri A1 lahko vse govorne pakete uporabljate v tujini enako kot doma, brez preračunavanj in brez dodatnih stroškov.

Vse klice, sporočila in ves prenos podatkov, ki jih vključuje vaš paket, lahko od 15. 6. dalje uporabljate v kar 31 državah EU/EEA.

A1.si

A1 Slovenija, d. d. izvaja storitve v skladu s Splošnimi pogoji za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ki so na voljo na www.A1.si in na A1 prodajnih mestih. Več info na 040404040. A1 Slovenija, d. d., Šmartinska 134b, Ljubljana

Mali Savinjšani berejo

V vseh občinah Spodnje Savinjske doline se je v drugi polovici aprila končal projekt Mali Savinjšani berejo, ki ga vodi in koordinira Medobčinska splošna knjižnica Žalec.

Prva od zaključnih prireditev je bila v občini Braslovče. V uvodu so si otroci in njihovi starši, ki so povsem napolnili dvorano braslovškega doma kulture, ogledali predstavo Švilja in škarjice v izvedbi Teatra za vse. Malčkom, starim od štiri do šest let, iz zasebnega vrtca Bambi in vrtca v Braslovčah je župan Branimir Strojanshek izročil priznanja, dobili pa so tudi skromna darilca kot nagrado, ker so pridni bralci oziroma poslušalci, ter kot spodbudo, da bodo to ostali.

Projekt se je začel oktobra 2016. Do aprila letos so otroci s starši prebrali vsaj pet knjig, nato so v vrtcu na različne načine predstavili njihove vsebine. Vzgojiteljice so jih skrbno motivirale za podoživljanje vsebin. Na bralni seznam so v knjižnici uvrstili večinoma knjige, nagrajene z znakom zlata hruška za kakovostno otroško in mladinsko knjigo.

Zanimanje za sodelovanje je iz leta v leto večje. Letos se sodelovalo kar 765 otrok, in sicer v občini Braslovče 150, občini Polzela 125, občini Prebold 74, občini Tabor 56, občini Vransko 60 in občini Žalec 300.

TT

Od leve: Sara Kopriva, Manca Prisljan, Nataša Peunik, Grega Batič

Kajuhovci izvrstni v španščini

Na državnem tekmovanju iz španščine Povej po špansko, ki je bilo aprila v Škofji Loki, so dijaki I. gimnazije v Celju dosegli izvrsten uspeh: Manca Prisljan je osvojila zlato priznanje (7. mesto), Grega Batič si je prislužil srebro (16. mesto), medtem ko je Sara Kopriva prejela bronasto priznanje.

V močni konkurenci – na državno tekmovanje se je od 230 tekmovalcev na šolskem tekmovanju uvrstilo 89 dijakov iz vse Slovenije – so kajuhovci dosegli res izvrsten rezultat in so edini iz celjske regije, ki so osvojili zlato in srebro. NP

Medgeneracijska solidarnost v Domu ob Savinji

Člani Kluba študentov občine Celje so obiskali Dom ob Savinji, kjer so s starejšimi občani preživeli kreativno dopoldne.

Sončen aprilski petek je minil v duhu velikonočnih praznikov, saj so skupaj z gostitelji izdelovali plišaste zajčke iz starih nogavic. Ob prijetnem kramljanju in dobrem vzdušju je dopoldne prehitro minilo. Za konec sta ustvarjalne mojstre presenetila velika zajčka, ki sta prinesla darila.

KŠOC vsako leto v okviru medorganizacijske solidarnosti priredi serijo različnih dogodkov, kjer mladi posvetijo kanček svojega časa starejši generaciji, s katero izmenjujejo različne veščine in delijo življenjske modrosti. LO, foto: MATIC GABRIEL

Župan Občine Braslovče Branimir Strojanšek podeljuje priznanja.

DO POLNEGA VOZIČKA BREZ MOŠNJIČKA

Nakupili za 160 evrov

Zdaj že odštevamo. Samo še dvakrat bomo nakupovali brezplačno v akciji Do polnega vozička brez mošnjička. Ampak časa za slabo voljo zaradi tega ni. Ob koncu bomo še bolj napeli moči, iztisnili iz sebe še nekaj skrite kondicije in tekli med policami, kot bi nas nosil vihar.

Tako kot smo tekli prejšnji teden, ko smo s telefonskim klicem presenetili Silvo Černoša iz Celja. Opravili smo uspešen nakup, voziček smo namreč napolnili z živili v vrednosti 160 evrov, kar je več kot odlično za dobro družnje v poletnih dnevih, ki prihajajo.

SAŠKA PUKL
Foto: Grupa

Zaključujemo dobrodelno!

Do polnega vozička brez mošnjička!
Sreda ob 12.15 na Radiu Celje

Proslavili dan zmage nad fašizmom in nacizmom

Kljub temu da dneva zmage nad fašizmom in nacizmom v naši državi žal uradno že dolgo časa ne praznujemo več v takšni obliki kot nekoč, smo v veteranski in častniški organizaciji občine Štore pripravili veliko praznovanje. Letos še posebej, saj 9. maja minila 72. obletnica konca druge svetovne vojne.

Ta dogodek smo proslavili na najboljši možen način. Obiskali smo vse partizanske grobove v naši občini in položili cvetje ter prižgali sveče. Grob na Svetini, kjer je pokopanih trideset partizanov in aktivistov OF, smo pred časom obnovili. Še posebej smo ponosni na obnovo peterokrake zvezde, ki je spet rdeča in v vsem svojem sijaju spominja na veliko zmago partizanskega boja med NOB. Skupaj s predstavnikom ruskega veleposlaništva v Ljubljani smo se poklonili tudi na grobu neznanega vojaka Rdeče armade, ki je pokopan v naši občini. Ta dan je

največji praznik v Rusiji in ga praznujejo dva dneva. S ponosom lahko zapišem, da sva z županom Občine Štore Miranom Jurkoškom letos prejela visoko priznanje ruskega veleposlaništva. Dvajsetega julija se bomo ponovno dobili na Javorniku nad Štorami na mestu, kjer je bila ustanovljena 1. celjska partizanska četa. Ustanovljena je bila celo dva dni pred vstajo slovenskega naroda, ki smo ga pred leti praznovali 22. julija.

Pri Ocvirkovi domačiji v Kopolah smo se ob lepo obnovljenem spomeniku še poklonili štirim družinskim članom omenjene domačije, ki so dali svoja dragocena življenja za našo svobodo. Zahvaljujemo se vsem, ki za te spomenike izjemno lepo skrbijo, hkrati se zahvaljujemo tudi ljudem, ki nas povsod zelo lepo sprejmejo.

SREČKO KRIŽANEC,
predsednik veteranske in
častniške organizacije Štore

Obisk podjetja in otvoritev razstave

Naša sestavljanka je bila popolna. Sestavljali so jo lepo in sončno vreme, dobra volja in veliko naše radovednosti. Društvo Otroci otrokom je v sodelovanju s podjetjem Vivapen pripravilo ogled njihove proizvodnje.

Najbolj radovedni učenci iz Osnovne šole Glazija in njihovi spremljevalci so z veseljem sledili organiziranemu ogledu podjetja in proizvodnje. Medtem ko so eni sledili zanimivem vodenju, je

druga skupina učencev likovno ustvarjala z najnovejšimi proizvodi podjetja Vivapen. Lahko potrdimo, da so izdelki super, kar bomo lahko še naprej dokazovali, saj nam jih je podjetje prijazno podarilo ob koncu našega srečanja. Osnovna šola Glazija in Društvo Otroci otrokom se iz srca zahvaljujemo kolektivu Vivapen za prijaznost in potrpežljivost!

Izdelke otrok iz posebne programa Osnovne šole Glazija smo pred dnevi že četrtič razstavili v Galeriji

Nika Ignjatiča v Celju. Mladi umetniki so ponovno navdušili z odličnimi deli in s kulturnim programom. Tokrat so se nam pridružili z izjemno plesno-glasbeno točko tudi otroci Vrtača Tončke Čečeve in vedno znova neponovljivi Boris Bizjak, tokrat s harmoniko. Vse skupaj je odlično povežala Polona Turnšek, skozi zgodovino umetnosti pa nas je popeljala Dona Pratnekar. Hvala vsem skupaj, se vidimo prihodnje leto!

NEJC ŠTEFANIČ,
Društvo Otroci otrokom

Med obiskom v podjetju Vivapen

SKUPAJ NA VRH

SOB | 27. 5. | 10-12h
v Planetu Tuš Celje

- PLEZANJE sredi nakupovalnega centra
- poletno SMUČANJE
- fotografiranje pred TRIGLAVOM
- otroški SPRETNOSTNI POLIGON
- nastop PLESNIH in NAVIJAŠKIH skupin
- predstavitev TUŠ KLUB PARTNERJEV

VZPON NA CELJSKO KOČO
3. JUNIJ

TUŠEV TEK BARV
23. JUNIJ

VZPON DAVA KARNIČARJA
JULIJ 2017

Kjer so zvezde doma

Erjavčeva ul. Celje v Tirovje 10a, 3000 Celje

Obisk češke ilustratorke

Učenci 3.a-razreda Osnovne šole Vranksko-Tabor sodelujemo v projektu Naša mala knjižnica. Pridno prebiramo knjige ter rešujemo naloge v Ustvarjalniku.

Letos smo bili zelo ustvarjalni, saj smo naredili velikanskega črva. V imenu Rista Bobnarja smo pošiljali razglednice in izdelali lihožerca Hihitka.

Zaradi udejstvovanja v projektu nas je letos obiskala ilustratorka knjige Lihožerci, češka ilustratorka Galina Miklinova. Lihožerci so bitja, ki jedo samo leve nogavice in so ljudem nevidna. So bitja, ki živijo z ljudmi, vendar jih ne vidimo. Če doma nimate nogavic v parih, imate zagotovo lihožerca, ki potrebuje vašo levo nogavico.

MZ

Po zmago v Split

V šoli za Hortikulturo in vizualne umetnosti Celje smo se spet razveselili izjemnega uspeha. V Splitu je bilo 5. maja mednarodno tekmovanje cvetličarjev – Split 2017 »Sunčani cvit«. Kot predstavnica Slovenije se je tekmovanja udeležila Brigita Klinar, študentka programa hortikultura na Višji strokovni šoli v Šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, s pomočnico Nino Kolar, dijakinjo tretjega letnika cvetličarstva, in sicer pod mentorstvom Ane Sotošek.

Tekmovanje so sestavljale štiri teme: Piknik pod mavrico, fantazijska dekoracija Cvetna umetnost, Poročni šopek in Mediteranski skalnjak.

V prvem delu (prva tema) so tekmovalci pod naslovom Piknik pod mavrico izdelovali pogrinjek za dva v parku ob galeriji umetnin. Cvetje za dekoracijo so morali priskrbeti sami. Navdih jim je bila misel: »Človek samo s srcem vidi bistvo, ki je očem skrito.« (Mali princ, Antoine de Saint Exupery).

Druga tema je bila fantazijska dekoracija Cvetna umetnost. Sedem tekmovalcev je dekoracijo izdelovalo v galeriji umetnin. Cvetje, pribor in predmete, veza-

ne na temo, so priskrbeli organizatorji in so bili za tekmovalce presenečenje. Pri drugi temi jih je vodila misel Pabla Picassa: »Jaz ne iščem, jaz najdem. Jaz se ne razvijam, jaz sem.«

Tretja tema je bil Poročni šopek. Tekmovalci so ga izdelovali v parku ob galeriji, Đardinu. Cvetje in aranžerski material so morali priskrbeti sami.

Četrta tema je bila Mediteranski skalnjak. Materiali za to temo so bili presenečenje in so jih priskrbeli organizatorji. Vodilna misel pri tej temi je bil verz iz pesmi Moj galeb Oliverja Dragojevića in Zdenka Runjića.

Na tekmovanju cvetličarjev iz Italije, s Hrvaške in iz Slovenije so sodili mednarodni sodniki Simon Ogrizek, Palma Omrčen in Desinela Grenc.

Brigita Klinar je že drugič premagala mednarodno konkurenco in dosegla skupno najvišje število točk ter s tem osvojila prvo mesto.

Zahvala in zasluge sponzorjema: za rezano cvetje podjetju Contrast iz Miklavža na Dravskem polju in za aranžerski material podjetju Smithers-Oasis Adria, proizvodnja in dobava cvetličarskih izdelkov, iz Gradca.

AS

CINKARNA

www.cinkarna.si

FUNGICIDI
Cuprablau Z 35 WP
Cuprablau Z Ultra WP
Pepelin WG

INSEKTICIDI
FRUTAPON
KAISO® EG

HERBICIDI
KYLEO®
CLINIC® 360 SL
U 46® M-FLUID
DUPLOSAN® KV
HERBOCID
ALLIANCE

SUBSTRATI IN GNOJILA

Humovit, Zelena galica, Calcin S,
Calcin b, Cuprovin 50

AGRO NASVETI
051 367 008 (Vili Kurnik)
031 504 512 (Nande Osojnik)

Dnevnik mlade vrtnarke

Črev'ca

Letos sem precej zgodaj pripravila prve posevke na gredi, ki je za prvo pomladno solatno skledo nepogrešljiva. V vrsto sem posejala rukolo, mešano pa berivko in redkvico. Celotna greda bi bila pravi ponos vsake vrtnarke. Dokler se ni zgodilo neizogibno. Rukole je bilo toliko, da je nisimo več uspeli sproti pojediti in je pobegnila v zrak, tako zelo zaželenima in pričakovanim berivki in redkvici pa so življenjski prostor vedno bolj kradla kurja črev'ca. To je tista zel, ki se, ko jo želiš izpuliti iz grede, vleče dobesedno kot črevesje, po čemer je tudi dobila ime. Čeprav jo sicer nekateri ljubitelji divje prehrane radi uvrščajo na svoj krožnik, sama vseeno raje narežem pravo solato, motovilec ali regrat.

Tako je bil del minulega konca tedna namenjen operaciji čiščenja te grede in obenem ustvarjanju novega življenjskega prostora za bučke. Med delom sem skesano ugotavljala, da bi res lahko že kdaj prej uzrla množstvo mladih neželenih poganjkov in že sproti katerega odstranila. Tudi pri rukoli sem se ponovno tepla po glavi, da je nisem sejala vsak teden samo po eno vrstico. Bilo bi jo lažje sproti pobirati. Do takrat, ko bi recimo tretja vrsta lepo vzklila, bi se že tudi počasi obrasla rukola v prvi že odrezani vrstici. Ampak teorija, prebrana v strokovnih revijah, in praksa, ki se dogaja na mojem vrtu, pač nista vedno eno. Lažje mi je posejati tri vrstice naenkrat, če vem, da potem nekaj časa nekako ne bom utegnula priti do svojega zelenega kvadrata.

Redkvice je bilo prav tako »za izvoz«, zato sem je pobrala malo več. Zložila sem jo skupaj z zelenjem v gajbico, saj sem bila prepričana, da lahko počaka nekaj dni. Nenazadnje tudi redkvica v plastičnih vrečkah, na prodaj v trgovinah, mirno počaka nekaj dni ali celo tednov. Napaka! Razen kakšnega redkega primerka so izgubile čvrstost. Tako sem spet sama sebi dokazala, da je res sveže samo to, kar gre neposredno z vrta na krožnik, tista zelenjava iz trgovine pa je pošteno obdelana »s kemijo«, da ostane čvrsta in lepa na pogled. No, potem pa imam vseeno raje kurja črev'ca.

Vsestransko uporabna kopriiva

Ne zgolj za ljudi, ampak tudi za varstvo rastlin

Čeprav kopriiva raste skoraj povsod in se zdi, da je nabiranje dokaj enostavno, je treba izbrati rastišča, ki so čim bolj oddaljena od cest. Uporabimo lahko celo rastlino.

Kopriiva peče zaradi mešanice mravljinčne in histaminske kisline. Kljub temu strup, ki ga izloči, za človeka ni nevaren. Ravno nasprotno, že stari Grki in Rimljani so vedeli, da je ta rastlina izjemno koristna, stare vraže v ljudskem izročilu pa pravijo, da tisti, ki pade v kopriive, nikoli nima težav z revmatizmom. Kopriive izboljšajo počutje, krepijo imunski sistem, čistijo kri, krepijo ožilje in poživljajo prekrvavitev,

ugodno vplivajo na presnovo, odvajajo odvečno vodo in imajo še veliko drugih ugodnih učinkov na telo.

Rastlino sestavlja kar sedem odstotkov beljakovin, kar je za zelenjavo ogromno. Vsebuje tudi veliko pomembnih mineralov in vitaminov. Tako naj bi bilo železa v kopriivi kar za desetkrat več kot v špinaci, vitamina C pa za šestkrat več kot v limoni. Tudi kalcija naj bi imela

pet-

krat več kot kravje mleko. Med drugim vsebuje tudi kalcij, magnezij in fosfor.

Mlade liste nabiramo od pomladi do jeseni, korenine izkopavamo jeseni ali spomladi, in sicer pred cvetenjem. Semena pa nabiramo jeseni. Velika kopriiva cveti od maja do avgusta.

V prehrani in vrtu

Čaj iz listov: dve zvrhani žlički suhih kopriivnih listov prelijemo s četrt litra vrele vode, pustimo stati pet minut, precedimo in pijemo po požirkih. Takšen čaj poživlja, pomaga pri presnovi, blaži bolečine v prebavilih in pomaga pri lažšanju menstrualnih težav.

Čaj iz korenin: dve žlički posušenih korenin prelijemo s skodelico hladne vode in segrevamo do vretja. Odstavimo in pustimo stati približno deset minut. Nato precedimo in spijemo. Tako pripravljen čaj je odličan za čiščenje telesa.

Sok: naberemo sveže cvetočo rastlino in jo namočimo za dvanajst ur v majhno količino vode. Kopriivo nato stiskamo, da iz nje dobimo sok. Kopriivni sok pomaga pri spomladanski utrujenosti in zniževanju krvnega sladkorja. Kopriivno seme: iz njega stiskamo maščobno olje, ki se uporablja za zdravljenje revmatičnih bolezni, kožnih in presnovnih bolezni.

Kopriivna špinaca: lahko uporabimo liste ali stebela in liste nabranih mladih kopriiv. Skuhamo jo tako, kot pripravimo špinac ali blitvo.

Škropivo proti ušem: nabrane liste namočimo za štiriindvajset ur v vodo. Z nerazredčeno

tekočino škropimo proti ušem na fižolu, vrtnicah in drugih rastlinah, ki jih rade napadajo uši.

Gnojilo za rastline: kopriivno gnojilo je primerno za vsolistnato zelenjavo, ki potrebuje več dušika. Naberemo kilogram kopriiv, ki ne semenijo, in jih namočimo v deset litrov vode. Posodo pokrijemo. Vsak dan mešamo s palico. Tekočina močno zaudarja, zato jo je

priporočljivo imeti postavljeno v odmaknjem delu vrta. Ko se neha peniti, jo razredčimo z desetkratno količino vode in zalijemo zelenjavo.

Zastirka: kopriive lahko uporabljamo tudi za prekrivanje tal in s tem vplivamo na povečanje mineralne vrednosti tal in dejavnosti mikroorganizmov. Primerne so za vse vrtno rastline.

MRL

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 25.5.
ob 20. uri v živo

ans. Juhej

5+ band

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 28. maja od 3. ure do 11. junija ob 5. uri.

25. ČE	korenina do 16. ure
26. PE	od 16. ure korenina
27. SO	korenina do 12. ure, od 13. ure cvet
28. NE	cvet
29. PO	cvet do 10. ure, od 11. ure list
30. TO	list
31. SR	plod do 10. ure, od 18. ure plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorjev iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2017, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/754-07-43.

Z Zelenim valom na izlet

Oddaja Zeleni val, ki jo vodi in pripravlja Mateja Podjed, letos praznuje 20 let. Prisluhnete ji lahko vsako sredo ob 11.15. Tudi letos bomo pripravili izlet v zeleno, na katerega bomo povabili tudi štirideset izžrebanih potnic in potnikov. Izbrali jih bomo s pomočjo kuponov, ki jih bomo objavljali v Novem tedniku. Javni žreb bo junija v studiu Radia Celje. Potniki se bodo 17. junija odpravili na Celjsko kočo.

Če torej želite na izlet, izpolnite kupon in nam ga pošljite na spodnji naslov.

Kupon št. 3

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Telefonska številka _____

Kupon pošljite na dopisnici na naslov:
Novi tednik & Radio Celje, Prešernova 19, 3000 Celje,
s pripisom Za izlet z Zelenim valom.

»Psi in lastniki smo si podobni, določene poteze imamo enake. To so psi za lepe ljudi,« pravi Vid Burnik ob angleških buldogih Pipi in Čaku.

Psi za lepe ljudi

»Angleška buldoga vseh morda res ne navdušita z videzom, sta pa značajsko krasna,« pravi Vid Burnik

»Njihov videz je božanski, to so manekenski psi za lepe ljudi,« se je pošalil Vid Burnik, učitelj slovenščine v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje, ko smo ga povabili k sodelovanju v tej rubriki. Ima dva angleška buldoga, Pipa in Čaku. Po mnenju nekaterih so to psi, ki že s svojo podobo zbuja strah in niso običajni med štirinožnimi ljubljenci, kakršne srečujemo na vsakem koraku. A videz vara, pravi Burnik.

Srečali smo se na Savinjskem nabrežju in ker psa raje spita kot hodita, ni bilo bojazni, da bi bil tempo prehitel, zato sva lahko v miru poklepeta o njunih značilnostih.

Najlepše je doma

Da je šlo še počasneje, sta poskrbela z nenehim »prebiranjem pošte«, kot je njuno ovohavanje trave in grmov označil njun lastnik, ki ju je pohvalil, da sta pač intelek-

tualna psa. Takšni pa očitno niso najbolj navdušeni nad rekreacijo. »Ko labradorcu pokažeš povodec, znori od veselja, ko ga pokažeš temu psu, se naredi mrtvega,« je bil nazoren lastnik. »Ko želim štirinajst dni miru, grem na grozljivo dolg sprehod po parku. Potem počivata nekaj dni in prihajata k sebi. To je torej pes za izjemne športnike,« se smeji Burnik in dodaja, da je sin izjavil, da bi rad imel kdaj labradorca, da bi za kakšno žogo tekkel. Pa ne, da pes ne bi zmoget, saj zna teči tudi za žogo ali sosedovo mačko. »Če želi, pes tudi daleč pride, a ponavadi ne želi.«

Pipa je sicer nekoliko bolj avanturistična in raje hodi okrog kot Čak, kar pa mu ni za zameriti, saj ima od rojstva težave s kolki. Po letih posebne skrbi za njegovo zdravje je danes zadovoljen pes, ki ima lepo življenje. Burnikovi so ga namreč rešili iz nizozemske psarne, kjer se mu zaradi omenjene napake ni pisalo

dobro. Pipa so približno leto prej kupili v Kranju. »Njeno ime je zapisano v rodovniku, sicer ima tam dve črki p, in ker se nismo mogli zediniti, ali bi bila Špela ali Barbi, smo rekli, da naj bo kar Pipa. Čak pa ima ime izbrano načrtno, in sicer po Chucku Norrisu.« Vsaka podobnost med njima je zgolj naključna ...

Pasma, ki ne »je« otrok

V petčlanski družini so vsi ljubitelji psov. Vid je imel v mladosti nemškega ovčarja, žena Mateja je imela briarda. »Žena si je želela psa, otroci tudi, sam pa nisem bil najbolj navdušen, čeprav imam rad pse, a sem vedel, kaj to pomeni, kakšne so skrbi in obveznosti. Dogovorila sva se, da bova kupila psa takrat, ko bova midva pripravljena skrbeti zanj, ne da bi to pričakovala od otrok.«

Izbor pasme je bil kompromis, pravi Burnik. »Žena je želela imeti harlekinsko dogo,

Pipa in Čak

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

»Nekega dne smo zračili stanovanje in imeli na stežaj odprta vrata. Psa sta bila na balkonu pred vrati, žena je doma delala. Naenkrat je pri vratih stal poštar in žena ga je začudeno vprašala, kako je uspel priti mimo psov. »Ja, najprej si nisem upal, a sem videl, da sta tako lena, da še glav nista dvignila, in sem ju kar prestopil.« Toliko o hudih čuvajih.«

Vsak šop trave je treba »prebrati«.

sam pa sem rekel, da bi imela takšnega psa, ki mi ne bi otroka »pojedel v enem grizljaju«, če bi šlo kaj narobe. Razmišljali smo, katera pasma bi bila »luštna« in smo res zadeli.« Nekaj mesecev po nakupu Pipe je žena začela ugotavljati, da je psička depresivna, ker je sama, in da potrebuje družbo. »To je bilo sicer taktično, a izkazalo se je, da je imela prav.« Tako je k hiši prišel še Čak. Pipa je sterilizirana, saj o mladičih niso razmišljali, ker je pasma težavna za vzrejo. In kako je z zdravjem teh psov? Burnik to pojasni v svojem slogu: »Pasma je dobra za študente veterine, ker lahko spoznajo vse pasje bolezni. Mi smo imeli srečo, saj smo se doslej ubadali le s Čakovimi težavami s kolki.«

režiji in pse dobi v varstvo za kazen ...«

Rad dela v šoli

Ob prijateljskem srečanju z njegovim bivšim dijakom je beseda nanese tudi na njegovo pedagoško delo. »Spomnim se jih iz šolskih klopi in jih je zanimivo srečati spet po nekaj letih.« Burnik, ki je v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje zaposlen že osemnajst let in poučuje slovenščino, pravi, da je imel najprej občutek, da uči svoje vrstnike, zdaj pa na hodnikih šole že sreča sošolko ali sošolca, ki pride na govorilne ure za svojega otroka. Po končani naravoslovno-tehnični šoli se je najprej vpisal na študij ekonomije in kmalu ugotovil, da to ni zanj. »Prestavil sem se na slovenščino

in filozofijo in to je bila ena boljših odločitev v mojem življenju.«

Rad dela z otroki in se z njimi dobro razume. Meni, da je bila odločitev za poklic prava. »Sočustvujem s tistim, ki reče, da mu je hudo v tem poklicu.« Po njegovem mnenju je v šoli tako kot pri vzgoji otrok. »Starši odigramo svojo vlogo takrat, ko imajo otroci težave in nas potrebujejo. Podobno je v šoli.« Tokratna generacija je izvrstna, pravi in mu bo hudo, ko bodo dijaki šli. »Razmišljam, da bi dal nekaj »popravcev«, da bi dlje ostali ...« zaključil v svojem humoristnem slogu in »na smrt« utrujena psa počasi odpelje v njuno domače okolje.

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Smrčanje in spuščanje plinov

Sicer pa ima Burnik o obeh kosmatincih le pohvalne besede. »Sta umirjena, nista ostra, lajata, ko hočeta jesti ali želita igrati. Znata se tudi razjeziti, če se pojavi kaj nepričakovane, sicer pa sta prijazna tudi do poštarjev in drugih živali. Predvsem pa do tistega, ki malo diši po klobasah.« Poudarja, da so to psi, ki morajo biti v človekovi bližini in ne v pesjaku. »Ko žena dela doma, ji Čak leži pri nogah. Rad se cartlja, in sicer bolj kot Pipa.« Oba rada jesta, k čemur žal sodijo tudi plini in napevanje. »Ko jedo, zajamejo veliko zraka in potem gre to še z roko v roki z gromoglasnim smrčanjem. Če si umišliš buldoga, moraš imeti odlično sistem zvočnikov, sicer televizije ne slišiš, saj to ni amatersko smrčanje,« se smeji Burnik, ki se je vsega tega očitno že navadil. Povsod po hiši psa ne smeta, kar upoštevata, in tudi škode doslej nista naredila, le eno ploščo na stopnicah imajo obglodano. Ker slabo prenašata vročino, z njima ne hodijo na morje, čeprav se rada vozita z avtom. »Starejši sin hodi na počitnice v svoji

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SIOL kanal 673 | amio kanal 306 | telemach kanal 271 | T2 kanal 152

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Jožef Rebov (stoji drugi z desne) v družbi teharskih veljakov (zasebni arhiv)

Znameniti Teharčani (6)

Jožef Rebov (1856–1949)

Jožef Rebov (1856–1949), po domače Janez, je bil posestnik, teharski župan, politik in član vrste teharskih društev, doma iz Čreta.

Vrsto let je bil teharski občinski odbornik, zastopnik teharskih narodnjakov in teharski župan v dveh različnih državnih tvorbah. V času Habsburške monarhije je županovale teharski občini med letoma 1895 in 1901, v obdobju Kraljevine Jugoslavije pa med letoma 1921 in 1931. Z nastankom Kraljevine SHS in razvojem slovenskega političnega življenja je bil kandidat in pristaš Slovenske

ljudske stranke. Leta 1931 je odstopil z mesta županske funkcije in tudi kot občinski odbornik zaradi starosti. Njegovo prvo obdobje županskega in političnega delovanja je zaznamoval oster boj med slovensko in nemškutarsko stranjo, županovanje v času jugoslovanske države pa velik gospodarski in družbeni napredek v teharski občini (občina je dobila električno povezavo, telefon, vodovod, razvoj industrijskih obratov v sosednjih Štorah in Lesne industrije Teharje).

Kot občinski odbornik je bil zastopan v različnih ob-

činskih svetih in krajevnih odborih, med drugim je bil krajevni šolski načelnik teharske šole med letoma 1906 in 1911, sodeloval je pri pripravi slavja ob stoti obletnici teharske šole in bil zastopnik teharske občine leta 1928, ki je kupila novo občinsko hišo nekdanjo vilo Maksa Oswatitscha (danes sedež Krajevne skupnosti Teharje). Julija 1926 je bil med soustanovitelji županske zveze, ki je povezovala župane in občine celjskega okrožja na različnih področjih. Kot odbornik v županski zvezi je zastopal sodni okraj Celje.

Rebov se je aktivno udeleževal tudi v teharskem društvenem življenju. Bil je med pobudniki in soustanovitelji Slovenskega političnega društva, kjer je vrsto let opravljal funkcijo načelnika in podpredsednika društva. Leta

Teharje praznujejo 480 let!

Po izumrtju Celjskih grofov je nadvojvoda Ferdinand 25. maja 1537 teharskim plemičem ponovno obnovil in potrdil svobodo. Na ta dan KS Teharje tudi praznuje svoj krajevni praznik.

1902 je postal predsednik političnega društva, ponovno je bil potrjen še leta 1905. Ob ustanovitvi Prosvetnega društva Teharje januarja 1911 je postal še predsednik tega. Leta 1912 so ga ponovno potrdili za predsednika društva.

Se nadaljuje.

MATEJ OCVIRK

Rubriko pripravlja Osrednja knjižnica Celje

Khaled Hosseini: Tek za zmajem

Nepozabna zgodba

Ganljiva in do potankosti izpiljena zgodba o dveh dečkih iz islamskega sveta je prežeta z nekaterimi univerzalnimi resnicami o življenju, prijateljstvu, zvestobi in pogumu. Še več, pripoved bralca seznanja z družbeno in s politično sliko Afganistana od sedemdesetih let prejšnjega stoletja do danes.

Amir je deček, ki prihaja iz bogate afganistanske družine. Čeprav si oče želi, da bi bil njegov sin močan, navdušen nad vsem, kar zaznamuje moški svet, deček najde svoje poslanstvo v literaturi. Najprej v branju vsega, kar najde doma, zatem še v pisanju. Odrašča ob prijatelju Hasanu, sinu očetovega služabnika. Hasan je pogumen in požrtvovalen deček, ki se dobro zaveda, kakšni sta njegova vloga in naloga. Amir njegovo prijateljstvo in zvestobo pogosto izkorišča.

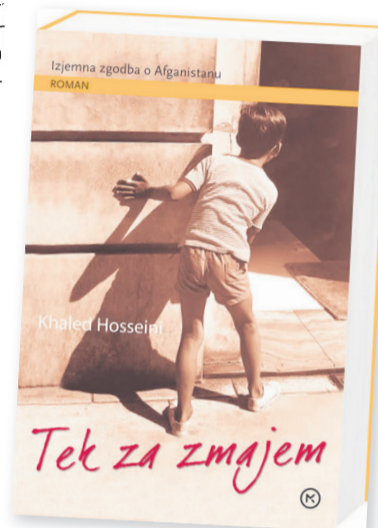
Ko oblast v Afganistanu prevzamejo talibi, Hasan z očetom ostane doma, Amir pa s svojim pobegne v Ameriko. Tam se oče in sin preživljata s priložnostnimi deli, Amir doštudira in se poroči s hčerko nekdanjega afganistanskega generala. Po očetovi smrti Amirja očetov nekdanji poslovni partner in prijatelj povabi, da ga pred smrtjo obišče. Ker Amirju slaba vest ne da miru, se odloči za to pot. Tam se sooči z izzivi, ki se jim je po spletu okoliščin v mladih letih na tak ali drugačen način izognil. Dejansko »plača« za vse stare grehe in se vrne v novo domovino s Hasanovim sinom.

Pripoved se ne izogiba izrazito krutim prizorom javnega kamenjanja, posilstva, mučenja in morjenja. Kljub temu je prav zaradi izjemne sporočilnosti in aktualnosti knjiga, ki jo bo na spisku mojih najbolj »bogatih« težko kmalu prekosila katera druga. Zapisano drugače: ob tej knjigi se zdijo vse druge, ki sem jih prebrala v zadnjem času, povsem plehke.

MRL

O avtorju:

Khaled Hosseini je bil rojen leta 1965 v Kabulu v Afganistanu. Njegov oče je bil diplomat, mati je bila učiteljica farsija in zgodovine. Po družbeno-političnih spremembah je družina emigrirala v Združene države Amerike. Avtor, ki živi v Kaliforniji, je sicer po izobrazbi zdravnik, a tudi izjemno uspešen pisatelj. Vse njegove knjige so takoj po izidu postale svetovne uspešnice.

ALBUM S CELJSKEGA

Prvošolci podružnične šole Vrh nad Laškim

Šentlenartski (poimenovanje krajanov Vrha nad Laškim po župnijski cerkvi sv. Lenarta) otroci letnika 1964/65 so bili med zadnjimi generacijami še »celotne« osemletke v Podružnični šoli Vrh nad Laškim OŠ Primoža Trubarja v Laškem.

V šolskem letu 1980/81 je prišlo do prešolanja otrok predmetne stopnje v Laško in s tem je od leta 1982 podružnična šola na Vrhu nad Laškim postala štirirazrednica. Kar nekaj otrok, ki so na fotografiji, le ni končalo osemletke v navedeni podružnični šoli, saj so se prej prešolali bodisi v Laško ali Rimske Toplice. Dolgoletna praksa je bila, da so nekateri, tisti bolj ambiciozni, šentlenartsko šolo zapuščali že po četrtem razredu in nadaljevali guljenje šolskih klopi v »centralni« šoli v Laškem. V navedeni generaciji je že po četrtem razredu najprej odšla v Laško Jelka Lapornik,

po petem se ji je pridružila še Andreja Hrastnik, v sedmem razredu sem sledil še Srečko Maček. Marica Tovornik in Brigita Biderman ter dvojčici Minka in Marta Zalokar so od šestega razreda zaradi boljše poti do šole obiskovale osnovno šolo v Rimskih Toplicah. Še pred njimi se je na navedeno šolo prešolala Irena Bezgovšek.

To je bila tudi prva generacija, ki se je morala v prvem razredu učiti t. i. »nove matematike« in je morala osvojiti neznane izraze »plus, minus, unija« ... ter se v petem razredu učiti angleščino. Prva učiteljica angleščine na Vrhu nad Laškim je bila Viktorija Kovačič (por. Krajnc). Učenke in učenci (z leve) v prvi vrsti: Anica Lokovšek, Andreja Hrastnik, Darinka Zelič, Mirko Tovornik, Drago Martun, Jelka Lapornik, Brigita Biderman, Marta Zalokar, Danica Planko, Franci Videc. V drugi

vrsti: Minka Zalokar, Srečko Lapornik, Marica Tovornik, Maček, Anica Knez, Dragica Ivan Bezgovšek, Irena Bezgo-

Skupno srečanje učencev generacij 1970/71, 1971/72, 1972/73 Podružnične šole Vrh nad Laškim bo v soboto, 3. junija 2017, ob 16. uri v Gostišču Čater na Marija Gradcu. Srečanja se bo med drugimi po petinštiridesetih letih, ko je odšla z Vrha nad Laškim, udeležila tudi nekdanja šentlenartski učiteljica Mira Aniškak (por. Sedevčič).

Pred 45 leti (šol. l. 1971/72) z razredničarko Miro Aniškak

všek, Silva Lapornik, Franci Pušnik.

Žal med nami ni več Ivana Bezgovška, umrl je v prometni nesreči leta 1989, in Franca Videca, ki je umrl v rudarski nesreči leta 1995.

Prispeval: Srečko Maček, rubriko pripravlja: Domoznanski oddelk Osrednje knjižnice Celje, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Na tej strani Novega tednika
prostor najdejo pisane
aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj zanimivega dogaja tudi v vašem vrtcu, v varstvu pri babici ali na igrišču pred blokom, nam sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

Polžek, ki pušča sled že petdeset let

Vrtec Šentjur: od štokelj z Blagovne do žabic v Slivniškem jezeru

Vrtec Šentjur je v Ipavčevem kulturnem centru pred dnevi slavnostno obeležil petdeset let delovanja. Zadnjih šest let javni zavod vodi Elizabeta Jelen. Kot je dejala, je najbolj ponosna, da so v celotnem delovanju vrtca v vseh pogledih v ospredje postavljali otroke. Tako so tudi slavnostni program s svojimi idejami in pobudami zasnovali prav najmlajši.

Obletnice so priložnosti, da se odrasli ustavimo, zajamemo sapo in se ozremo na minule dosežke. Ker so imeli tokrat glavno besedo otroci, je bil pogled uprt v prihodnost. V tednu otroka so namreč najmlajši razmišljali tudi o tem, v kakšnem svetu želijo živeti. In ker je

otroški svet oprijemljiv in domač, so velike misli prelili v želje, kakšen naj bo vrtec, v katerega se vsak dan vračajo. V enajstih enotah Vrtca Šentjur je 42 oddelkov, ki jih obiskuje 758 otrok. S 158 zaposlenimi je vrtec največji delovni kolektiv v občini Šentjur. In v zadnjem letu je vsakdo, od otrok do zaposlenih, primaknil kamenček v jubilejni mozaik. Proslava je bila najlepši prikaz vsega tistega, kar je nastajalo v tem času in na kar so otroci v posameznem kraju še posebej ponosni. Tako sta se Blaže in Nežica s Ponikve igrala pod mogočnim orehom, štokelje so priletele z Blagovne, v Slivniškem jezeru so pele in plesale žabice, lahko pa bi naštevati še in še. Za slovo so otroci povabljenec podarili družabno igro tri v vrsto. Ker če človeka skozi življenje spremlja igra, bo v srcu vse življenje ostal mlad. In Vrtec Šentjur je natančno takšen. Zrel in trden, a vendar poln mladostne energije. Njegov simbol je polžek. S svojo sledjo in z izjemnim pečatom že pol stoletja sporoča, da je tudi vrtec lahko kot dom.

StO, foto: GrupA

Radio Celje Vam PICO pripelje!

Vsak petek v juniju in juliju Vam jo pripeljemo v službo!

Prijavite svoj delovni kolektiv na radio@nt-rc.si ter se potegujte za brezplačno malico. Utemeljite, zakaj menite, da si pico zasluži prav vaša ekipa. Ekipi, ki nas bo najbolj navdušila, pripeljemo pico, ki jo bodo pripravili v Piceriji Verona v Celju. Več na www.radiocelje.com

novi tednik **Verona** radio celje

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdelo smešna, jo bomo objavili.

Prvoaprilska

Pepi je razmišljal, da bi se za 1. april malo pošalil s svojo najdražjo. Zjutraj ji je rekel: »Žal ti moram povedati, da sem te prevaral.«

Ona je čisto v šoku in Pepi hitro reče: »1. april.«

Ona: »No, ja, saj sem te jaz tudi, ampak na 13. marec.«

Na policijski postaji

»Gospod, zakaj niste prej prijavi kraje svoje kartice?«

»Lopov je porabil manj kot moja žena.«

»In zakaj ste zdaj tu?«

»Mislim, da zdaj kartico uporabljaja njegova žena.«

Logika

Možakar natovarja vreče s krompirjem na kamion. Mimo pride radovednej in vpraša: »Kaj pa delaš?«

»Drva sekam!«

»Kako, če pa natovarjaš krompir na kamion?!«

»Kaj potem sprašuješ, če vidiš!«

Glava in škatla

Francelj in Miha sta šla po ulici, ko je slednji začel

gledati v zrak in čudno vjugati po pločniku. Francelj ga začudeno gleda in vpraša: »Zakaj pa hodiš tako čudno?«

Miha še kar naprej gleda v zrak in odgovori: »Ne veš, kaj se mi je zgodilo. Zadnjič sem šel po cesti in mi je škatla padla na glavo.«

Francelj kima in vpraša: »Kaj pa je bilo v njej?«

Miha: »Nič, prazna je bila!«

Francelj: »Kaj pa v škatli?«

Klobuk

Gospa je prišla v trgovino in povedala, da bi rada kupila klobuk s širokimi kraji.

»Kaj konkretno imate v mislih, gospa?« jo je vprašala prodajalka.

»Konkretno imam v mislih seks, ampak zdaj želim kupiti klobuk.«

Štorklja

Janezek je šel z očetom v živalski vrt.

»Ali imajo tudi štorkljo?« je vprašal.

»Seveda, zakaj sprašuješ?«

»Da bom videl, če me bo katera prepoznala.«

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov nt-rc.si.

Vigred

Bralec Jože Jurc iz Slovenskih Konjic nam je poslal nekaj posnetkov glasila Vigred, dekliskega lista, ki je izšel 1. junija 1926. Očitno so ga brali njegovi predniki in ohranili se je celoten letnik 1926. Jurc ga je pripravljen podariti kakšnemu zbiralcu, ki bi ga želel ohraniti za zanamce.

Nenormalno

Delam za dva, zaslužim polovico.

Davek plačujem za štiri, utrujen sem za pet.

In potem se čudijo, zakaj nisem normalen!

Mami, boš jokala, ko se bom poročila?

Ne, naj jočejo v tisti družini, h kateri odhajaš.

Ženske ne potrebujemo pravne fakultete.

Me imamo vedno prav.

Težava z ozkogledimi ljudmi je, da imajo usta vedno široko odprta.

REŠITEV SUDOKU 257

2	1	7	3	4	6	9	8	5
9	5	6	2	8	1	7	3	4
3	4	8	9	7	5	2	1	6
8	9	1	4	6	7	5	2	3
4	7	3	1	5	2	6	9	8
5	6	2	8	9	3	4	7	1
1	3	4	6	2	9	8	5	7
6	2	5	7	3	8	1	4	9
7	8	9	5	1	4	3	6	2

Ko ženska vidi čevlje, ki si jih ne more privoščiti.

SUDOKU 258

			9	8			3	
	1						9	6
	3		4	5				7
2							8	5
			2	1	7			
4		3						2
			6	9	8			
		7					2	
	8	4					1	9

Fetiš na ponujeno hrano

O tem, da rada jem, sem že pisala. In da se ne morem upreti zakuskam na različnih priležitostih ali slavnostnih dogodkih. Pravzaprav jih obiskujem samo zaradi hrane. Ob takratnem zapisu pa sem zamolčala ključno stvar. In sicer, da se mi enako dogaja ob obiskih prijateljev, kolegov, znancev ali sodelavcev. Rada jih obiskujem. Vem, da bom zagotovo dobila nekaj za pod zob. A da ne boste narobe razumeli – hrane imam doma dovolj. Še preveč. A nekako mi ni tako okusna kot takrat, ko sem pri nekom na obisku. Lahko bi rekli, da imam fetiš na ponujeno hrano.

Prav vznemirjena postanem, ko pridem h komu na obisk in na mizo postavi kakšne klobase, salame in sir. Ne morem se upreti. Še posebej, če so salame domače. Ponavadi »piknem« prva, če nas je za mizo več. Ker imam občutek, da se vsi delajo »lepe« in jim je nerodno vzeti takoj. Jaz pa kar napadam.

Najbolj privlačni so obloženi kruhki. Kar v živo si jih zdaj predstavljam, ko to pišem. Slina se mi cedijo in že razmišljam, h komu naj se povabim na obisk. Obloženi kruhki imajo svoj čar, vam rečem. Vedno jih pojem v enem kosu. Se pravi, da vse stlačim v usta. To poskušam storiti čim bolj elegantno in uglajeno, glede na to, da sem ženska, čeprav me v notranjosti razganja od okusov in želje po še. Včasih, ko jih pojem že kar nekaj, si vzamem čas. Takrat nadaljujem tako, da pojem najprej zelenjavo, nato salame, sir in šele na koncu kruhek.

Imam nekaj prijateljev, ki so zdaj že razkrinkali moj fetiš in me večkrat povabijo k sebi domov. Je pa nekaj tudi takšnih, ki pridejo k meni na obisk in prigrizke prinesejo kar s seboj. Nekateri mi jih prinesejo celo v službo. Samo ne vem, ali je razlog to, da ne želijo, da pridem jest k njim domov, ali to, da me imajo tako radi. Saj je vseeno, samo da dobim prigrizke.

So pa tudi sladki in slani prigrizki, ki so zgodba zase. Če so istočasno vsi ti prigrizki na mizi, me zagrabi panika. Začnem razmišljati o tem, da če se najem mesnih izdelkov, sira in kruha, ne bom mogla sladkarj ali slanini prigrizkov. Zato si izdelam načrt glede na dolžino obiska pri nekom. Če sem tam dve uri (skoraj nikoli nisem manj, saj si je treba za hrano vzeti čas), se prvo uro mastim z mesnimi in siriimi, naslednjo pa s sladkimi in slanini prigrizki. Vse je treba operativno in časovno določiti, ker je strategija najpomembnejša. Tako pač je.

Mimogrede, na obiske nikoli ne pridem lačna. Ker takrat bi verjetno še krožnik pojedla. Ampak se vedno doma obilno najem, pa se vseeno ponujnim prigrizkom ne morem upreti. Na srečo nimam težav s težo. No, morda nekaj težav s težo svojega karakterja oziroma s težo osebne lastnosti, da se takšni hrani ne morem upreti.

SLINASTA

Kaj je trezen Štajerec?

Pravljčno bitje.

Heidi po 60 letih

Vse slikovne šale vir: splet

Počastili spomin na slikarja in novinarja

Na odprtju razstave slikarja Marjana Skumavca v Slovenskih Konjicah se je trlo ljudi, ki so bili kakorkoli povezani z njim in njegovim umetniškim ustvarjanjem. Skumavec je bil tudi zaradi novinarskega poklica

zelo komunikativen človek, rad je poslušal ljudi in se z njimi družil, zato gneča ni bila presenečenje.

Foto: GrupA

Odprtja razstave sta se udeležila tudi Jerneja Ristič Levart, vodja Splošne knjižnice Slovenske Konjice in Blaž Švab, pevec ansambla Modrijan.

Konjiški župan Miran Gorinšek (desno) in zreški župan Boris Podvršnik sta verjetno razmišljala, ali sta upodobljena na kateri izmed slik oziroma ali bi katero izmed njih kupila za okrasitev občinskih prostorov.

Šefice na kupu

Na odprtju fotografske razstave Ljubiteljska kultura, ujeta v objektiv, ki je na ogled v šentjurski knjižnici, je naš fotograf ujel v svoj objektiv osebe, ki v celjski regiji krojijo ljubiteljsko kulturo. Od leve sedijo **Marija Rataj**, predsednica Zveze kulturnih društev Šentjur, in vodje ob-

močnih izpostav javnega sklada za kulturne dejavnosti: **Nina Mavec Krenker** iz Velenja, **Neža Zagoričnik** iz Žalca, **Simona Zadavec** iz Mozirja, **Breda Slapnik** iz Slovenskih Konjic in **Leonida Došler** iz Rogaske Slatine.

Foto: GrupA

Da bomo vedeli, koliko je ura

Miran Gracer starejši (levo) bo julija prevzel vodenje Rotary kluba Celje - Brabara Celjska, ki ga je leto dni vodil **Henrik Dvoršak**. Če je slednjega bolj zanimal šport, je bodoči predsednik napovedal več obiskov pri kulturnih društvih. Napovedal pa je tudi postavitev javne ure na Trgu celjskih knezov. Na vprašanje, ali to pomeni, da se Celju čas izteka, je Gracer odgovoril, da ne, pač pa bo ura simbol še bolj spodbudnih časov.

Foto: SHERPA

Medeni tedni laškega turizma

Tokratni 15. vseslovenski čebelarški praznik v Laškem je bil zadetek v polno: množica udeležencev - čebelarjev, obiskovalcev, ljubiteljev čebelarstva in medu. Med v različnih oblikah je v Laško, ki svojo

prihodnost vidi predvsem na področju turizma, primamili neobičajno množico. Župan Občine Laško **Franc Zdolšek** in članica uprave Thermane Laško **Mojca Leskovar**, kajpak zadovoljna ob tolikšnem

obisku, sta zdaj pred sladkimi skrbmi. Kaj narediti, da bi čebelarški praznik ne ostal le spomin na medeni dan laškega turizma, ampak da bi se spremenil kar v medene tedne, mesece, leta? Foto: SHERPA

Je pomežiknila fotografu?

Ne, ne, celjsko olimpijko **Anjo Valant Velepec** so motili sončni žarki, ko je kot trenerka spremljala skoke mlade Kladivarjeve atletinje Eve Pepelnak. Anja je višek doživela v Sydneyju, kjer se je v troskoku uvrsti-

la v olimpijski finale. Poleg nje je v nedeljo na štadionu Kladivarja stal **Matija Šestak**, ki pa se ni ukvarjal s troskokom (odlično je tekel na 400 m), marveč je poročil troskokačico, in sicer Marijo Martinović.

Srbkinja je Slovenijo zastopala na olimpijskih igrah v Pekingu. Marija je priimek Šestak dobila 23. maja 2005, Anja pa priimek Velepec (mož Jure je v biatlonu nastopil na kar štirih olimpijskih igrah) teden dni kasneje.

Foto: SHERPA

